

NOVI tednik

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LASKO, SLOVENSKE
KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

DOBRODOŠLI

Danes popoldne ob štirih na atletskem stadionu Ljudskega domačarstva otvorila se bo 19. sejna razstava v okviru sejmne razstave. Dve uri za tem bodo v Ljudskem domačarstvu odprli turistično razstavo ob 19. uri pa v muzeju Ljudskega domačarstva še šesto zlatarsko razstavo.

Tri velike razstave v okviru sejmne razstave pa niso druge, ki bodo izpopolnjevale sejmni program. V tej zvezi pa posebej opozoriti na kupno posvetovanje članov ljubljanskega in ljubljanskega pokrajinskega združenja za obrt, oktobra, na katerem bodo razpravljali stanje in perspektive obrti. Aktualno bo tudi kupno posvetovanje članov pokrajinskega združenja za obrt in gostinstvo pri rešitvi gospodarskega zborništva, ki bo posvečeno osebnemu delu in zato osnutku novega zakona.

Pomembno posvetovanje o turistični problematiki pri-

pravilja Izletnik, več zanimivih prireditev pa bo tudi v okviru šeste zlatarske razstave. Na sporedu je več seminarjev in demonstracij pa tudi posvečene skupine zlatarjev pri zvezni gospodarski zbornici.

Peti sejem obrti, turizma in šesta zlatarska razstava bodo v Celju od 28. septembra do 8. oktobra. Razstavnih prostorov bodo odprti vsak dan od 9. do 18. oziroma zlatarska razstava tudi do 19. ure.

Celje ne tako že petič zaporedaj zaživelo svoje sejmno življenje. Mesto bo sprejelo predstavnike blizu 50 domačih in tujih razstavilcev.

Celje bo zvečer v središču pozornosti Organizatorji pričakujejo veliki obisk.

Vsem, ki bodo te dni prišli v celjsko mesto, želimo iskreno dobrodošlico in prijetno bivanje, obrtnikom in drugim poslovnim ljudem pa poleg tega še dobre uspehe.

SOGLASNA ODLOČITEV V EMO

Na zadnji seji delavskega sveta, bila je v torek, je bila enoglasno sprejeta odločitev, da se potrdijo vsi doslej podzeti ukrepi v zvezi s predvideno integracijo z združenim podjetjem ISKRA, imenovani pa so tudi posebno tričlanska komisija, v kateri so ZORAN TRATNIK, MARJAN PILIH in ANTON ROJEC, ki ima nalogo, da pripravi vse, kar je s nadaljnjim potekom zastavljene akcije še potrebno.

Ob tem dogodku smo naprosili za krajšo izjavo vršilca dolžnosti direktorja EMO, MIRKA JANČIČA, ki je povedal naslednje: »V trenutnem položaju predstavlja odločitev delavskega sveta pomembno potrditev in odobritev naporov, da najdemo najugodnejšo rešitev za jasno začrtani razvoj EMO. Osebnost sem prepričan, da je v začaranem krogu težav, s katerimi se EMO bori že leta, predvideni trend ukrepov realna vizija daljše prihodnosti.« B. STRMCNIK

JOŽE KRALJIČ je mišarski mojster v Arclinu pri Vojniku in je razen enkrat vselej sodeloval na sejmu obrti v Celju. »Veste,« je dejal v pogovoru, »prav je, da imamo tak sejem, saj bi sicer ne mogli pokazati, kaj delamo in kako. Drugi takšni in podobni sejmji so predaleč in bi nas preveč stali, tale je kar pravi in želim mu, da bi ostal in se razvijal. Začetek je bil dober!« (Foto: MB)

VISOKI OBISKI

Kakor smo zvedeli, namesto obiskati obrtni sejem in udeležiti posveta o problematiki obrti v torek, 3. oktobra tudi člana predsedstva VRS Mitja Ribičič in Marko Bulc. V ponedeljek pa bosta Mitja Ribičič in Marko Bulc povabila občinske konference ZKS Celje prišla na redni obisk v celjsko občino, kjer se bosta tudi srečala s komunisti ene večjih delovnih organizacij. Uredništvo Novega tednika pripravlja pogovor s sekretarjem sekretariata centralnega komiteja ZK Slovenije inženirjem Andrejem Matijem. Pogovor bo prihodnji teden.

IZPOVED O SMRTI

Prišla je v uredništvo in je iskala Natašo. Noge so se ji zapletale, iskala je stol, se usedla in se izpovedala.

»Prihajam od zdravnika. Težko sem se odpravila k njemu, zmanjkuje mi časa. Ze nekaj časa sem se počutila slabo, potem sem morala iti. Mislila sem, zaradi otrok. Ko me je pregledal, je molčal. Dolgo je molčal. Potem me je vprašal, koliko otrok imam. Povedala sem, da dva. Deset in dvanajst let.«

Prenehala je pripovedovati. Tresoč ustnice so se skrivile.

»Zaslutila sem, od kod zdravnikova resnost. Stisnilo me je, premagala sem slabost in zahtevala resnico. RESNICO O KONCU!«

Zazrl se mi je v oči in mi povedal. RESNICO. Na mojo izrecno željo. Zdaj, kako naj z njo živim? Zbiram moči, v trenutku stiske sem prišla k vam. Nisem bila še doma, moram po-

vedati nekemu, ki ga to ne bo prizadelo. Še dve leti in nič več! Vem, da bodo poizkušali vse, a zdravniki ne morejo delati čudežev...

Obhajajo me zle misli. Pobegnili bi kam? Že danes tja, kjer ni povratka. Pa otroka? Naj jima vse povem? Ne, ne bom! Pa možu? Tudi ne! Naj v svoji oči uspejo? Jazdu napod psovjtes mučenik on! Kako zdržati, kako ponuditi zvečer otroku lice za lahko noč, kako nasmejana hoditi v službo, kako biti do konca možu dobra tovarišica? Kako vse to?»

Vprašanja so ostala nedorečena in brez odgovora. Besede so se kotrljale med jezikom in vsaka je imela poseben zven.

Vstala je mati, noge so se ji zapletale malo manj in je odšla. Vprašanja so se zagrizla v steno, tam so se odbila nazaj v prostor. Bo vzdržala? BO? BO, BO, KER JE MATI. NATASA

ZBOR BO ZASEDAL

V petek bo v sejni dvorani skupščine občine Šmarje pri Jelšah XXIV. seja občinskega zbora in XXIV. seja zbora delovnih skupnosti Skupščine občine Šmarje pri Jelšah.

Na seji bodo razpravljali predvsem o urbanistični politiki in pridobivanju novih stavbenih zemljišč, saj so zadnja leta v občini čedalje več gradl. Predloženi bodo tudi nekateri predlogi sveta za komunalne in stanovanjske zadeve ter urbanizem. Spregovorili bodo tudi o lokalnih cestah, svoje predloge pa bo podal tudi svet za finance.

Dragi občani Otoka, današnje in prihodnje številke Novega tednika vam pošiljamo na ogled. Poglejte jo, preberite jo. Morda boste zadovoljni z Novim tednikom in boste postali novi član naše družine.

Ce tudi po drugi številki, ki jo boste prejeli 5. oktobra, še po enem tedniku NT ne boste odpovedali, vas bomo uvrstili med naročnike.

Boste videli — v vaše zadovoljstvo!

Danes prvo nadaljevanje ljubzenskega romana Bele tulpe!

Ne zamudite in si takoj naročite NT! Roman bo izšel v petdesetih nadaljevanjih!

Torej — mnogo užitek ob branju!

T

STOP — pop moda shop

MLADO ZA MLADÉ

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA

T

z urednikove mize

Zajeten je današnji NT — tiskali smo ga v več desetstisoč izvodih in na dvaindesetih straneh. Posebni sejenski del z več reportažami in zapisi lahko preberete od 11. do 22. strani. Sejem obrti se začne in je zato razumljivo, da smo temu pomembnemu dogodku v našem časniku namenili več prostora.

V redakciji smo se tudi odločili, da bomo vsak teden predstavili eno izmed naših šol. Učence, učitelje, ravnatelje bomo pobarali o težavah našega šolstva, o tem, kaj je dobro in kaj narobe, kaj bo treba spremeniti. Danes preberite zapis z obiska na osnovni šoli v Lesicnem.

In končno — dočakali ste, dragi bralci, vaš novi roman. Bele tulpe pike začnemo objavljati. Ljubzenski roman, postavljen v romantično Prekmurje, je napisal Ferdo Godina. Potrudili se bomo, da vam poma pisatelja kmalu bolje predstavili.

Pa še ena novica — prihodnji teden štlartamo z nagradno igro Spoznajmo se. Ne zamudite — nagrade so lepe.

VAS UREDNIK

Postopek z napako

V vsesplošnih družbenih prizadevanjih po čimhitrejšem in kvalitetnejšem razvoju lokalne samouprave smo v minulem obdobju nedvomno dosegli pomembne rezultate. Dejstvo je, da postajajo sveti krajevnih skupnosti skupaj s svojimi komisijami čedalje avtoritativnejši in določujoči dejavnik pri razreševanju mnogoterih interesov, ki jih izpričujejo delovni ljudje v sredinah, kjer delajo in živijo. Vedno več je kompetenc, ki postopoma prihajajo na raven odločanja v krajevnih skupnostih. Velik korak na tem, vsekakor pomembnem družbeno-političnem področju, pa smo dosegli tudi z ustanovitvijo amandmaj, ki bodo v bodoče pogojili še kvalitetnejši razvoj družbenih odnosov v krajevnih skupnostih.

Cemu ta uvod? Primerilo se je namreč, da je upravni organ skupščine občine Celje nedavno tega razposlal predsednikom krajevnih skupnosti obsežno gradivo z dokumentacijo o predlogih za nove cene nekaterim komunalnim uslugam s prošnjo, da jih obravnavajo na seji sveta krajevnih skupnosti in posredujejo svoje pripombe. Do sem vse lepo in prav, narobe pri tem je bilo le dvoje: prvič je bil rok, v katerem so terjali odgovor, absolutno prekratek (vmes je bila še celo nedelja) in predsedniki nikakor niso v stanju članov svetov sklicati na sejo kadarkoli bi se jim zljubilo. Druga napaka pa je bila v tem, da je dopis nosil pripis, da v primeru, če do zahtevanega roka ne bodo posredovali svojih pripomb, smatrajo, da se s predlaganimi cenami tudi strinjajo.

Tako ni možno delati, še zlasti ne, ker so predsedniki krajevnih skupnosti na zadnji seji Izvršnega odbora SZDL povedali, da to ni bil osamljen primer, da se je od njih terjalo določeno mišljenje, pa rok ni dopuščal, da bi lahko sklicali ljudi na posvetovanje. Taki postopki so prav gotovo nesprejemljivi in v nobenem primeru niso v korist celotnim družbenim prizadevanjem za poglobljanje samoupravnih odnosov v našem družbenem sistemu. Po drugi strani pa je to tudi omalovaževanje določenih samoupravnih institucij, čeprav nazven vse izgleda čisto v redu. Če določene institucije imamo, če smo določili komunikacije v postopku razpravljanja, o posameznih družbeno pomembnih zadevah, potem moramo ob tem upoštevati tudi to, da je v celotnem postopku tudi čas pomemben dejavnik. Če nekdo od koga išče kakšno mnenje, potem mu mora dati na razpolago tudi možnosti, da to mnenje oblikuje.

Mar primer, ko je predsednik krajevnih skupnosti z Otoka ob podobni zadevi, celoten dopis enostavno zavrnil, ne priča dovolj zgovorno, da bo treba v delu upravnih organov določene stvari spremeniti, če v bodoče želimo, da bodo člani samoupravnih institucij v krajevnih skupnostih kreativno sodelovali v procesu sprejemanja posameznih odločitev. Tako neodgovorno ravnanje je postopek s hudo napako, ki poraja politične probleme in vse je potrebno storiti, da se v bodoče kaj podobnega ne bo več primerilo. Ko sprejemamo razne družbene odločitve, ki bodo imele takšne ali drugačne konkretne posledice, moramo kljub pomanjkanju časa zagotoviti primerno razpravo. Druge poti ni in razvoj samoupravnih odnosov bo v bodoče tega terjati še veliko.

BERNI STRMCNIK

Raziskovalno delo

NE VEDNO SAMO PO LICENCAH

Ali je že moč govoriti pri nas o znanstveno tehnološki revoluciji? To je vprašanje, ki si ga bo potrebno v bodoče večkrat zastaviti. Znano je, da povsod v drugih državah veliko raziskujejo, prijavljajo brez števila patentov, novih iznajdb in da potrošijo za raziskave ogromne vsote. Poleg denarja in pogojev za takšno delo so seveda potrebni ljudje. In pri nas jih imamo, to lahko trdimo. Toda mnogi so odšli v tujino, kjer zdaj ustvarjajo prav tisto, kar bi lahko naredili pri nas — če bi bili pogoji — in nam tako prihranili velike vsote. Toda, ali je racionalizacija v proizvodnji in sploh raziskovalno delo danes pri nas dovolj stimulirano in kakšne so pravzaprav možnosti mladega izobraženca, ki hoče v tovarni ustvarjati nekaj novega?

O tem in drugem smo govorili z 39-letnim inž. NENADOM NOVAKOVIČEM iz celjske Cinkarne. Inž. Nenad Novakovič je končal fakulteto za kemijo v Ljubljani in je v Cinkarni že šesto leto, to pa je tudi obletnica projekta GRAFIKE, ki je dosegel izredne uspehe. Inž. Nenad Novakovič je vodja sektorja grafike in je s svojo delovno raziskovalno skupino dosegel lepe rezultate. Kako je to uspelo v Cinkarni in ali nam ni to najlepši primer, da bi bilo tako mogoče tudi drugod?

NOVI TEDNIK: Kakšne so danes možnosti za delo, še posebej mlajšega človeka, na znanstveno tehničnem področju?

NOVAKOVIČ: Lahko rečem, da obstajajo hude in težke ovire za vsakega mladega človeka, če hoče narediti kaj novega. Sicer pa projekta ne more nositi posameznik, temveč mora delati v skupini, v tej pa morata biti zagotovljena splošni in strokovni nivo s precejšnjo mero idealizma vsakega posameznika za takšno delo. V tujini delajo takšne velike skupine desetletja in to z ogromnim kapitalom. Pri nas pa moramo računati s trikrat večjimi naporji. Eden bistvenih elementov skupine je harmonija. Če se govori o slabih odnosih, je to samo izgovor. Neuspeh je posledica težav, na katere naleti takšna skupina. Za neuspeh niso krivi raziskovalci, ampak tisti, ki so program načrtovali. Kot sem že omenil, je nujna komponenta idealizem posameznika, da se žrtvuje izvedbi programa. Naslednji pogoj so urejeni prostori, vendar so še mnogi inženirji v tovarnah, ki nimajo niti svojega stola in mize. Potrebna je sodobna oprema zaradi možnosti kontrole, nadalje materialna baza in razumevanje družbe. Raziskovalcem ali če hočete znanstvenikom je potrebno omogočiti normalno družinsko življenje in jim dati tolikšen dohodek, da si zagotovijo normalno življenje.

Prav zaradi naštetega menim, da bo potrebno spremeniti odnos do teh ljudi, saj

še nismo rešili problemov nagrajevanja, medtem ko je drugod to že vpeljano. Ne da to ne bi bilo mogoče, mi ga ne bomo rešili. To je mogoče z ocenitvijo projekta, koliko ne, kakšni so prihranki in kolikšna kasnejša eksploatacija.

NOVI TEDNIK: Kakšen je potemtakem odnos naše družbe do znanstvenih raziskovanj?

NOVAKOVIČ: Naša družba ima interes za razvojno delo, vendar predvsem v besedah, ne pa v dejstvih. Kaj lahko dobiš od tovarne razen lepih besed, razen neprespanih noči, negotovosti in še težko je, če boš kdaj čul besedico HVALA.

NOVI TEDNIK: Kako ocenjujete možnosti za raziskovalno delo v Celju?

NOVAKOVIČ: V Celju ni osnovnih materialnih možnosti za razvojno delo. Večinoma nimajo dovolj sredstev, da bi vodili raziskovalno delo in ga razvijali v pravih okvirih. Mnoge tovarne nimajo razčiščenih relacij na tem področju, ker kljub temu dobro živijo zahvaljujoč našim predpisom. Ni stabilnosti v gospodarstvu, niso razpoloženi za investicije v nekaj novega, tja, kamor bi se izplačalo. Za to regijo opažam tendenco razočaranja pri mladi in srednji generaciji pri delu na tem področju. Odločajo se raje za Ljubljano, Maribor ali tujino. Osnovno je, da izgubljamo zaupanje, ki bi jim ga bilo potrebno vrniti. Lahko bi se odločili, da tu živijo in delajo, če bi imeli vero v prihodnost tega ob-

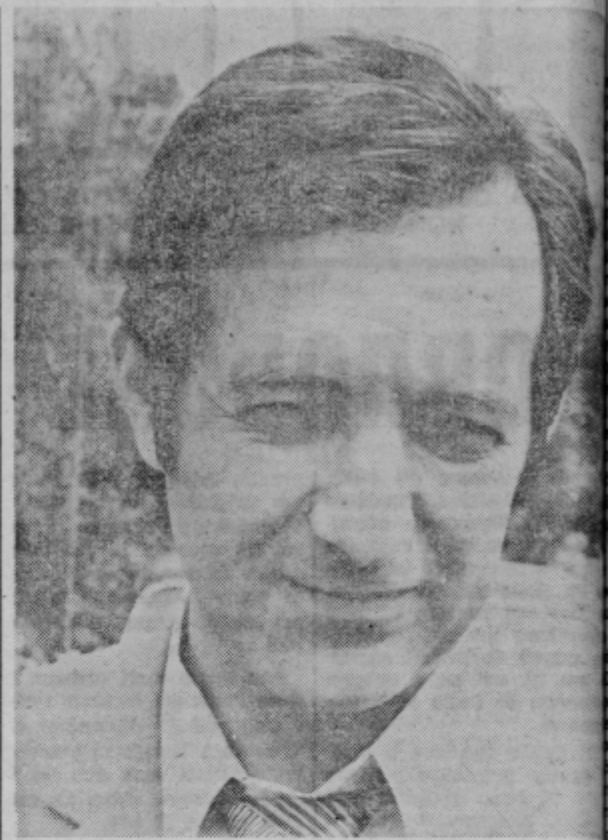
močja. Celjska regija po moje zaostaja in izgublja pozicije v slovenskem prostoru. Ustvarjamo stare produkte, produkte, v katerih je ovrednoten element znanja izredno nizko, ne sodi več k nam. Ne bo potrebno spreminjati samo miselnosti, temveč bo potrebna skupna akcija vseh činiteljev, če hočemo uspeti. Potrebna bi bila analiza, kaj ta regija ne more več proizvajati in kaj lahko ustvari novega. Morajo biti dane možnosti ocenitve projekta, ki se naj predstavi. Nato pride vzklajevanje, korektura in podpora. Trdim, da ta regija proizvaja produkte, ki ne sodijo v ta prostor in standard.

NOVI TEDNIK: Je povezovalno v razvojnem delu v slovenskem prostoru običajno?

NOVAKOVIČ: Slovenija je majhen prostor in obstaja nujna povezovanja, in to samo integracija v gospodarstvo ali na komercialnem področju. Vsa razpoložljiva oprema in ljudje bi se morali vključevati v posamezne projekte, tako pa se nemalokrat pojavlja povsod čudna konkurenca.

NOVI TEDNIK: Kako ste uspeli v razvojnim delom v Cinkarni?

NOVAKOVIČ: Sektor grafike v Cinkarni lahko služi za model razvojne politike. Začel je z zelo skromnimi sredstvi, z nekaj ljudmi. Vsako leto pa se je zaradi razvojnega dela večal obseg proizvodnje za sto in čez sto odstotkov. Po šestih letih dela imamo možnosti obsega poslovanja deset milijard in perspektivo,

da v naslednjem letu bistveno napredujemo.

Osnova tega zaupanja v prihodnost je močna razvojna skupina, ki trenutno šteje približno 70 ljudi. Petnajst inženirjev, ostalo pa so tehniki in specialisti. Področje dela skupine je razvoj materialov v grafični industriji. To je mi mogre povedano tudi predmet interesov velikih tujih koncernov. Hkrati je to dokaz, da je mogoče ustvarjati tudi v Sloveniji in ne samo zunaj. Prvi pogoj je ustanovitev takšne skupine. Ne proizvajati samo po licencah, temveč proizvajati svoje rešitve, saj tuje preveč drago plačamo. Velikokrat se dogaja, da naši inženirji v tujini sodelujejo pri raznih rešitvah, ki jih pozneje mi močno plačujemo, izsolali pa so se pri nas in bi lahko tu ustvarjali, seveda, če bi imeli pogoje.

Če se vrnem k grafiki v

Cinkarni, moram poudariti, ima Cinkarna na tem področju tudi veliko tradicijo. Tradicija, razvojno delo in kapital — to je čarobna formula uspeha.

NOVI TEDNIK: In kako pri vas z nagrajevanjem?

NOVAKOVIČ: Mi smo že ko daleč, da si lahko ustvarjamo lastne normative za nagrajevanje in tudi za vodenje razvojnega dela. S tem se prevzemamo tudi možne uspehe. Moram pa poudariti, da je veliko denarja šlo za laboratorijsko opremo. Trenno je v pripravi grafika I je že razformirana, grafika II je tovarna tiskarskih plošč, III je tovarna ostalih tiskarskih plošč, IV varna tiskarskih barv. Grafika V bo tovarna tiskarskih jev.

Skratka, primer grafike lep dokaz, kako je mogoče razvojno delati in naj poudarim, da so pač za to potrebni pogoji, ki jih pa mi smo seveda najprej ustvarili. Čimveč bo takšnega razvojnega dela, boljše prenos in izmenjave informacij znanstvenem področju, uspešnejša bo naša proizvodnja, stabilnejše gospodarstvo, boljše vključevanje v mednarodno delitev dela in tem bomo lahko govorili tudi pri nas o znanstveno tehnološki revoluciji.

Pogovor zapisal
MILAN SENO

Mitja Umnik (23)

V prejšnjem sestavku smo si na splošno ogledali področje interesa, danes pa bomo skušali različne interese razvrstiti v določene skupine.

V prvo skupino bodo prišli interesi za tehnika. Gre za interese po sestavljanju in popravljanju najrazličnejših naprav kot npr. koles, likalnikov, elektromotorjev, tranzistorjev, tehničnih igračk; sem spada tudi veselje do vrtnanja, zbičanja, risanja načrtov, opravljanje poskusov ipd. Kdor ima interes za takšno in podobna opravila, bo imel navadno smisel za poklice, kot so: strojnik in elektrotehnik, mehanik in avtomehanik, elektroinženir, orodjar, avtoelektrikar, rezalec, strugar, ključavničar, finomehanik itd.

V drugo skupino bomo lahko vključili interese za raziskovanje in odkrivanje, za učenje in razmišljanje, za filme in znanstvene ter poljudnoznanstvene knjige, reševanje matematičnih in drugih problemov, rebusov, ugank in podobno. Te interese bomo imenovali

KAM PO OSNOVNI ŠOLI?

raziskovalne interese. Prav te vrste interesov ponavadi zadevajo poklice, za katere je potrebno daljše šolanje oziroma študij: fizik, atomski fizik, biotolog, kemik, zgodovinar.

V tretjo skupino bodo prišli interesi za leposlovje, ne knjige, za učenje jezikov, za pisanje samostojnih spisov ali pesmi, za zgodovino književnosti, za slovnico in za pravilno ter lepo izražanje. Poklici, katerih se tičejo takšni interesi, so lahko: igralec, novinar, jezikoslovec, pisatelj itd. Te interese bomo imenovali kar besedni interesi.

V naslednji četrti skupini se bodo znašli interesi za družbo, za spoznavanje in delo z ljudmi. Imenovali jih bomo družabni interesi, potrebni pa so celi vrsti poklicev od prodajalca, natakarja, trgovskega potnika, zavarovalnega agenta, hotelskega recepcija, diplomatskih poklicev. Teh družabnih interesov oziroma te skupine ne smemo zamenjati s socialnimi interesi, ki tvorijo

peto skupino. Sem spadajo npr. poklici, kot so v zdravstvu (medicinska sestra, babica, zdravnik) in v prosveti (vzgojiteljica, učitelj, profesor), pa tudi poklic socialnega delavca je izrazit predstavnik te skupine poklicnih interesov.

V šesti skupini bodo našli svoje mesto različni pisarniški interesi, ki so pomembni in značilni za različne pisarniške poklice od administratorke do računovodje ter raznih poštinskih poklicev.

Na koncu lahko uvrstimo vse interese za lepe stvari, za oblikovanje, izrezovanje, za urejanje in krasitev stanovanj, za lepe pričke in obleke, za vezenje, risanje in slikanje, v posebno skupino, interese pa bomo imenovali likovni. Potrebni so v poklicih šivilje, krojača, slikarja, kiparja, aranžerja, arhitekta, modnega risarja, modne kreatorke, vrtnarja itd.

Ze iz te grobe razvrstitve interesov na skupine smo videli, kako se dajo za posamezne poklice izluščiti njim pripadajoči in-

teresi. Ze takoj pa moramo poudariti, da bi se zelo motili, če bi mislili, kako je za vsak poklic potrebna ena sama skupina interesov. Če pogledamo poklic profesorja in zdravnika, vidimo, da so pri obeh potrebni raziskovalni in socialni interesi, pri učitelju jezikov besedni in socialni, pri prodajalcu in frizerju družabni in likovni, pri grafičarju-črkostavcu tehnični in besedni, pri odvetniku besedni in družabni. Se in še bi lahko naštevali takšne in podobne kombinacije različnih interesov za različne poklice. Zelo važno je, da najdemo stične točke med svojimi interesi in poklici, ki nas privlačijo, vendar se moramo predvsem še vprašati, ali do oči naši interesi res vsestransko ustrezajo zahtevam poklica, ki si ga želimo izbrati. Toliko za danes! Prihodnji si bomo ogledali vrste strokovnega šolanja. Spregovorili bomo o poklicih ozkega in širokega profila ter o priučevanju na delovnem mestu ter šolanju v poklicnih šolah

STROJEPISNI TEČAJ

pri Društvu strojeписcev in stenografov Celje

je vsak ponedeljek in sredo od 18. do 20. ure na EKONOMSKI SOLI Celje Vodnikova 10.

Ustmene ali pismene poudarjave sprejema Ekonomski šola Celje, Vodnikova 10.

tovariš

elje

DOSEČI PREMIKE

edvomno ni naključje, da je občinska konferenca v Celju odločila na drugi (prejšnji teden) spregoviti o samoupravnih odnosih v gospodarskih organizacijah združenega dela in o uresničevanju ustavnih določil. Zakaj? Lanska politična jesen je vrgla na prvo množa razmišljanja o samoupravnem vzdušju v posrednih kolektivih, o navpičnem nasprotju med ekonomskimi uspehi in samoupravljanju, pa tudi o trdni politični nameri ZK, da se pokratično in politično modro spoprime z raznimi odtentimi samoupravnimi razmerji v delovnih organizacijah. Ze takrat pa je bil rečnik izrečen misel, da za celjski bazen značilna je gospodarska struktura z zastarelo tehnologijo in nelojalno ekonomski položaj v največjih tovarnah (O. Cinkarna) prav tako je na razpoloženej zagonih, na samoupravne odnose, na družbeno in politično razgibanost, na pripravljenost ljudi za samoupravno nastopanje.

tos je aktualnost razvoja v samoupravljanju se je. Sprejemamo pravzaprav novo ustavo. Sprememo so tolikšne, da jih v pogih sredinah, kjer so se še zadovoljevali samo z "tunim" samoupravljanjem, ne doumejo. In tako neredi enačijo ustanavljanje celjskih organizacij združene dela z nekdanjimi ekonomskimi enotami. Se več, nova ustavnih dopolnil se je ali nevede otepajo, ker so pripravljeni na iskanje in vsebinskih dalj samoupravljanja. To je resnično veliko menjanje položaja in delovnega človeka. Vsak delovni kolektiv je bil preosnovno. Zavzeti se sedanjih časih pred svojimi, kritično in miselno

Stane Seničar, novi sekretar

bogato, s strokovnim odnosom in političnim posluhom, v vsak najmanjši del svoje proizvodnega prostora in si zapisati bilanco stanja — samoupravno stanja. Kje pa? To ni lahko! Kot ni lahko zidati nove hiše na zrahlinih temeljih. V novih samoupravnih odnosih pa gre za novo hišo (za novo samoupravno zgradbo) in za novo pohištvo (za drugačne, kakovostno izrtane, jasnejše družbenoekonomske odnose v delovnih organizacijah). Če ne bomo sposobni razmišljati vtakih tonih, tedaj bilanca samoupravnih razmer tudi v prihodnje ne bo boljša.

»Bitko za samoupravljanje se posebej opredeljuje v sedanjem času nekatere pomembne objektivne in subjektivne ovire (nestabilen gospodarski položaj, tehnobirokratske oblastiške težnje, neinformiranost in neusposobljenost samoupravljalcev, konformizem med člani ZK itd.), ki so v preteklosti marsikje pomembno zavirale samoupravne procese. Zato komunisti ponovno poudarjamo, da je za ZK in njene člane bilo, je in bo osnovno merilo uspešne

ga družbenopolitičnega delovanja, v kakšni meri so v danih okoliščinah, še posebej pa v kriznih situacijah in prelomnih obdobjih, uspešni uresničiti revolucionarno razredno smer razvoja samoupravnih družbenoekonomskih in političnih odnosov...»

Zal razprava na seji konference ni bila tako kritična in ilustrativno bogata kot vsebina, ki je izrazila mnenja velikega števila članov samoupravnih organov in komunistov v dvajsetih gospodarskih organizacijah celjske občine. Ker vemo, da so tak politični zbori vendarle predvsem odgovor za akcijo, za delo, ob poenotenih stališcih, potem moramo zlasti izpostaviti nekaj akcijskih nalog ali sprejetih zadolžitvev.

Med zanimivejše moramo šteti te:

— da morajo organizacije ZK vsaj enkrat letno celovito oceniti samoupravne odnose;

— da se naj komunisti v delavskih svetih zavzamejo, da bo DS vsaj enkrat na leto razčlenil samoupravne odnose v kolektiv;

— v organizacijah združene dela, v katerih bodo v prihodnje ugotovljene težje samoupravne deformacije (grobe kršitve samoupravljanja, konfliktna situacija in tako dalje), morajo organizacije ZK izdelati idejno politično oceno o vzrokih za take pojave in določiti naloge za samoupravno razrešitev problemov;

— vse organizacije ZK morajo razpravljati o programu uresničevanja ustavnih dopolnil in o konkretnih predlogih do 30. oktobra itd.

Na tej seji konference so celjski komunisti sprejeli še delovni program do junija 1973. Za novega sekretarja pa je bil izvoljen Stane Seničar. J. VOLFAND

Draga šola

Te dni so si starši šol-obveznih otrok že nekoliko oddahnili. Val najvažnejših nakupov je mimo. Otroci so že skoraj (tudi za zimo) oblečeni, urejeno je njihovo varstvo, prehrana, učbeniki, vemo za »tovariše in tovarišice«, pa še bi lahko naštevali. Tako umirjeni začnemo premišljevali, iskati račune, računati in sklepati, le zakaj smo morali izdati toliko denarja. Med izdatki presenetljivo izstopi na prvo mesto SOLA. Ob tem spoznanju prično možgani razglabljati dalje: SOLA? Kako to, saj govorimo, zagotavljamo, obljubljamo — šola je brezplačna. Nekako, zastoj, se nam utrne. Pa je res? Ob vseh teh računih, ki jih držimo v roki, ni nobenega dvoma — o nekako zastoj šoli ni govora. Šola je draga, račun pred nanti so stvarnosti.

Pa je res šola tako draga? Je! In to ni prav. Trenutne analize govorijo, da ta šolski »strošek« za starše v teku obvezne šole znaša med 5000—9000 dinarjev v osmih letih. Več, kot je otrok v družini, v šoli so razumljivo tudi »stroški«.

Ob tem visokem »strošku« bi se morali zamisliti vsi. Veliko pa bi bilo že, če se bi najprej ob tem zamislili organizatorji vzgoje in izobraževanja — to je šola, če je res nujno, da na šoli pobirajo toliko in toliko denarja. Solidarnost za ne vem koliko vrst dinarjev se tu vleče v nedogled. Potem pa pridejo tu še obvezne in neobvezne knjige, tekmovalna šola v naravi in z nastevanjem se zdalec nismo pri kraju. Menimo, da bi, če se lahko izrazimo po starem, »šolske oblasti« morale povedati, kaj je potrebno, kaj je solidarno in kaj ni dovoljeno.

Drugi, ki bi se morali ob tem velikem strošku zamisliti, so tisti, ki financirajo vzgojno-izobraževalno področje. Pri tem seveda ne mislimo samo na občine, pač pa predvsem na republiko. Lahko bi jih vprašali — zakaj je bilo tako malo storjenega za nižje cene učbenikov v najširšem pomenu besede, ker kot kaže brezplačni učbenik v naši sredini še dolgo dolgo ne bo realnost. Pa bo kdo dejal — gospodarsko najšibkejšim občinam smo namenili določena sredstva za učila, poplavljenec v Pomurju smo prispevali toliko in toliko, nekatere izobraževalne skupnosti so sofinancirale nakup učbenikov nove matematike, posamezni centri za socialno delo, dajejo denar za socialno delo, dajejo denar za socialno delo, dajejo denar in tudi v tej smeri bi lahko še naštevali. Kaj hočemo? Hočemo reči, da so vse te akcije — v pravem pomenu akcije, in da so zato tu nujno potrebne sistemске rešitve, ki bodo določena pravila tudi uzakonila. Dokler pa tega ne bo, bomo imeli še vedno bogate in revne šole, bogate in revne občine, socialne razlike se bodo večale, ne pa ožile. Krivica, ki jo šolar doživlja ob tem izredno težkem spoznanju, boli, boli starše, boli učitelja, boli učence, ki počasi, pa zato temeljito spoznava, da je v teh akcijah nekaj dobrega, pa vendar ne za dalj časa rešljivega. Pa je to res tako težko rešiti? J. ZUPANČIČ

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

SPOSTOVANI TOVARIŠ JOŽE RAKUN, PREDSEDNIK KOMISIJE ZA ORGANIZACIJO IN RAZVOJ PRI KOMITEJU OBČINSKE ORGANIZACIJE ZVEZE KOMUNISTOV V VOZIRJU

Zivimo v času, ko tudi notranjemu razvoju, organizacijskemu jačanju in številni rasti organizacij Zveze komunistov posvečamo veliko družbeno pozornost. Reči je treba, da so v mnogih občinskih organizacijah širom celjskega območja pri teh prizadevanjih že zabeležili pomembne rezultate. V zvezo komunistov je stopilo več neposrednih proizvajalcev in kar je prav tako pomembno, tudi mladine.

Občinska organizacija Zveze komunistov v vaši občini je bila v minulih letih po tej platj prav gotovo v svojski krizi. Ze itak sorazmerna šibka organizacija (glede na število prebivalcev in zaposlenih se posebej) je doživljala osip članstva. Bilo je več sorazmerno neuspešnih poskusov in posameznih kratkotrajnih akcij, da bi se število članstva povečalo, toda večje ga uspeha ni bilo. Ta problematika je bila resno prisotna tudi na sejah konference (zlasti še na zadnji volilni konferenci), pri čemer je bilo posebej

poudarjeno, da se je treba tega problema lotiti čim bolj smotno, organizirano in kolektivno. Prav gotovo je ena izmed osnovnih nalog s področja notranjega organizacijskega razvoja vaše organizacije tudi v sedanjem času, še zlasti pa, če upoštevamo, da je v vaši občini kar precej sorazmerno število kolektivov, v katerih ni organizacij Zveze komunistov, ker so v posameznih podjetjih v članstvu ZK le posamezniki ali pa še teh ni!

V zadnjem času ste ba je dosegli nekatere premike tudi na tem področju, pa nas zanima, kako se je vaša komisija in preko nje celotna organizacija ZK v vaši občini lotila tega odgovornega dela, kakšne rezultate ste dosegli, kakšne probleme imate in kaj lahko v bodoče na tem področju pričakujemo, upoštevaje pri tem dejstvo, da je vaša občinska organizacija ZK vse obdobje doslej dejansko v središču celotnih družbenih prizadevanj v občini.

BERNI STRMCNIK, novinar

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

UREDNIŠTVU NOVEGA TEDNIKA

V Novem tedniku šteje 37 ste v rubriki Vprašanje javnemu delavcu opisali problem dostave poštnih pošilk v Vinsko goro.

Na to odgovarjam sledeče: kraj Vinska gora spada v območje pošte Velenje, kjer se resnično dostavljajo pošne pošiljke trikrat tedensko, toda le za del Vinske gore, kajti hiše s štev. od 20 do 29, Črnova od 31 do 41 in Piševica od 7 do 21 dobivajo pošto vsak dan. Nadalje je tudi v Spodnji Črni pri Vaš Tereziji poštna zbiralnica, kjer prebivalci lahko prejmejo svoje pošiljke dnevno. Torej le ni tako kot za časa Avstroogrske.

Pripominjam, da se je še od leta 1966 vršila dostava dvakrat tedensko. Zelja našega podjetja je, da bi vsi prebivalci dobivali dnevno pošto, vendar

je zaenkrat to še nemogoče. Dnevno dostavo uvajamo povsod tam, kjer je zadosti pošilk, da je pismonoša zaposlen. Če pa bi bile ceste povsod dobre, bi bilo marsikje možno uvesti tudi dnevno dostavo. Kar se tiče telegrama, je možno povedati le to, da je Vinska gora v širšem okolišju pošte Velenje, za katerega bi moral odposiljatelj plačati poštnino, kar pa največkrat odklanjajo. Zgodi se pa tudi, da pošta ne more dobiti posebnega dostavilca za dostavo telegrama. Primer bi moral biti bolj konkretiziran.

Na koncu naj omenim, da bo možno uvesti dnevno dostavo tudi v vso Vinsko goro takrat, kadar bo zadosti pošilk za dostavo. EDVARD SEPEC, direktor PTT Celje

Obrtniki govorijo

ZA RAZVOJ SEJMA

dem drugem pač, bi se en dneh pogovarjali z obrtniki kot seveda o njihovi sejni, ki ga bodo letos imeli v prihodnjih dneh že zapored. To je manifestni rezultat in doseg, o kateri v teh dneh intenzivneje teče beseda. Pripravlja za ureditev seje štanta, oni se odloča, vse si bo ogledal, s kom navezoval stike. Skratka sem je povsod prisoten, pa o tem, kaj sodijo o tej gospodarski prireditvi ter nadaljnjem razvoju obrtniškega sektorja. Tako je povedal Zalec. Takole so povedali tri obrtnike iz občine Zalec.

STONE KUNST, obrtnik iz Zaleca: »Sejem je za razvoj našega širšega območja nedvomno izredno pomembna prireditev. Mislim pa, da morali bolj izkoristi

stili tudi v turističnem smislu. Ob njem bi moralo biti še več prireditvev, ki bi pritegnile številne obiskovalce v mesto ob Savinji. Jaz sem lani skupaj s svojimi kolegi iz Griž sodeloval tudi kot razstavljalca. Kakšnega posebnega komercialnega uspeha ravno nismo dosegli, mislim pa, da je pomembno tudi sodelovati. Ljudje vidijo, kaj delaš, kaj premoreš.»

KAREL STIGLIC, obrtnik iz POLZELE: »Vsako leto obiščem sejem obrtni in z veseljem si ogledujem dosežke na tem področju. Seveda bom šel tudi letos. Prav gotovo, da sejem veliko pomeni, še zlasti za tiste obrtnike, ki so usmerjeni v proizvodnjo in nastopajo kot kooperanti večjih podjetij. Zdi pa se mi, da bi prireditvev še veliko več pomenila tudi v

širšem slovenskem prostoru, če bi imela ustrezne prireditvene prostore. Celje ne sme zamuditi prilike in rešiti mora tudi to vprašanje.

MILAN ČMAK, obrtnik iz GOTOVELJ: »O pomenu sejma je odveč govoriti, saj vsak obrtnik v sedanjem času že potrebuje tudi reklamo za svoje delo, posebno mi, ki delamo za industrijo. Jaz sem razstavljal vsako leto razen lani, letos pa bom nastopil na sejmu s prikolicami za osebne avtomobile vseh vrst. Novost bo univerzalna prikolica za čolne. Formator, kot glavni organizator, nedvomno zasluži vse priznanje. Prepričan sem, da bo sejem v prihodnjih letih postal pomembna gospodarsko komercialna prireditev, ki je ne kaže zamuditi.»

Celje

TUDI AKCIJA

V ponedeljek sta medobčinski svet ZKS in medobčinski svet ZMS sklicala razgovor o težah za III. sejo konference ZKJ. Kakor je znano, bodo na tej konferenci jugoslovanski komunisti razpravljali o nalogah ZK pri razvijanju aktivne udeležbe mlade generacije v graditvi samoupravne socialistične družbe. Kratek povzetek te je podal Emil Rojc, o dosedanjih razpravah o težah v ZM pa je poročal Vili Jelen. V razpravi so posebej poudarili, da je potrebno v razmišljanja o obširni problematiki, ki jo nakazujejo teze, vključiti kar najširši krog mladine. Mnoga stališča o družbenem, samo-

upravnem in materialnem položaju mladine so bila že večkrat sprejeta. Sedanje razpravo torej ni treba namenjati le dopolnitvam tez, ampak bi morali predvsem spregovoriti o tem, kaj v vsakem delovnem kolektivu, šoli in krajevni skupnosti storiti za večjo samoupravno dejavnost mladih in za reševanje njihovih mnogih problemov — (stanovanjska problematika, — materialna osnova za delo mladinskih organizacij, — izobraževanje mladine, izkoriščanje prostega časa itd.).

Na posvetu so precej govorili tudi o problemih marksistične vzgoje mladih.

Nesoglasja med besedami in dejanji

Za naše gospodarstvo bi lahko rekli, da ima Janusovo glavo. Ko so nas pred kratkim tako kot vsak mesec statistiki seznanili s številkami o gospodarskih gibanjih, je bila ta domneva samo potrjena. Na eni strani dokaj zadovoljivi podatki o proizvodnji in zunanjetrgovinski menjavi, na drugi še vedno nerušena nekatera generalna vprašanja, predvsem inflacija cen in delovanje tržišča ter nelikvidnost. Razumljivo je, da v nedogled tako ne bo šlo in da moramo biti odločnejši pri uresničevanju zastavljenih družbeno ekonomskih ciljev. Se prepogosto pa se razprave v marsikaterem forumu končajo predvsem z ugotovitvami težav in z zahtevami po natančnih in kritičnih analizah. Te so potrebne in koristne, vendar je vse premalo odločnih konkretnih sklepov in dejanj glede nalog, njihovih nosilcev, rokov za uresničitev in konkretne odgovornosti. Sami sebe slepimo, če ne priznamo, da nam je že deveti kongres ZKJ natančno nakazal glavne smernice na družbeno ekonomskem področju, prva in druga konferenca ZKJ pa sta naloge samo še natančneje opredelili in zaostri odgovornost komunistov. Ti so na večini najodgovornejših mest, v gospodarstvu in negospodarstvu ter v politiki na vseh ravneh. Dobrega pol leta je minilo, odkar je 2. konferenca ZKJ sprejela akcijski program, ki je glede gospodarstva sila konkreten.

Ko govori o rešitvah v sistemu in politiki cen, pravi, da morajo temeljiti na merilih tržnega planskega gospodarstva, svetovnih cenah, razvojni politiki, strukturi in razvitem gospodarstvu. Praksa je v letošnjem letu na tem področju pokazala dokajšnjo neurejenost. Zamrznele cene nismo uspeli obdržati, trgu ne pustimo do veljave in ob premočnih administrativnih posegih se ne more uveljaviti niti samoupravno sporazumevanje glede cen. Vprašamo se lahko, če bi bile letošnje podražitve sploh kaj višje, če tržnih zakonitosti ne bi tako zanesljivo diskvalificirali.

Zveza komunistov mora odločno nastopiti proti zadolževanju brez gospodarskih sankcij ter proti prenašanju

odgovornosti na vso družbo, proti težnjam živeti na račun drugega, prvi akcijski program 2. konference. Vendar medsebojne zadolžitve naraščajo iz meseca v mesec in z njimi izgube, ki so se v letošnjem prvem polletju povečale v Jugoslaviji za 70 odstotkov in v Sloveniji za 40 odstotkov in primerjavi z istim obdobjem lanskega leta. V akcijskem programu je naprej zapisano, da je potrebna zagotoviti delovanje cnotnega jugoslovanskega tržišča v vseh njegovih elementih. Praksa kaže, da se zdaj tu zdaj tam pojavljajo zaprt lokalna tržišča, neredko celo skromnih občinskih meja, redkeje glede blaga, pogostejše glede denarja in gospodarskih integracijskih procesov.

Razkorak med besedami in stvarnostjo na teh, po našem mnenju najbolj perečih točkah naše ekonomije, je velik in zato tudi uresničevanje delavskih amandmajev v gospodarskih organizacijah ob vrsti subjektivnih odporov, ki težave uporabljajo kot svoj ščit, prepočas napreduje, čeprav je akcijski program druge konference naložil vsem komunistom v samoupravnih in predstavniških organih, da se za uresničitev amandmajev zavzamejo in da nikakor ne smejo čakati na drugo obdobje ustavnih sprememb. Zdaj pa je to obdobje neposredno pred nami.

Zato sila kritične v Prijedoru izrečene Titove besede o oportunistu v vrstah ZKS in njegova zahteva, da naša avantgardna organizacija zapustijo ljudje, ki jim je pošla revolucionarnost. Težko jih je pojmovati drugače, kot da je tudi na družbeno ekonomskem področju nasprotovanje najpomembnejšim zastavljenim ciljem protirevolucionarno dejanje. Predsednikove besede gre razumeti kot skrajno rigorozen poziv k revolucionarni odločnosti, odgovornosti in poštenosti pri uresničevanju sprejetih smernic po kriteriju dejanj, ne le besed. Vse to naša družba najbolj potrebuje in to delovni ljudje od komunistov upravičeno terjajo.

A. K.

PRIPRAVE NA KONFERENCO

V šmarnski občini se bodo začeli pripravljati na III. konferenco ZKJ. Materiale pripravljajo že sedaj, intenzivneje pa bodo stvari obravnavali v mesecu oktobru. Prve priprave bodo tekale v okviru predsedstva. Posamezni člani predsedstva bodo zadolženi, da sprejeta stališča pojasnijo posameznim aktivom ZMS na terenu kakor tudi v delovnih organizacijah.

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

SPOŠTOVANI TOVARIŠ BERNI STRMČNIK

Z vprašanjem in nekaj opomini sem izzvan, da pojasnim, kako smo se v žalski občini lotili uresničevanja skupščinske resolucije o osnovah kadrovske politike v SR Sloveniji. Kot sami navajate, gre za pomembna vprašanja, katerih rešitev nikakor nima na mena zadostiti formalni vzpodbudi, da se skozi samoupravno dogovarjanje izboljšujejo skupna stališča na tem področju, temveč in predvsem to, da se poiščejo načini in pota, kako v praksi ta dogovorjena stališča v objektivnih okoliščinah uresničevati, oz. kateri pogoji morajo biti predhodno izpolnjeni, da bo to možno. Ne smemo namreč prezreti dejstva, da vsak družbeni dogovor na določenem področju nadomesti zakonsko regulativo s to razliko, da je zaradi tematsko določene in zaokrožene problematike lahko veliko bolj konkreten.

Pogoji, ki so narekovali sprejem skupščinske resolucije, so znani. Pri oblikovanju družbenega dogovora pa je predvsem pomembno, kako intenzivno so ti pogoji prisotni v določeni družbeno-politični skupnosti, katero naj leta obvezuje razvojnih tendenc in posledic.

Nedvomno je točna vaša ugotovitev, da je zasedba vodilnih delovnih mest v gospodarstvu žalske občine po formalni strokovni izobrazbi dokaj neustrezna. Dodal bi le še to, da je lahko enaka ugotovitev tudi za ostalo strukturo, ne le za vodilne delavce. Seveda so med podjetji izjeme, katerih prizadevna skrb za kadre kaže dobre rezultate. Vendar to ne more izpodbiti osnovne ugotovitve, da je v gospodarstvu žalske občine precejšen izobrazbeni deficit. Ta ugotovitev ni nova, o njej je na primer občinska skupščina razpravljala in sprejela znana priporočila že 1968. leta, občinska konferenca ZK pa v letu 1970. Čeprav so podatki, ki nakazujejo mnenje, da se stanje izboljšuje, je to še vedno zelo počasni, skoraj prepočas in neustrezen dinamiko gospodarske rasti. Ekonomsko razvite družbe ne poznajo investicijske dejavnosti v objekte, stroje in materiale brez vzporedne ali celo predhodne investicije v kadre, pri nas pa so žal še vedno preveč pogosti primeri odsotnosti takih

intervencij. Zato imamo danes primere, da so nekatera podjetja v zadnjem desetletju dosegla izjemno velik gospodarski napredek, ob ihti za večjimi indexi poslovnih rezultatov pa se je pozabljalo, da je, če morda sedaj še ne, lahko kdaj kasneje ravno deficit strokovnosti tisti odločujoči faktor, ki bo preprečeval enak ali še bolj uspešen napredek. Vendar — o tem vprašanju je bilo doslej že dovolj strokovnih in žolčnih razprav, zato jih ne nameravam obnavljati.

Ne smemo pozabiti, da so nekatere, po mojem mnenju objektivne okoliščine pogojevale, da se v industriji žalske občine čuti izobrazbeni deficit. Ena izmed njih je v njeni strukturi. Leta in leta še ugotavljamo, da je tekstilna industrija, ki po številu zaposlenih prednjači v občini, neke na repu panog po poslovnih rezultatih in osebnih dohodkih. Nič kaj bolj ni razveseljiv položaj v družbenem kmetijstvu. Tudi podjetja žalske občine, ki se po svoji dejavnosti uvrščajo v ti panogi, niso izjemne. Kakšen je torej lahko interes kadrov, da se zaposlujejo v teh panogah, če jim je perspektiva tako meglena in dokaj nejasna?

Druga okoliščina izhaja iz geografskega položaja. Občina leži med dvema močnima industrijskima centroma (Celje, Velenje), kjer, če zamenjamo drugo, lahko mlad strokovnjak pričakuje enak ali boljši osebni dohodek, stanovanje, kredite, možnost kulturnega življenja in drugo. Nedvomno ni iz trte izvito mnenje nekega žalskega občana, ki pravi, da bodo podeželske družbeno-politične skupnosti lahko pričele spoznavati na kadrovskem področju enakovredno uveljavljati šele, ko razvitejši centri ne bodo več čutili potrebe za njimi.

Subjektivnih okoliščin je nedvomno več. Omenim naj le odsotnost planiranja (razen častnih izjem seveda) kadrovskih akcij in potreb, preveč togo pojmovanje profila kadrov, preoptimalnost zahtev po izobrazbi v akcijah o sistemizaciji, kar razkorak med stanjem in potrebami včasih neupravičeno povečuje, neizdelani izobrazbeni programi, specifični odnosi v posameznih sredinah, neurejeni sistemi pripravnosti in mentorstva, nestimulativno nagrajevanje, neustrezna zasedba in dejavnost kadrovske izobrazbenih služb, položaj, ki ga le-te vzamajo v posameznih podjetjih in ne nazadnje — odnos vplivnih posameznikov-pratnikov do kadrov-

skih odločitev. To so le nekateri, nikakor ne vsi subjektivni faktori, ki načelno in konkretno vplivajo na konkretno izvrševanje kadrovske funkcije.

S ciljem in namenom, da se tudi na žalskem območju prične uresničevati skupščinska resolucija, je občinska skupščina že v prvi polovici leta imenovala dve komisiji, ki naj po proučitvi stanja pripravita osnutek dogovora, ena za področje gospodarstva, druga pa za področje negospodarstva. Že na prvem skupnem sestanku so bila v ospredju naslednja vprašanja:

1. ali lahko na kadrovskem področju ločujemo interese gospodarstva od negospodarstva, čeprav je dejstvo, da so prilike specifične, oz. če je potreba po dveh dogovorih;
2. ali je primerno, da družbeno-politična skupnost, kot je občina, sprejme vsaka svoj dogovor brez vključevanja stališč vsaj v okviru regije;
3. ali je lahko izvrševanje dogovora prepuščeno le samoupravnim kontrolnim podpisnim in če ni potrebno v zvezi s tem ustanoviti specifičen organ za nadzor pri občinski skupščini;
4. kako se doslej sklenjeni dogovori (o študentskem kreditiranju, o ekonomskem in družbeno-političnem izobraževanju) vsebinsko ujemajo z bodočim dogovorom o osnovah kadrovske politike in če ni primerno vse združiti v enega;
5. mere sankcioniranja, če katerega od podpisnic ne bo v praksi izvrševala določil dogovor.

Nadaljnji razgovori in posvetovanja so na večino teh vprašanj dali odgovore. Tako je sedaj za področje gospodarstva v razpravi le en osnutek družbenega dogovora, razprava o predlogu njegove vsebine pa naj bi bila zaključena do 15. oktobra letošnjega leta.

Komentirajmo malo njegovo vsebino:

Osnutek izhaja iz realnih osnov, ki predstavljajo start za vse akcije in spremembe ter uskladišče splošnih aktov podpisnic. Le-ti morajo v šestih mesecih od dneva uveljavitve dogovora analizirati obstoječo kadrovsko strukturo in preveriti akte o sistemizaciji delovnih mest, koliko so realni in v skladu s sedanjimi in perspektivnimi razvojnimi zahtevami. Če slednje še niso sprejeli, jih morajo v navedenem roku, ostali pa morajo vsebini dogovora prilagoditi ostale samoupravne akte, ki vsebujejo elemente kadrovske politike. V treh mesecih od dneva, ko bodo pristojni samoupravni organi obravnavali analizo obstoječe kadrovske strukture, mora biti izdelan in sprejet plan, kako bodo v določenem roku (največ 5 let) odpravili razlike med dejansko in po sistemizaciji delovnih mest zahtevano kadrovsko strukturo. Podpisnice morajo do konca 1973. leta sprejeti vsaj srednjeročni program kadrov in zagotoviti sredstva za njegovo izvršitev. Po dogovoru morajo vsi strokovni delavci v kadrovskih službah imeti najmanj višjo strokovno izobrazbo, podpisniki pa morajo zagotoviti le-tim takšne pogoje dela, da bo prišla do izraza samostojnost in odgovornost. Določena so tudi merila (število zaposlenih v podjetju), ki pogujejo število zaposlenih v kadrovskih službah, in

merila (število zaposlenih v podjetju, celotni dohodek), ki pogujejo izobrazbo vodilnih vodstvenih in drugih delavcev. Podpisnice dogovora morajo pri sprejemanju odločitev o zasedbi vodilnih delovnih mest upoštevati določila dogovora, le v določenih, jernih primerih je lahko odločitev drugačna. Vsem, ustrezne izobrazbe nimajo, morajo podpisnice zagotoviti enake materialne in duševne možnosti, da si jo pridobijo, podpisom dogovora prejemajo podpisnice tudi obveznost, da bodo dogovoru ustrezno uredile pripravnost v mentorstvu, stimulacijo, zagotovile najmanj 1 % letne bruto mase osebnih dohodkov izobraževanje in usposabljanje, zagotavljale permanentnost dopolnilnega izobraževanja. S sprejemanjem in uresničevanjem ustreznih planov itd. Po predlogu dogovora naj bi obe komisiji, ki sta delovali pri pripravi osnutka po njegovi uveljavitvi na levali delo z naslednjimi logami:

— razlaga določil družbenega dogovora,

— obravnava in priprava predlogov za njegovo sprejemanje ali dopolnitev,

— spremljanje in ugotavljanje določil dogovora, v primeru neizvajanja ali očitnega šenja določb pa seznanjanje disciplinsko komisijo, ki izreka dogovorjene kazni.

Sredstva od denarnih kn se odvajajo v sklad občine, lec za posojila in izobraževanje. Osnutek dogovora pa uveljavi, ko ga podpišejo podpisnice in objavi v Unnem listu SRS.

Nedvomno bo osnutek dogovora v toku razprave dovel marsikatero kotren spremembo, kar je tudi posaj je doslej v njem vsebnole mnenje članov komisij. Pričakovati je, da ne preveč enostavno vsklavati nekatera različna stišča morda celo odpor do katerih izrazito pozitivni predlogov. Vendar osemnim, da to delo mora opravičeno do konca letošga leta, kajti vsako zavlačenje bi lahko rodilo noveplete in podaljševalo sedastanje. Dela se je treba titi že sedaj, ker časa, kot razvidno iz osnutka, ni več na razpolago.

Opravičujem se urednik NT, ker sem toliko časa lašal z odgovorom. Odišapa je le rodilo nekaj dobretem sestavku sem lahko pisal več o vsebini predlogov, kot bi lahko deloj. S tem je tudi njegobravnavala dobila malo razsežnost.

JELAN FRANK
predsednik kadrovske komisije Sob Zalec za področje gospodarstva

Naši znanci

PIŠE: B. Strmčnik
AKTIVIST V NEMŠKEM GNEZDU

Vojna je prihrumela in vse se je v hipu zasukalo. Najprej je Gustelj »zgubil« oba hotela, ker jih je lastnik prodal v zakup nekemu nemčurju, Voglerju po imenu. Gustelj je prevzel službo ekonomista v vojaškem lazaretu, v kar so Nemci spremenili zdravilišče. V lazaret je prišla tudi njegova žena in prevzela mesto kuharice. Stanoval je še vedno na Pošti.

Kot zaveden Slovenec in patriot je Gustelj kaj

kmalu navezal stike z odporiškim gibanjem. Dejstvo, da je postal ekonom, je imelo za marsikatero partizansko enoto hudo koristne posledice. Sicer pa o tem kasneje. Valter Canžek, Pepi Tovornik, Samo Pečar in njegova sestra Bogdana, so bili prvi aktivisti, ki so tako ali drugače stopali v stik z Gusteljom, ki se je glede na možnosti neomejenega gibanja, ki jih je imel, izkazal kot zelo koristen člen v organizaciji odpora in podpori partizanom.

Prvo zvezo je vzpostavil s Konradom Pevcem — »Zdenkom« in Leopoldom Ožekom. Naneslo je, da so se dogovorili za prvi napad na lazaret, kjer je bilo za partizane dosti koristnega. Predvsem

so se zanimali za sanitetni material in seveda orožje. Takole se tega dogodka spominja Gustelj: »Bilo je 12. in 13. avgusta, leta 1942, točno se ne spominjam več. Vem, da smo se s partizani dogovorili, da bom poskrbel, da v lazaretu ne bo stra-

GUSTELJ TEICHMEISTER

že. Razmišljal sem, kako naj to dosežem in poruntal, da bo najbolje, če vojaka »za nagrado« pošljem v kino. Napad so partizani izvedli sredi dneva in sicer ob polnoči. Presenečenje je bilo popolno in lahko si mislite, kako so stremeli nemški oficirji, ki so se tu zdravili, ko so naenkrat, sredi belega dne v zdravilišče vdrili »banditi«. Hudo »presenečenje« sem bil seveda tudi jaz. To je bilo nujno, kajti na nesrečo je bil tega dne tudi lastnik doma. Napad je v celoti uspel, partizani pa so se dodobra zalo-

žili s cigaretami, hrano in sanitetnim materialom...

»Kaj pa orožje, so tega tudi nabrali?«

»Ejej, to pa je bil v celotni akciji velik spordrsijaj. Jaz sem partizanom točno povedal, kje je shranjeno orožje lečečih se oficirjev in ostale vojke. Bilo je v sobi 106, še danes se tega dobro spominjam. V naglici, s kakršno je akcija potekala, so partizani sobo zgrešili, jaz jim seveda nisem mogel nič pomagati, ker sem moral dobro prikriti maslo, ki sem ga v tej zadevi imel na glavi. Orožje je tako žal ostalo

nedotaknjeno, le nekaj obleke so še vzeli s seboj. Akcija je bila tako hitra, bliskovita bi rekel, da niti streljanje ni bilo potrebno, kajti presenečenje je bilo popolno. Ko so se vojaki vrnili iz kina, je bilo že zdavnaj vse končano in med tistimi, ki so najbolj glasno robantili, sem bil gotovo jaz, čeprav mi je pri tem presneto na smeh uhajalo.

Tako se je pravzaprav začelo in potem skozi vsa leta nadaljevalo. Gustelj je v Nemcem poštno zagodej in to ne samo tokrat, temveč še tudi kasneje. Čas je trjal pogumnih ljudi, ljudi hitrih odločitev in prav to je bilo tisto, s čimer se je Gustelj tudi v bodoče odlikoval...

(se nadaljuje)

Bralci pišejo

ZAČETNE TEŽAVE

Pred kratkim sem prišel v Celje. Prej sem bil na Dolenjskem, kjer sem se poleg službe ukvarjal tudi z novinarstvom in sem si tudi pridobil izkaznico Novinar M. S. priloženim zapisom bi rad opisal začetne težave, ki sem jih srečal ob prihodu v Celje. Upam, da boste objavili.

Z. Kokalj,
Merx, Celje

ODGOVOR: Zapise objavili, lahko se še oglašate. Začetne težave ste najbrž premagali.

IZVIRNE IDEJE

Pošiljam vam kupon in odgovor na vprašanje za nagradno igro. Nasploh mi je NT zelo všeč, čeprav mi nimam časa čitati. Vedno najprej prečitam rubriko Z uredniške mize, nato pa še katero od stalnih rubrik, tako da mi za nagradno igro malokdaj ostane kaj časa. Če nisem poslala kupona takoj v četrtek (pa nisem bila nikoli izžrebana), potem je gotovo prej prišel že novi NT. Vsekakor vas moram pohvaliti za vaše delo in vedno bolj imenitne nove izvirne ideje.

Se v bodoče vam želim tako uspešno delo in si obenem želim, da bi imela nekoč priložnost koga od novinarjev osebno spoznati.

Marica Vodišek, Laško
ODGOVOR: Se ne bi kdaj oglašili v uredništvu? Pa se prej najavi, seveda.

ČUDNO MERJE-NJE HMELJA

Oglašam se vam kot obiralca hmelja. Obirala sem ga v Rimskih Toplicah. Ne razumem namreč, kako se da hmelj meriti s kupom. Na škafu je napisana mera za hmelj — 30 l. Ne vem, ali je to plačano delo, če cel dan obiraš hmelj — brez tople hrane — za tiste skromne dinarje. Brez kakršnekoli pijače, celo brez vode. Najboljše obiralke so nabrale nekako 15—20 škafov. Sedaj pa izračunajte — če bi nekaj porabili za jedačo in pijačo, od zaslužka ne bi nič ostalo. Poleg tega pa je bil voznik hmelja tako naučen, da se je pri merjenju vedno uštel za kako merico. Seveda, nikoli v svojo škodo. Nekatere obiralke si lahko vse dovolijo in tudi bolje so jim merili, drugim pa ne. Drugo leto bo zaradi tega še manj obiralok. Pa tudi tisti, ki so vodili obiranje hmelja, bi lahko bili bolj prijazni z ljudmi. Če je kaka mlada, je seveda vse drugače.

Lenčka Vipotnik,
Rimske Toplice

VLJUDNOST NATAKARIC NA VRANSKEM

V nedeljo, 10. septembra smo se vračali z avtobusom z Reke. Sklenili smo, da se ustavimo v neki gostilni in tam napravimo zaključek izleta.

Ustavili smo se na Vranskem. Sofer je šel vprašat, če imajo kaj prostora in natakarica je rekla, da imajo. Soba, ki je bila

prej prazna, je kmalu postala še premajhna. Naročili smo za jesti in piti, nato pa smo nameravali še malo zapeti in zaplesati. Ko pa je natakarica opazila harmoniko, je zavpila: »Zdaj pa vsi ven, mi bi morali že ob desetih zapretila. Na mizah je bilo še vina v steklenicah in nikomur se še ni ljubilo vstati.

Vendar se mi zdi, da bi lahko malo lepše postopala z gosti, ki so ji dali, upam, kar dobro zaslužiti. Zakaj nam pa ni prej rekla, takoj ko smo prišli, da gostov ne sprejemajo več, in mi bi odšli naprej. Za tiste pa, ki so morda že celo popoldne sloneli v drugi sobi ob šanku in zraven natakariče, pa ni veljalo, da morajo ven, saj so ostali še, ko smo mi že odhajali. Prvič smo se ustavili na Vranskem in lahko rečem, da smo odnesli s sabo zelo, zelo lep vtis, med narokovajem seveda.

Bralka iz Planine
pri Sevnici

ZAKAJ NI BILO OBJAVLJENO:

Ali mi boste oprostili v uredništvu, ker vam moram ponovno pisati in vas vprašati, zakaj niste objavili članka, oziroma odgovora na vprašanje, koga bi zvezali na sramotilni kamen. Pismo sem vam napisal kot dolgoletni naročnik. Sporočite mi, prosim, zakaj ni bilo pismo objavljeno.

Ida, Ivan Amon,
Ješovec 91, Kozje

ODGOVOR: Če se boste prav spomnili, smo prvo pismo, v katerem ste opisali smrt vašega svaka v celjski bolnišnici, objavili. Menimo, da pismo z enako vsebino ne moremo ponovno objavljati. Če pa še vedno mislite, da se vam je zgodila velika krivica, to napišite vodstvu celjske bolnišnice, ki bo nato prav

gotovo raziskala vaš primer.

GOLEC — NAŠ ŠVEJK

Pred kratkim se je iztekla zanimiva povest »Trojno gorje«, ki je kot podlistek izhajala v Novem tedniku. V listu ste sporočili, da boste na jesen začeli objavljati nov podlistek, za katerega naj bi predloge dali bralci časopisa. Mislim, da boste prejeli kar lepo število predlogov, od katerih jih bo nedvomno mnogo pametnih in upoštevanih vrednih. A tudi brez neumnih in bedastih predlogov verjetno ne bo minilo, kot je to ob takih priložnostih že navada. Jasno je, da mora biti za podlistek spet nekaj starega, kar smo pred 30. ali 40. leti že čitali, a seveda že pozabili. Ker pa bi bilo zelo škoda, ako bi bilo predlogov samo 99, vam tudi jaz stavim enega, da jih bo 100. Kaj bi bilo, ako bi, ker smo že ravno pri Golecu, ponatisnili njegove »Vojne spomine«, ki so med prvo svetovno vojno in še nekaj časa po njej izhajali kot podlistek v tedanjem Slovenskem gospodarju. Spominjam se, da sem se kot 14-leten fant do solz smejal žalostno smešnim dogodivščinam, ki jih je Januš Golec bodisi v resnici, bodisi v domisljiji kot vojni kurat doživljal na ruski fronti. Seveda pa sem bil takrat še preneumen, da bi bil te podlistke lepo izrezal in shranil, kot to navadno delamo danes. »Moderni« in »inteligentni« bralci, ki ne prenesejo Slakov in Avsenikov, bi seveda tudi teh Spominov ne prenesli, mi, podeželski, pa bi vam bili zanje zelo hvaležni, ker so tako prisrčno domači. Skoraj bi lahko rekli, da je bil Golec nekakšen slovenski Švejk.

Franc Mohorič,
Vitanje

ODGOVOR: Dragi Franc, vidite, mi smo se že odločili, a za predlog smo vam šeeno hvaležni. Bo že še prišel kdaj prav!

O NAGRADNI IGRI

Igra Naše vprašanje — vaš odgovor je bila zelo v redu. V bodoče pa po možnosti natisnite kupon na drugo mesto, ne pa na tisto, kjer ste objavljali »mlinarje«.

Marija Gajšek,
Gorica pri Slivnici

Imela sem to čast, da sem bila med srečnimi dobitniki in sem s tem dobila priložnost, da sem lahko izžrebala drugega srečnega. Ni mi pa bilo všeč, da tisti, ki je bil zaporedno izžreban, ni mogel dobiti nagrade. Saj je vendar sreča opoteča.

Vera Švica, Celje

Zelo zanimiva in domiselna igra. Vendar, v kolikor bi se igra nadaljevala, potem bi bilo potrebno spremeniti vaše smešne pogoje.

Diana Kamenik, Celje

V redu igra. Zaželen bi bil boben za mešanje dopisnic, saj bi ga lahko uporabljali še pri drugih žrebanjih.

Norbert Drugovič, Celje

Za tiste, ki so dobili nagrade, je bila igra Naše vprašanje — vaš odgovor zelo v redu. Upam, da bo odslej še boljše nagradna igra Spoznajmo se.

Štefi Fajs,
Uniš, Ponikva

Zelo domiselna igra, vendar so bile kljub temu napake, in to pri žrebanju.

Slavko Kamenik, Celje

O MATERAH

Ko prebiram vaš časopis in zapise o materah, vidim, kako je prav, da ste se odločili za tako humano akcijo. Ves NT je po vsebini in obliki res vreden hvale. Zato imam samo eno prošnjo. Ko pišete tako lepe materine spomine in o živ-

ljenju skromnih mater z več otroki, vam predlagam, da obiščete pol ure peš poti iz Zreč, v Bohorini, družino, kjer bi bila mati prav tako vredna, da o njej kaj napišete. Ni imela deset otrok, pač pa pet in sedaj že dve leti nežno pestuje svojega vnuka, ki je star nekaj čez tri leta, a je hrom in slep že od rojstva. Ali ni tudi to mati, ki je vredna naše pozornosti? Kako toplo bi ji bilo pri srcu, ko bi sprejela vašega novinarja sedaj, ko bo slavila 46. rojstni dan. Dajmo tudi takim materam iskricco veselja. Ne morete si predstavljati, kako ga stiska k srcu, če je bolan! Vsak otrokov gib spremlja z velikim veseljem in večkrat tudi s solznimi očmi. Upam, da jo boste obiskali. Tudi jaz bi bil tega zelo vesel. Drugič pa bom še kaj več napisal o tem kraju in tudi podpisal se bom.

Bralec iz Zreč

ODGOVOR: Ker ste nam zapisali tudi naslov, bomo uredili tako, da bo vse prav in da bo mati vesela. Pa kdo drug prav tako!

KRIVICO MI DELAJO

Zaposlen sem v Žični že od lani dalje, in sicer kot skladiščnik. Z novo sistematizacijo oziroma shemo delovnih mest sem bil premeščen na mesto komisionarja. Ko sem dobil odločbo o imenovanju, mi je moj šef takoj vrgel iz sobe pisalno mizo in stole, pa tudi sicer so me maltretirali. Vprašam, ali je prav, da tako ravnaajo z menoj, ki sem star 50 let, sem borec od 1942. leta in vojni invalid?

Rade Pavlica,
Cinkarniška 10,
Celje

ŠE O GOLOTI

Zelo občudujem silno kondicijo tovarišice Ama-

lije Kranjec, ki je v rekordno kratkem času obiskala in intervjuvala na domovih vse, po šestih in morda še več slovenskih občinah raztresene bralce Novega tednika, izvzemši mene. To je bil vsekakor napor, kakršnega ne bi bil zmožen noben moški. Če bi se namreč ne bila pomenila z vsakim bralecem osebno, potem gotovo ne bi bila mogla napisati, da se je prav vsem bralecem gabil opis dogodka pri šeknem mostu. Naj ne bo huda, če sem, kot kaže, jaz edini bralec, ki se nisem zgražal, to pa zaradi tega, ker pač pri najboljši volji nisem vedel, da se je ob tem branju treba zgražati. Pa lep pozdrav!

FRANC MOHORIC,
Vitanje

ČIGAVO JE STANOVANJE?

Naš rojak se zanima, če je v Jugoslaviji mogoče kupiti stanovanje v bloku ali kje drugje in če je to stanovanje potem njegova osebna last. Ali ga otroci lahko podedujejo in če so otroci oziroma dediči že vnaprej lastniki takšnega kupljenega stanovanja.

Prosim, če mi na to vprašanje odgovorite. Pa še to! S tednikom sem zelo zadovoljen, saj mi prinaša precej novic iz domačega kraja. Želim vam uspešno urejanje NT.

Vaš bralec Novak,
Westfalija

Odgovor: Pri nas lahko na trgu kupite stanovanje, ki postane vaša osebna last in ga potem seveda lahko podedujejo otroci ali pa ga podarite, komur pač hočete.

UČENCI V POKLICU

Celjska mladina bo na svoji redni letni konferenci, ki bo v oktobru letos, ponovno razpravljala o položaju učencev v poklicu. Ob pripravah na konferenco potekajo razgovori z učenci srednjih strokovnih šol, ki opozarjajo, da je tudi status šol rešen samo formalno, ne pa dejansko. Srednje strokovne šole še vedno niso izenačene s srednjimi šolami. Prav tako so še vedno aktualni problemi učenčevega nagajevanja, počitnic, delovnega časa. Predsedstvo ZMS je organiziralo anketo o njihovem položaju, prav tako pa je pripravilo osnutek družbenega dogovora, ki bi urejal položaj učencev za celjske razmere, iako v zasebnem kot družbenem sektorju. Osnutek družbenega dogovora je v pravi med članstvom Zveze mladine in sindikatom kot sopodpisnikom.

VIKI KRAJNC

PIŠEM ZGODBE

Sem dijakinja ESS v Celju (stara 17 let) in obiskujem 3. letnik. Zelo rada pišem razne zgodbe, zato sem precej znana poslušalcem radia Smarje, kjer jih objavljajo.

Prosim vas, da ne objavite mojega polnega naslova, niti tehle zadnjih stavkov, ker bi mi bilo neprijetno, če bi izvedel širši krog bralcev, kaj se godi v mojem srcu.

Jožica Š. iz N.

Odgovor: Jožica, zgodbo

MOJA LJUBEZENSKA ZGODBA

Počasi sem stopala po pločniku proti kinodvorani. Živela sem v polnem pričakovanju današnjega večera. Vedela sem, da bo na predstavi tudi Boris, zato sem z nestrpnimi očmi iskala njegovo postavo. Toda zaman. Vsak obraz mi je bil tuj in neznan. Iskala sem le njegove mirne, sanjavih oči. Toda, kje je vendar Boris? Nema bolečina, ki se je vezala s slutnjo, me je žgala globoko v srcu.

Narahlo se ozrem. »Da, zdaj je že v dvorani.« Sam, zamišljen sloni ob zidu in se ne zmeni za ljudi, ki ga obdajajo. Tudi name se ne spomni.

Toda moje srce goreče išče njegovih besed in toplino njegovih rok. Stopim iz vrste stolov in se naslonim na zid, nekaj metrov od njega. »Zdaj bo, kar bo!« si na tiho rečem in pričakujem njegovih besed, njegove bližine.

Toda on se odmakne, z mrkim obrazom odide na drugo stran dvorane. Kakor ogenj se je zarežala bolečina v moje srce in me žgala tako močno žgala, da sem čutila in želela, da bi najraje umrla tam, ob ste-ni dvorane.

Z veliko bolečino v srcu pristlunem besedam dramskega igralca, ki izgovarja besede nesrečnega fanta. »Morda je tudi on tako nesrečen, kakor sem jaz!« se na tiho tolažim in iščem odgovorov na moja tisočera vprašanja. Čutim, da je prišel čas, tisti nesrečni trenutek življenja, ko bom morala s solzami v očeh zapuščati ljubljeno bitje, za katerega sem praznaprav živela. Spoznavam, da se zdaj srečujem s tisto grenkobo ki jo prinaša ljubezen.

Po licu mi drsiyo prve solze razočaranja. Najprej se mi solze nabirajo v očeh, potem pa zdrstijo po licu, počasi, počasi. Igra na odru se odvíja naprej, jaz pa preživljam svoje usodne trenutke. Zdaj vem, da nisem več edina v Borisovem srcu, da se je naveličal moje neme, neizrečene besede ljubezni in da zdaj išče srečo

drugje, v srcu drugega dekleta. Solze se množijo. Izvlečem si robček iz tesnega žepa in v grlo me začne dušiti. Tlači me k tlom in v grlo mi silijo besede, vzkliki, kakor rjovenje ranjene živali, ki umira s sif-jem v očeh.

Skozi solzne oči vidim srečne zaljubljenca. Povsod je sreča, le jaz nimam sreče.

Silna radovednost me vleče iz dvorane. Čimprej bi rada srečala nekoga, ki bi me tolažil, toda moje bolečine mi razumel nihče.

Stopila sem na cesto in krenila proti domu. Na usta sem si dala robček, da ne bi izdajala svoje bolečine okoliči. Prečkala sem cesto in se narahlo ozrla nazaj.

»Moj bog!« vzkliknem. V meni se pretrgajo vsa čustva, vsa bolečina mi plane na dan in se razblesti v nič. Zagledam Borisa, kako s hitrimi koraki hiti za menoj in me na drugi strani pločnika brez besed prehit. Pričakovala sem njegovega opravičila in novih vročih besed. Toda zaman. Brez besed je odšel mimo mene. Srce mi je burno utripalo. Vse se mi je zdelo brezsmiselno. Nisem ga hotela ogovarjati jaz. Brez besed sem stopila mimo njega. V tistem trenutku se je obrnil proti meni, za hip pogledal za mano, se obrnil in brez besed odšel proti domači hiši.

V srcu me je začelo trgati. Kriki so se pritajeno oglašali iz razbolelega grla. V istem trenutku bi rada Borisa zasovražila, toda vedela sem, da je moja ljubezen do njega neuničljiva.

Mesec je obseval posteljo, ko sem se vsa onemogla zleknila nanjo. Čutila sem, da mi je mesec edini prijatelj. Edini prijatelj, ki mi je brisal solze, ki so močile obraz, tase in posteljo. Mokre in trudne veke pa so v pozni ponočni uri zagnile prizor bolečega razočaranja.

XX SENTJUR

Žalec

KAKO JE S PLAČAMI?

Za gospodarstvo žalske občine v letošnjem letu je značilna izredno dinamična rast. V mnogih delovnih organizacijah so v prvem polletju dosegli zelo lepe gospodarske rezultate in kazno je, da bo pri podobnem ostalo tudi v drugem polletju. Sanacijski programi ter njihovo dosledno izvajanje, so pokazali uspešne rezultate.

Razumljivo je, da so se v tem obdobju povečali tudi osebni dohodki zaposlenih delavcev. Na območju občine so porastli za 33,9% in že dosegli višino 1.768 dinarjev. V posameznih podjetjih pa so zabeležili tudi sorazmerno visoka povišanja, kar so jim po eni strani omogočili dobri poslovni rezultati, po drugi pa tudi samoupravni sporazumi znotraj posameznih skupin.

Ugotovitve pa kažejo, da so osebni dohodki kljub temu močnejše porasli kot družbeni proizvod na zaposlenega. Razkorak na tem področju je v mnogih podjetjih kar precejšen. Potrebni bodo ukrepi, da se stanje izenači.

Med gospodarskimi panogami so se osebni dohodki najbolj povečali na področju trgovine, kjer so v povprečju porastli kar za 41 odstotkov, od tega v osrednjem trgovskem podjetju, to je v Savinjskem magazinu, za 42 odstotkov. Gradbeništvo je na drugem mestu z 39,8 odstotnim povečanjem plač, temu sledi z 22 odstotki industrija, neko, liko pa zaostaja kmetijstvo. Še večje, kot so razlike med panogami, pa seveda obstoje znotraj posameznih delovnih organizacij. Kmetijski kombinat (52 odstotkov), Usluge s Polzele (54 odstotkov) ter Savinjski magazin, so daleč pred vsemi, pri dnu

lešnice pa je kolektiv tovarne nogavic na Polzele, ker so v prvem polletju plače delavcem porastle le za 6 odstotkov. Vsa ostala podjetja se vrste okoli občinskega povprečja. Če bi analizirali le zgolj osebne dohodke in jih primerjali s porastom celotnega dohodka, potem bi lahko tako gibanje na področju politike razdeljevanje osebnih dohodkov le pohvalili. Nekoliko drugačna pa je slika, če gibanje osebnih dohodkov primerjamo z ustvarjenim družbenim proizvodom na zaposlenega delavca. Prav gotovo bi bilo potrebno, da bi pri spremljanju obeh kategorij zabeležili določeno

skladnost in večjo usmerjenost, pa ugotovitve, žal, kažejo ravno nasprotno. Trend iz minulih let se uveljavlja tudi letos. To se pravi, da družbeni proizvod sorazmerno močno zaostaja za porastom osebnih dohodkov. Temu vprašanju bodo morali odgovorni dejavniki v občini nedvomno posvetiti precejšnjo pozornost, da gibanje bolj uskladijo in se čimprej odpravi sedanj, sorazmerno velik razkorak.

V povprečju v občini zaostajanje družbenega proizvoda sicer ni ravno zaskrbljujoče, znaša le 5 odstotkov, medtem ko pa so med posameznimi delovnimi kolektivi močne

razlike. Najbolj vsekakor izstopa kombinat, kjer družbeni proizvod močno zaostaja, in sicer kar za 32 odstotkov, vendar je potrebno v tem primeru upoštevati specifičnost proizvodnje, ki ob prvem polletju nikakor ne more pokazati realne slike. Ta bo vidna šele kasneje. Sicer pa so v kombinatu že presegli 2000 din poprečnega osebnega dohodka, kar je prav gotovo razveseljivo. V Montani so na primer osebne dohodke povečali za 24 odstotkov, družbeni proizvod pa je ostal na lanskoletnem nivoju. Tudi v Savinjskem magazinu so plače porastle kar za 20 odstotkov več, kot je bilo ustvarjenega na zaposlenega delavca. So pa seveda tudi izjeme, ki kažejo na drugačno politiko v posameznih podjetjih. V Minervi na primer so osebni dohodki porastli za 36 odstotkov, družbeni proizvod pa za 69 odstotkov, podobno je pri obrtno gradbenem podjetju Usluge v Polzele, kjer je družbeni proizvod celo za 57 odstotkov višji od povprečno izplačanih osebnih dohodkov. Nizek porast osebnih dohodkov in dobri poslovni rezultati pa so pogojili pozitiven rezultat tudi v tovarni nogavic na Polzele, kjer so ob 6 odstotnem povečanju plač uspeli s povečano produktivnostjo dela in razširitvijo poslovanja doseči, da je družbeni proizvod na zaposlenega delavca porastel kar za 43 odstotkov iznad povečanega nivoja osebnih dohodkov. V vseh ostalih podjetjih so gibanja bolj usmerjena, najbolj pa je celotno gibanje usklajeno v keramični industriji v Ljubljani, kjer so tako plače kot družbeni proizvod povečali za 32 odstotkov.

Vsekakor bo potrebno, da bodo vodstva v nekaterih delovnih organizacijah in njihovi samoupravni organi ter družbeno politične organizacije zagotovili v bodoče skladnejšo rast obeh analiziranih kazalcev. Ne bi bilo prav, da bi v želji po čimbolj učinkovitemu kompenziranju stalno naraščajočih življenjskih stroškov kolektivi kaksneje pri svojem gospodarjenju zašli v posebne težave. Prav gotovo je časa za pravočasno ukrepanje še dovolj. In bolj kot na danes, kaže v posameznih primerih misliti tudi na jutri!

BERNI STRMCNIK

ŠOLA NA OTOKU

Normalen dotok sredstev

Z uspešnim referendumom je aprila letos, stekla v celjski občini izredno solidarnostna akcija zbiranja denarnih sredstev za graditev osnovnih šol in vzgojno varstvenih zavodov.

Sklad, ki vodi to akcijo, ima samoupravna organa. Njunjo delo je javno. In tako smo predsednika upravnega odbora sklada Marjana Ašiča, ki je hkrati podpredsednik občinske skupščine, prosili za odgovor na vprašanje, kakšno je trenutno finančno stanje sklada in kako je z delovnim načrtom:

»Trenutno finančno stanje sklada je 2.519.779 din. To je dotok sredstev za prvih šest mesecev, odkar je samoprispevek tudi uveden. Dohodek sklada je v celoti v skladu s predvidevanji. Računali smo

namreč, da mora znašati dotok sredstev okoli štirideset milijonov starih dinarjev na mesec.

Kar se tiče dela pa tole: »do sled smo že začeli zbirati ponudbe nekaterih gradbenih podjetij za graditev prvega objekta iz programa, ki smo ga predložili občanom ob razpisu referenduma, to je za graditev osnovne šole na Otoku. Kot rečeno, zbiramo ponudbe in nameravamo oddati graditev tega objekta z neposredno pogodbo izvajalcu, po sistemu inženiringa, to je na ključ.

Predvidevamo, da bodo sredstva komaj zadoščala za izvedbo programa, ker so se cene v gradbeništvu od sprejema samoprispevka do danes že bistveno povečale.

Skupščina o cenah

Jutri, v petek, 29. t.m. se bodo prvič po takolimenovanih parlamentarnih počitnicah sestali člani obeh zborov celjske občinske skupščine. To bo hkrati 45. seja skupščine občine Celje. Med desetiimi točkami predlaganega dnevnega reda bodo v središču pozornosti prav gotovo predlogi sveta za urbanizem, gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve o novih cenah za odvoz smeti, vode, plina in centralnega ogrevanja.

Mimo tega bodo razpravljali o regionalnem razvoju šolstva za obdobje do 1976. leta pa tudi o poročilu komisije za družbeni nadzor pri skupščini občine Celje ter o občinskem centru civilne zaščite.

Tu si je ustvaril svoj dom in od tod se vijejo njegove delovne niti po vsej Gornji Savinjski dolini.

Jože Mermal, veterinar, je tisti človek, ki je dobrodošel v sleherni hiši, zlasti kmečki, kjer se vzemajo za zdravo živino in kjer jim živinoreja pomeni tudi bistven del celotnega gospodarskega življenja.

Ljudje ga visoko cenijo kot človeka in spoštujejo kot izrednega strokovnjaka. Je njihov, zato vselej dobrodošel in ne le takrat, ko ga kličejo v stiski, ko potrebujejo njegovo zdravniško pomoč.

Dobro ime pa si je dobil tudi na turističnem področju. Ze nekaj let je predsednik ljubenskega turističnega društva. Z njegovim prihodom na čelo te organizacije na Ljubnem ob Savinji je pravzaprav prišlo tudi do ge-

neracijske spremembe. Za krmilo je zagrabil mlad človek, poln energije in volje. In tako je nadaljeval delo, ki so ga zastavili drugi, starejši in izkušnejši. Danes v tej aktivnosti ni osamljen, za njim in okrog njega je vrsta prizadevnih turističnih delavcev.

In ko smo se ob nedavnem srečanju pogovarjali prav o turizmu na Ljubnem, je dejal, da je veljanska škoda, da traja takšno imenovano glavna sezona na tem koščku naše zemlje malo časa in da je še v tem razdobju tako zelo odvisna od vremena.

»Lep sloves smo si ustvarili tudi s tradicionalnim flosarskim balom,« je dejal Jože Mermal, »zato se bomo zavzemali, da bo ostal in dobival iz leta v leto nove organizacijske in vsebinske oblike. Seveda pa si vsi skupaj želimo, da bi dobila ta prir-

obrazi

ditev svojega pokrovitelja. Zavzemamo se, da bi to bil kolektiv GLIN iz Nazarije.

Ko pa je beseda nanesla na kmečki turizem, je menil, da bi lahko zabeležili večje uspehe, če bi lahko domačini dobili tako imenovano turistično posojilo pod boljšimi pogoji. Gre za obresti. Ljudje ob gornjem toku Savinje pravijo, da so obresti za te kredite previsoke.

Živinoreja in turizem, to sta za Jožeta Mermala osrednji delovni točki, prva po poklicni dolžnosti in druga po obveznosti, ki jo je sprejel kot amaterski družbeni delavec. Obema je predan.

M. BOŽIČ

turizem

Motiv iz Robanovega kota, iz tistega kotička našega narodnega parka, ki se vse bolj odmika svojim stalnim in občasnim obiskovalcem. To tudi zaradi tega, ker Robanova koča v zadnjem delu kota, kot kaže, ne bo več odprta. Ljudje pa so jo radi obiskovali tudi zaradi njenega lastnika, saj je Vršnikov Joža, rad pozdravljal in pokramljal s svojimi gosti in jim povedal marsikaj zanimivega o dolini in dogodkih v njej. Pa tudi skodelica kislega mleka je prišla prav. Morda bi ne bilo napak, če bi se o stanju v Robanovem kotu pogovorili tudi solčavski planinski in turistični delavci.

Celje

DOVOLJ ALI NE TURISTIČNIH PRIREDITEV

Ob petem sejmu obrti, turizma in šesti zlatarski razstavi v Celju kot največji tradicionalni prireditvi v mestu ob Savinji se samo po sebi vsiljuje vprašanje, ali je Celje izkoristilo vse možnosti in pogoje za morebiti še kakšno tradicionalno, recimo turistično prireditev, ki bi prst tako kot obrtni sejem ponesla ime mesta daleč v svet.

Moramo reči, da je bilo nekaj požrtvovalnih poskusov za izvedbo prireditev, ki bi naj bile samo celjske in bi naj privabljale v mesto čim več obiskovalcev, gostov. Spomnimo se samo na letne grajske igre, ki so se pozneje v eni izvedbi preselile na drsališče v mestnem parku pa na druge poskuse, ki so pozneje propadli. V tej zvezi kaže opozoriti tudi na organizacijo večjih zabavnih prireditev z nastopom uglednih ansamblov in pevcev, in spet nič! Odmeva ni bilo, obisk pa razen na nastopih znanih narodno zabavnih ansamblov, porazen.

Kot vse kaže, se ob doslej obdržale le tradicionalne kulinarne prireditve od začetku glavalne turistične sezone in pa vsaj ena operna predstava bodisi v mestnem parku ali gledališču. Pa še ta je letos wisela v zraku. Prodajni vstopnic je bilo malo, zelo malo!

Takšni in drugi rezultati jemljejo moči prizadevnim turističnim delavcem. Zato se poraja še vprašanje, kaj jih bo zaménjal, ko bodo spustili vajeti iz rok? Drugo izredno pereče vprašanje ob takšnih prireditvah je seveda finančno. Brez dotacij takšnih prireditev ni moč izvesti.

Ne glede na ta in podobna razmišljanja, ki niso spodbudna, bi vendarle znova obudili vprašanje, ali je Celje izkoristilo vse možnosti in pogoje za izvedbo še kakšne poleg sejma, tradicionalne, turistične prireditve? Prav bi bilo, da bi Celje z olepševalnim in turističnim društvom na čelu postalo nosilec še ene večje stalne in celjske prireditve. Pogoji zanjo bodo vsekakor z zgraditvijo rekreacijskega središča pod Golovcem, pogoji, ki jih bodo nudili pokriti prostori. K tem bo pač treba dati nekaj pobud predlogov in ne nazadnje denarja pa prizadevnih delavcev.

Celje potrebuje še vsaj eno večjo in stalno turistično prireditev, in prav bi bilo, da bi začeli nanjo misliti! Prav zato vabimo bralce našega lista, da s svojimi predlogi pripravijo odgovoriti na vprašanje, kaj bi naj v Celju pripravili in organizirali, da bi se mesto še bolj uveljavilo?

M. BOŽIČ

JOŽE MERMAL

Zdaj je Ljubčan v pravem pomenu besede.

Podane roke

Mikelnovi, Stalini, zdravniki

Minuli teden je bil podpis programsko umetniški in delovno organizacijski dogovor med Mestnim gledališčem ljubljanskim in Slovenskim ljudskim gledališčem iz Celja. Dogovor v ničemer ne omejuje umetniške in institucionalne samostojnosti nobenega izmed gledališč — podpisnikov dogovora.

Po omenjenem dogovoru bosta obe gledališči enakovredno sodelovali, to sodelovanje pa bo obvezno na medsebojno izmenjavo umetniških predstav v rednem programu. Izbor predstav bo določen z vzajemnim dogovorom umetniških vodstev obeh gledališč. Vzajemno bosta dopolnjevali tudi svoj redni program in v okviru realnih možnosti bosta skupaj realizirali skupno gledališko predstavo. To sodelovanje prinaša novosti tudi pri igalskih zasedbah, saj bosta lahko popolnjevali odseke zasedbe, kar pa bo v veliki meri razbremenjevalo oba igralska ansambli. Znano je namreč, da je še posebno celjski igralski ansambel zelo cermenjen, saj mora sozvezje razmere, predelke, pretekle predstave.

Obe gledališči bosta tudi v okviru programskih in repertoarnih možnosti pomagali drugo drugemu z igralskimi gostovanji. Umetniški in dramaturški vodstvi obeh gledališč bosta izmenjevali akusne in spoznanja v oblikovanju repertoarja in hkrati uresničili vse možnosti pomoči v oblikovanju repertoarja obeh gledaliških hiš. Ta povezava pa ni namenjena samo programskemu ustvarjanju in izpopolnjevanju, temveč je razširjena tudi na tehnično — organizacijsko področje, saj bosta obe gledališči sodelovali s tehnično, materialnimi sredstvi in tako je pogojeno sodelovanje tudi obeh delavnic.

Podpisniki dogovora menijo, da bi se sedanji program in vsebina sodelovanja lahko še razširila, seveda v nadaljnjih razgovorih, kjer bi uveljavile nove ideje in pobude. Poudariti moramo, da dogovor med Mestnim gledališčem ljubljanskim in Slovenskim ljudskim gledališčem v Celju ne izključuje možnosti tesnega sodelovanja obeh podpisnikov z ostalimi gledališči.

Oba podpisnika dogovora bosta o svojem sodelovanju obveščala svoja ustanovitelja in ljubljansko ter celjsko kulturno skupnost in skupnost slovenskih dramskih gledališč.

Tako bomo v Celju lahko videli v sezoni 1972-73 komedijo Alana Ayckbourna »Ljubzen druge polovice« v režiji Miletta Koruna. V naslednji sezoni (1973-74) pa bo Mestno gledališče ljubljansko uprstilo v svoj program predstav iz repertoarja celjskega gledališča. Stevilo ponovitev v ljubljani bo enako ponovitvam v celju. Vsa finančna, organizacijska in terminska vprašanja bosta sproti reševali vodstvi obeh gledališč.

Kakorkoli že, omenjeni dogovor prinaša v svet gledališkega ustvarjanja, pa tudi medsebojnega dogovarjanja veliko novosti, pa tudi pozitivnosti. To lahko trdimo, da da bi čakali konec sezone. O realizaciji tega akta se je zastavljalo tudi vprašanje, kaj dogovor ravno med tema dvema gledališčema — odgovor je pravičnosten preprost: nihče nikomur ne brani, da bi sedel s kom za skupno mizo in sklenil dogovor. Se posebno ne, če gre za dobrobit neurejene politike slovenskih gledaliških hiš.

Prvotni tekst te pretresljive izpovedi je izšel že leta 1966 v Sodobnosti — kar 18 let po usodnem letu 1948, ki je zarezalo tako globoko brazdo v zgodovino jugoslovanskih narodov in v zgodovino mednarodnega delavskega gibanja v Evropi. Spor s Stalinom je bil za takratno dozorevajočo mladino pravi šok. Vse, kar je do tedaj veljalo za svetinjo, je dobilo drugo, povsem nepričakovano podobo. Pa še več, pred razmišljanje ljudi se je postavilo kruto vprašanje, kako se je vse to moglo zgoditi, kje so skriti vzroki, vzvodi in zgrešeni cilji, kakšna naj bo podoba socialističnega sveta, v katerem ne bo strahu in nasilja nad otroki lastne revolucije.

Vsa ta vprašanja nam avtor razgrinja v kratki konverzijski dvodejanki, ki ni ti ni prava drama v klasičnem pomenu besede, ampak razgrnitev temne dokumentacije v dialogu, ki vstaja iz strahu in občutka bližnje smrti. Pisatelj je dejanje postavil v leto Stalinove smrti, v odročno taborišče. Tu se razrešuje napetost med tako imenovanimi Stalinovimi zdravniki na eni strani in njegovo varnostno službo na drugi.

Dejanje se začne v trenutku, ko varnostna služba pokliče pet zdravnikov na zaslisanje: Kuligina, Astrova, Zinaida, Lebedeva in Borisa. Vsi so zdravniki asistenti in vedo, da so poklicali tudi njihovega profesorja. Nihče ne ve, zakaj so tu. Vsi so trdi od strahu, saj jim je znano, kako je z obtožnicami. Zaslisanja, priznanja, kazni pa če so krivi ali ne. Iz strašne napetosti zraste divji dialog med zdravniki. Njihovi značaji so že izkrivljeni, Zinaida se rešuje v zadržanosti, Astrov v neznani, Lebedev in Kuligin v zagovarjanje zgodovinske nujnosti, le Boris mora govoriti in iz tega govorjenja vstaja vsa temna preteklost Stalinovega ravnanja — umori in samomori njegovih sodelavcev: Riova, Zinovjeva, Kameneva, Buharina, Radeka, Platekova, Sokolnikova, Murlova, Krilenka, Stalinove žene Alujeve, pesnika Majakovskega, Jagode, Ježeva, generala Tuhačevskega in drugih. Zvemo za Stalinovo rojstvo, politični vzpon, za Leninovo oporo in za nasilni prevzem oblasti, ki se potem podaljša v obračun z vsemi možnimi tekmeči.

Dramatik nam to podaja z retrospektivo. Na zatemnjenem odru nam vstajajo glavni sopotniki — kot mrtva obtožba: Trocki in Komenev, Stalinova žena Alujeva, Tuhačevski in drugi.

Preteklost se spaja s sedanjostjo: v smrt se zateče ta seržant iz varnostne službe in Kuligin, nazadnje pa tudi komandant taborišča. Ta se je obesil — ali pa so ga obesili, ko je prispela vest o Stalinovi smrti.

Ta vest je prelomnica v dramu. Obe dejanji nimata prave rasti vse je nekako na nivoju mrtvaške napetosti — umori in samomori kar dežujejo. Sele vest o Stalinovi in komandantovi smrti sprosti napetost v dramsko razrešitev. Zdravniki morajo podpisati zdravniški izvid, ne da bi videli truplo. Izhod se jim upira, pa vendar podpišejo, saj se na obzorju zasveti rahlo upanje: morda bo sedaj bolje. Seveda — strah pa le ostane.

Skozi ves dialog se ponuja vprašanje, zakaj toliko krvi na poti tako odrešujoče revolucije. Pisatelj nam skozi Borisova usta da nekaj odgovorov: patološka preganjavica, odstranjevanje tekmecev, potreba po delav-

cih pri velikih melioracijskih delih... Nekaj zvemo tudi iz tako imenovane Leninove oporoke. Stalin je bil po Leninovih besedah grob, nepotrpežljiv, nelojalen, nevljuden, nepozoren do tovarišev in muhast. Oblast mu je bila vse, sredstev, da bi jo združili v svojih rokah, pa ni izbiral.

Dramatik pravi v uvodu, da je zgodba, ki jo prikazuje igra, v celoti izmišljena, prav tako vsi dialogi. Vendar pa so nekatere teze, vsi stvarni podatki, citati in drugo zgodovinsko gradivo. Če primerjamo tekst v Sodobnosti in uprizoritev, pa lahko opazimo, da je avtor dramo delno prenovil. Uvedel je tri nove retrospektive: pogovor med Trockim in Kamenevim, telefonski pogovor med Alujevo in Stalinom ter serženatovo smrt. Seveda bi nam lahko več povedala podrobna primerjava med obema tekstoma.

Režiral je Miran Hecog. Dogajanju ni dal ne vem kakšne zunanje napetosti. Vse skupaj je porinil v povprečno mrtvilo, izvirajoče iz sivine more, ki visi nad ljudmi. Logiko umorov in samomorov je nakazal kot del nujnosti, ki ima iz-

vor v Stalinovi volji. Tako je tudi Stalinov lik nekam zbledel, učinkoval je bolj kot senca in ne kot utelešenje brutalne volje. Največ življenja je vili Borisu. Iz Gruberjeve igre ni lili le strah, ampak tudi živa obtožba. Sicer pa režiser ni imel veliko na razpolago. Igra je tezna drama, tako tudi ne nudi dovolj prostora za individualizacijo posameznih likov. Bolj življenska sta bila še lika Kuligina, ki ga je oblikoval Sandi Kroš, in Tuhačevskega, ki ga je podal Jože Pristov. Ostali liki so bili seveda po logiki idejne drame stilizirani.

Sceno je zasnoval Avguštin Lavrenčič. Bila je tezna in simbolna hkrati. Ogromna vrata v ozadju podajajo pritisnjajočo težo piramidasto grajene oblasti, predprostor s keramično belo oblogo pa grozo eksekucije ali celo mrtvašnice.

Delo je kljub tu in tam prezgoščenemu prepletanju retrospektive s sočasnim dogajanjem občinstvo sprejelo in nagradilo sedemnajstčlansko igralsko skupino z burnim aplavzom.

JANEZ ERKLAVEC

Velenjske diagonale

Te dni se je sestalo predsedstvo Zveze kulturnoprosvednih organizacij v Velenju. Razpravljali so predvsem o tem, kako usklajevati kulturni razvoj z gospodarskim razvojem občine. Poznajo je, da gospodarstvo velenjske občine doživlja burno rast. Večina delavstva je skoncentrirana v Velenju. Hitro rastejo nove kapacitete, stanovanja za trg in nove ceste ter šole. Ze v naslednjih petih letih bo v Velenju več kot dvajset tisoč prebivalcev. Ob taki dinamiki razvoja se človek nehoti zamisliti.

Dokazano je, da človek, ki ni kulturno osveščen, ni dober proizvajalec. Duhovna rekreacija mu je po naporu nem osemurnem delu prav tako potrebna kot fizična.

Kulturno poslanstvo v Velenju ob hitri rasti gospodarstva še vedno poteka volonterko. Občudovanja vredni so posamezniki in skupine, ki različne oblike kulturnoprosvednega dela še vedno opravljajo ljubiteljsko. Zato je še večja škoda, če delo, ki bi moralo biti kvalitetno, kaže le hotenja, o dosežkih, ki sežejo človeku globlje v srce in razum, pa komaj smemo govoriti.

Zato so na seji, ki sta se je udeležila tudi predstavnika republiškega sveta ZKPO iz Ljubljane, govorili o potrebi po dolgoročnem načrtovanju razvoja kulture, ki naj bi tekla vzporedno z gospodarstvom. Tega bodo predložili tudi občinski skupščini Velenja, ki prav te dni pospešeno razpravlja o predlogu družbenega razvoja za leto 1973 in hkrati o dolgoročnem razvoju velenjske občine.

Na seji so sklenili, da bodo za leto 1973 obdržali vse tiste množične oblike dela, ki so jih uresničili letos. Pri družili jim bodo še dve novi in zanimivi prireditvi. V Velenju se hitro množijo vrste članov za folkloro. Sedaj jih je že stodvajset. Zato bodo že naslednje leto, maja, organizirali republiško srečanje mladinske folklore. Gotovo bo srečanje tudi sicer privlačna turistična atrakcija. Predsedstvo so zato razširili z novim sosvetom za folkloro in

ga bo vodil ing. Janez Krašovec.

Druga nova delovna prireditev bo naslednje leto harmonikarsko srečanje najboljših harmonikarskih skupin Slovenije. Ta naj bi bila aprila naslednje leto.

Srečanje odraslih pevskih zborov za občinski praznik, srečanje zabavno narodnih ansamblov, pevski koncert mladine velenjske občine za osmi marec, teden klubskih večerov in teden drame, srečanje pihalnih ansamblov in likovne razstave v Sošanju, Velenju in Smartnem ob Paki, so množične oblike, ki jih bodo izvedli tudi naslednje leto. Sosveti ZKPO se bodo te dni sestali in se o delu v letu 1973 še bolj podrobno pogovorili.

Lagali bi, če bi trdili, da so vse delo opravljali že doslej brezhibno. Povsod, posebno pa na dramskem področju pogrešajo strokovno vodstvo. Režiserji amatjerji in igralci si sami pomagajo, kakor si morejo. Tako je tudi v Kulturnem domu Velenja.

Celoten razvoj občine pa bo silil v to, da bodo tudi to občutljivo delo ne samo v Velenju, ampak tudi v Sošanju in drugje vodili strokovnjaki.

Ko so se pogovarjali o srednjeročnem razvoju kulture, so naglašali, da bo moralo v Velenju prej ko slej zrasti polpoklicno gledališče, ki ga bo moral kreirati poklicni režiser. Čimprej bo potrebno urediti vprašanje Napotkovne zapuščine v Sošanju, sicer bodo po njej segli drugi. Vsak dan bolj bo treba kulturne dobrine ponujati podjetjem! Kulturni dom Velenja je v perspektivi moral postati kulturni center ne samo za Velenje, ampak za vso velenjsko občino. Vse več je mladih ljudi na podeželju, ki želijo delati na kulturnem področju. Sedaj je še petnajst skupin in društev. Le kako jih vsaj obišče funkcionar zvez vsak mesec, kaj šele, da govorimo o sistematskem delu v nekem društvu. Po besedah zastopnikov republiškega sveta ZKPO bi v gospodarsko močni občini

Velenje že moral biti strokovni team, ki bi se poklicno ukvarjal z vsemi nešteti vprašanji od drame, petja do kluba in drugih privlačnih oblik dela.

Ob vsem nismo hoteli zapisati, da pomembna občinska organizacija spi. Letos so vse začetane oblike dela, in ni jih malo, uresničili. Dodatno so odlično organizirali petnajsto jubilejno srečanje dramskih skupin Slovenije. Njihova delovna vna je pohvalna. Prav pa je, če čutijo, da bi v nadaljnjem razvoju občine tudi kultura morala kvalitetno in kvantitetno rasti. Če čutijo, da bi njihovo delo bilo ogroženo, ker jim manjka strokovnjaki.

Prav gotovo bo pri načrtovanju občinska skupščina Velenja upoštevala potrebe na kulturnem področju. Preteklost sama dokazuje, da v Velenju niso bili gluhi za to področje. Svetel dokaz za to je Kulturni dom. In prav bo, če bo ta v naslednjih letih svojo vlogo še okreplil in postal vsestranski kulturni svetilnik za celotno področje občine.

V. ŠMAJS

Novo na gradu

Na celjskem gradu prihajajo na dan izredne zanimivosti. Ze lanskoletna raziskava je pokazala, da je potrebno teren temeljito arheološko preveriti, zato letošnja prizadevanja niso bila zaman.

Izkopavanja na celjskem gradu so se pričela pred tremi tedni. Začasno so dela ustavljena, v oktobru pa se bodo nadaljevala. Arheološka odkopavanja, ki ga vodi docentka arheološkega oddelka filozofske fakultete v Ljubljani dr. Tatjana Bregantova, so rodila izredno bogate rezultate, ki so presegle vsa pričakovanja. Grad, cigar nastanek smo na podlagi nad zemljo ohranjenih zidov doslej okvirno datirali v sredo 13. stoletja, je v resnici mnogo starejši. Izkopavanja, povezana z odstranjevanjem mlajših nasutin, so imela namen ugotoviti, koliko je v spodnjih, doslej domnevno še nedotaknjenih zemeljskih plasteh, mogoče ugotoviti starejšo naseljenost prostora, na katerem stoji grad. V zgornjih plasteh ni bilo pričakovati velikih odkritij. In res, v plasti tik pod dosedanjim nivojem poleg grušču ni bilo drugega, kot kosi sozrazmeroma mlade keramike in kos poznosrednjeveškega rebra, ostanek nekdanje gotске grajske kapele, ki pa je bil očitno prinešen od drugod. Ko pa je bila ta plast odstranjena, so arheologi našli na tla iz grobe apnene malte. Po drobcih keramike, ki je bila najdena tu, pa je bil možno vsaj približno ugotoviti starost tega tlaka, ki obenem časovno opredeljuje tudi obstoj najstarejše zidane stavbe, katere nosilne se po sodbi dr. Bregantove je nastal ta tlak najpozneje v 12. stoletju, lahko pa je tudi mnogo starejši, kar bo pokazalo šele nadaljnje raziskovanje najdenih kulturnih ostalin.

Pod tem tlakom se je pokazala še druga plast, ki je ležala na steptani glini, pokrita z ostanki oglja. Nadrobna preiskava je pokazala, da gre za ostanke nekdanje lesene stavbe, katere nosilne sestavine je bilo v zemlji še mogoče ugotoviti. Ta lesena stavba pa kajpak ni bila ne

zavarovana. Našli so namreč tri metre debel zid, ki je stavbo varoval, a njena starost še ni dokončno ugotovljena. Natančnejšo sodbo bo mogoče podati šele potem, ko bodo številni kosi najdene keramike preiskani in bodo dali določnejši odgovor.

Ugotovitve, o katerih smo govorili, pa še niso vse. Prav zadnje dni so arheologi odkrili še tretjo plast, pod njo pa še četrto, ki se zaenkrat samo rahlo nakazuje. Ko bodo izkopavanja oktobra v enem delu gradu končana, bo verjetno na marsikatero vprašanje, ki se zdaj zastavlja, mogoče določnejše odgovoriti.

To pa je samo del rezultatov, ki so jih dala letošnja raziskovanja. Do pomembnih odkritij v zvezi z zgodovino gradu je prišlo tudi v malem stolpiču severno od gostinskega dvorišča, ki so ga odprli skoraj do globine starih metrov, a še niso prišli do njegovega dna. Med najdbami velja posebej omeniti med keramiko za vsakdanjo rabo ostanke srednjeveških oljenk in pečnic, pozornost obiskovalcev, ki so med izkopavanji obiskovali celjski grad, pa so zlasti pritegnile velike kamnite topovske krogle, katerih ena meri v premeru kakšnih trideset centimetrov.

Vse torej kaže, da bomo o gradu in njegovi preteklosti kmalu vedeli več, kot smo si kdajkoli upali domišljati. Po drugi strani pa bodo te ugotovitve zanimive v širšem okviru. Novi podatki bodo o marsičem osvetlili vprašanje o nastanku slovenskih gradov na sploh. Ugotovitve pa so pomembne tudi zato, ker gre tu za objekt, ki je v slovenskem prostoru igral dolga stoletja odločilno vlogo, saj ni bil le sedež celjskih grofov, ampak tudi sedež nekdanje savinjske marke.

Zavod za spomeniško varstvo, ki skupaj z turističnim društvom načrtuje raziskovanja in pripravlja programe za bodočo ureditev gradu, pa bo tako prišel do pomembnih rezultatov, ki mu bodo pomagali, da bo ta spomeniški objekt v bodoče urejen tako, kot po svojem značaju in pomenu zasluži.

Z. Š.

DRAGO MEDVED

Vrtiljak dogodkov

LAŠKO

Ceste in prioritetni red

Včeraj je bil v Laškem posvet predstavnikov šestih kozjanskih občin. Cilj posveta je bil, doseči sporazum o tem, kakšen naj bi bil prioriteten red izgradnje cestnega omrežja na področju Kozjanskega, za katerega hitrejši odmak iz nerazvitosti je odvisen v prvi vrsti od infrastrukturnih objektov, kot je javni promet, energetika in strokovno ter splošno izobraževanje. O poteku in sklepih včerajšnjega posveta bomo seveda podrobneje še poročali.

TIM: prvi korak v izvoz

Tovarna izolacijskega materiala pri laškem rudniku je v svoji preizkusni proizvodnji osvojila že precej novih izdelkov iz styropora. Med zadnjimi dosežki so stisnjene plošče, ki jih je mogoče pri montaži medsebojno neprodušno vezati po sistemu utora. Te plošče so zelo iskane v gradbeništvu za zvočno in toplotno izolacijo ostrešij in stropov. Tovarna bo takšne plošče v kratkem začela tudi že izvažati v sosednjo Avstrijo, ki ima sicer tovrstno proizvodnjo. Z eno največjih tvrdk proizvajalca styropora v Avstriji TIM Laško že od samih začetkov vzdržuje tesne poslovne in proizvodno-tehnološke stike.

ŠENTJUR

Gospodarstvo na rešetu

Jutri zjutraj se bodo v Šentjurju zbrali odborniki občinske skupščine na redni seji. Osrednja tema, o kateri bodo razpravljali, so rezultati poslovanja delovnih organizacij do junija letos in realizacija občinskega proračuna do avgusta. Poleg tega bodo govorili še o vrsti odlokov, med njimi tudi o predlogu odloka o ustanovitvi solidarnostnega stanovanjskega sklada občine.

Referendum

Niž kolikokrat smo že zapisali, da krajevne skupnosti v Šentjurski občini glede na velike potrebe letno razpolagajo z zelo skromnimi vsotami denarja, kar je tudi razumljivo, saj ga nimajo kje dobiti. Zato se v Šentjurju dogovarjajo, da bi v krajevnih skupnostih Dobje pri Planini, Dramlje, Kalobje, Loka pri Zussmu, Planina, Prevorje in Slivnica razpisali referendum za uvedbo krajevnega samoprispevka. Če se bodo odborniki občinske skupščine strinjali s tem predlogom, bo referendum v nedeljo, 19. novembra. Sredstva, ki bi jih zbrali s samoprispevkom, bi uporabili za ureničevanje programov krajevnih skupnosti.

ŠMARJE

Gledališče kozjancem

Ze lani je šmarska kulturna skupnost organizirala prevoz in ogled gledaliških predstav 150 občanom predvsem iz območja Kozjanskega.

Letošnja akcija Kozjansko, kot so jo poimenovali, je precej večja od lanske. Predstave si bo ogledalo 250 občanov, stroške prevoza pa bo krila šmarska kulturna skupnost.

Šmarska kulturna skupnost je v tem letu organizirala že več akcij, katerim je pridružila še poslednjo in lahko rečemo, da je njeno delo nadvse plodno, morda še najbolj v poslednjih letih, saj namenja mnogo pozornosti občanom na podeželju. Semkaj spadajo tudi na novo urejeni disco klub v Bistrici ob Sotli, ki ga je v celoti financirala kulturna skupnost in pa klub v Rogaski Slatini in Šentvidu.

Razpisna komisija pri

UPRAVNEM ORGANU OBČINE LAŠKO

razpisuje naslednje prosto delovno mesto:

DAVČNI IZVRŠITELJ

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- da imajo srednješolsko izobrazbo, administrativna smer;
- da imajo 1 leto delovnih izkušenj ali
- da imajo osemletko;
- da imajo 2 leti delovnih izkušenj.

Nastop dela takoj ali po dogovoru. Osební dohodec po pravišniku. Stanovanja ni.

Kandidati naj pošljejo pisemne vloge s kratkim življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju pogojev, kolkovane z 2,00 din na naslov: »Skupščina občine Laško — razpisna komisija«. Razpisni rok velja 15 dni od dneva objave.

Naše šole vsepovsod

VSEM ENAKE MOŽNOSTI...

Dolga leta so se Kozjanci borili za svoje šole: trmoglavo in vztrajno so se podili okoli tistih, ki so imeli pri tem glavno besedo. Hodili so naokoli po mestu prav tisti Kozjanci, ki jim tudi med vojno ni bilo vseeno, kako in kaj bo z njihovimi otroki. Že med vojno viхро, sredi poletja 1944. leta, je bila v Henini pri Jurkloštru ustanovljena prva slovenska partizanska šola. Čeprav ne za dolgo, je pa bila edina na osvobojenem Štajerskem tisti čas. Otroci so se stiskali v starih prostorih, beseda pa je bila slovenska in je veliko pomenila. Partizanske šole so se širile kakor gobe po dežju, vse dokler ni okupator v pozni jeseni 1944. leta znova vdrl na Kozjansko. Prišla je svoboda in borba je bila končana. Začela se je druga borba, borba za novo šolo.

V VEČNI NEVARNOSTI

Govorili bomo o šoli v Lesičnem, še prej pa bomo povedali nekaj besed o stari, častitljivi pilštanski šoli, ki je skoraj petsto let varovala kozjanski mladi rod, s temi leti pa jo hkrati prištevamo med najstarejše štajerske in tudi slovenske šole.

Takoj po svobodi se je začela živčna vojna za novo šolo, ki naj bi stala v dolini. Sredstev ni bilo, obljube pa so bile in tako so Kozjanci — tudi v Kozjem je bila stara in povsem neugledna šola — čakali na novo šolo kot Izraelci na prihod Mesije.

daj prostori premajhni in deloma tudi nefunkcionalni.

UČILNIC NI

Problemi se prepletajo, težave nizajo, edina sreča je, da imajo na šoli izključno samo domačine. Takšna politika, ki jo je uvedla ravnateljica, je zelo pozitivna in ima svoje praktične strani, ki se seveda vežejo tudi na domače probleme. Stanovanj v Lesičnem namreč ni in vsi pedagogi stanujejo doma. Vse, kar je bilo na šoli razpoložljivega, so spremenili v učilnice. Vseh učilnic je na šoli 5, moralo pa bi jih biti 10, če bi hoteli imeti enozimski pouk. V učilnice so preuredili tudi

Iz mladega učitelja je govorila jeza. Če bi imeli stanovanja za učitelje, če bi imeli telovadnico itd., ni bilo več prostora za učence. Tako pa pouk že zdavnaj ni več to, kar bi moral biti.

AVTOBUSI VOZIJO

Danes se celo Kozjansko prevaža z avtobusi, tudi šolski otroci. Dan za drem lahko vidite za okoli avtobusov mlade obraze, ko hite v šolo in iz nje. Tu in tam kateri med njimi nima kaj početi do prihoda avtobusa, zato postaja okoli bifeja, avtobusne postaje in še kje. Prostora zanje ni. Tudi ni denarja za malico, ki jo lahko dobi le tisti,

Adela Rauter

ima prav toliko otrok, kot naša v Lesičnem. Bolje povedano: združil naj bi se leprosvetni kader, ki bi tako poučeval na obeh šolah, kar pomeni, da bi se pri takšnem načinu pouka začelo nenehno vozarjenje sem in tja.

In še nam je povedala Vera Zakošek, da je na šoli zelo velik osip, da gre zelo malo njihovih otrok na srednje šole, precej več pa na poklicne šole. Mnogi med njimi nimajo interesa, da bi končali šolo. To so predvsem v zadnjih letih zelo porabili, mladi pa tudi ugotavljajo, da se jim splača ostati doma, ker se Kozjanskemu obetajo boljše časi.

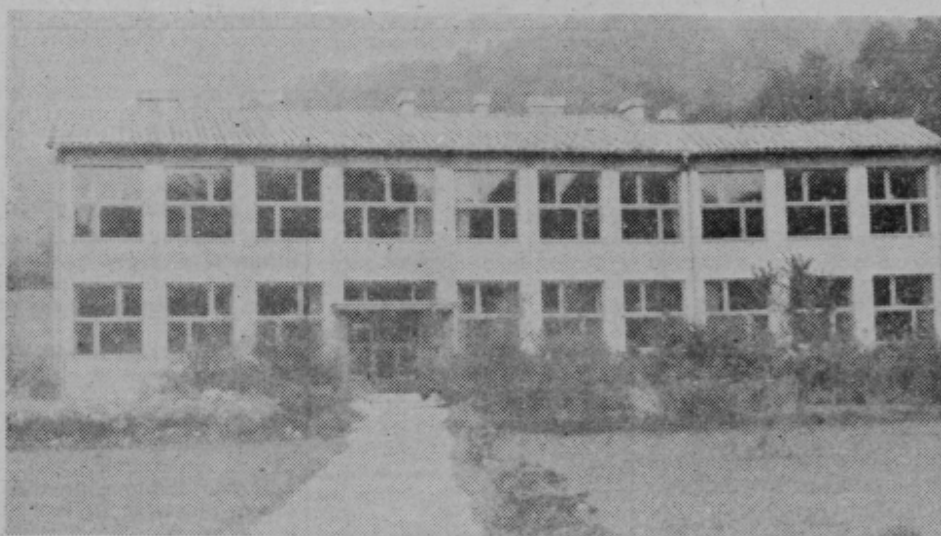
ŠOLA JE LEPA

Res, nič ni reči lesički šoli. Lepa je znotraj — še vedno se ji pozna pridna roka mladega učitelja Staneta Jagodica, ki je učil tukaj pred leti. Še lepša pa bi lahko bila, če bi lahko dali opremo, ki jo imajo, tja, kamor spada. Stlačena je na podstrešju in drugod — prostora ni in ga najbrž še kmalu ne bo. Otroci imajo veliko dela s svojimi aktivnostmi, ki pa jih ne morejo razširiti tako kot bi hoteli, čeprav so dosegli lepe uspehe.

»Najbolj pogrešamo prostor za praktični pouk, za svobodno dejavnost,« so nam dejali ob slovesu.

Cela vrsta zaključkov se da potegniti iz naše reportaže o šoli v Lesičnem, prav gotovo pa je najvažnejši ta, da so otroci za marsikaj prikrade in in to prav sedaj, ko govorimo, da morajo biti vsi enaki. Mnogi med njimi še radi nimajo, doma pa časopisov kaj šele TV! Do šole je dolga pot, doma jih čaka delo, kar je prav tako eden izmed vzrokov za osip. Tudi izredno draga učila tišče te ljudi klom in jim ne dajo dihati. Kljub vsemu pa pridno hodijo v šolo, nad vsem tem pa kakor Damoklejev meč visi vprašanje: Kako dolgo še?

MILENKO STRASEK

Osnovna šola narodnega heroja Tončke Čadež v Lesičnem

Možje z okraja so se vrstili na ogledih, otroci pa so nemo pogledovali proti čedalje večjim razpokam v pilštanski šoli.

Leta 1964 so se končno odločili. V Lesičnem stoji danes lepa, nova šola, ki pa je lepa samo na zunaj. V notranjosti ji namreč marsikaj manjka, na kar takrat niso mislili zaradi preproste motivacije: ni DENARJA.

Ze pred časom sva se o teh stvareh pogovarjala z ravnateljico šole v Lesičnem, Adelo Rauter, ki je že v predvojnem času vstopala učenost v glave mladim Kozjancem: »DA SMO DOBILI TOLE NASO novo šolo, je bilo treba prehoditi ne vem koliko kilometrov. Sedaj, ko šola je, smo sicer zadovoljni, a kaj ko ni centralne kurjave, ni kabineto, telovadnice in še marsičesa. Takrat, ko so nam obljubljali šolo, je bilo vse to v načrtu, potem pa je kar naenkrat zmanjkalo denarja.

Zaradi pomanjkanja denarja danes 11 učnih moči, kolikor jih je na osnovni šoli Tončke Čadež v Lesičnem, ne more učiti tako, kot si to lahko privoščijo v mestu. Ne more uporabljati kabinetov, kjer bi mladim lahko pokazali poizkuse te in one vrste. Tudi ne more telovaditi s kozjanskim drobižem, kot to delajo v mestu. Telovadbo imajo v zimskem in jesenskem času kar v učilnicah.

»Tresejo se razredi in poka stenae, je takrat povedala Adela Rauter. »Le zakaj niso mogli spraviti skupaj tistega denarja, sploh še, ker so se

zbornico, jedilnico in kabine te, kolikor jih je pač bilo.

Največje razočaranje pa so ljudje doživeli, ko so pred petimi leti uvedli v šmarski občini samoprispevek za šolstvo. O tem sva se pogovarjala z najstarejšim šolnikom, sicer pa še vedno mladim Mihom Zakoškom iz Pilštanj, ki za ravnateljico uči na šoli najdlje.

»Ko so uvedli samoprispevek, so nam obljubili, da bomo dobili telovadnico, centralno kurjavo in učiteljska stanovanja. Bili smo prevarani — nič od tega se ni izpolnilo in danes naši ljudje z nezaupanjem gledajo na sleherni samoprispevek.

ki jo lahko plača. Takšnih pa še vedno ni veliko. Denar je na Kozjanskem še vedno dragocena stvar, ki si ga je treba priboriti po bregih in globalah. Potrebovali bi avtobus, ki bi vozil otroke iz Dobreže, Pristave in Polane. Od tam je okoli dve uri hoda. Prispevala bi tudi krajevna skupnost, samo da bi ga imeli.

»Med počitnicami smo dobili srednjeročni program razvoja šolske mreže na Kozjanskem in takoj so nam nekatere stvari padle v oči,« je dejala med našim pogovorom žena Mihe Zakoška, učiteljica Vera Zakošek. »Združiti bi se morali s šolo v Kozjem, ki

Zvedavost kozjanskih otrok in njihove možnosti...

Njihovo življenje je materinstvo

VIHROVA MAMA JE SREČNA

Pričelo se je z iskanjem. Najprej mi je nek Vitanjčan napačno razložil, kje je Paka, pa sem pravi čas spoznal, da bom kmalu v Poliču, če ne odneham. Vrnem se v Vitanje, potem pa v breg po gozdni cesti proti Rakovcu. Reči moram, da sem se kar trikrat ustel glede tega, kje je pri Berložniku. Kot nalašč pa je tega dne še deževalo. Konec dober, vse dobro. Končno sem našel tudi Berložnikovo kmetijo in Vihrovo mamo, ki tu pri svojem sinu Jožetu ter snahi Franciški živi že pet let.

TEREZIJA JAVORNIK je bila rojena v številni družini. Ze komaj dve leti stara je izgubila mamo, pa jo je v rejo vzel sosed Anton Minšek, ki je kasneje »posvojil«¹ še 13 otrok, tako da je v njegovem topleni domu našlo zatočišče kar 14 tujih otrok. Poseben primer, kajne? Stara 18 let se je poročila z Martinom Javornikom leta 1914. Ni jima bilo dano, da bi dolgo bila skupaj. Razdvojila ju je, kot mnogo družin v tistih viharnih letih, vojna. Ko sta se poročila, sta se naselila v Votlakovi bajti. Mož je delal na žagi, Terezija pa je gospodinjila. Da ne bi bila sama, otrok takrat še ni bilo, se je zopet vrnila k svojemu rejniku, kjer je pričakala konec vojne. Mož se je vrnil iz ujetništva in je potem, kot je sama z nasmehom dejala, šel na Koroško »vojno popravljat«² — bil je torej koroški borec za severno mejo. Leta 1915 sta se zopet preselila, tokrat v Zlodejevo bajto, mož je bil holcer. Tu sta živela polnih sedemnajst let, dokler se leta 1935 nista preselila na Vihrovo, kjer so že prej ži-

veli v najemu njenj starši. Posestvo je bilo namreč grofovsko last. Tu se je tudi rodila večina njenih otrok, skupaj jih je rodila 10, štiri fante in šest deklet. Danes jih živi še devet, vojna je pobrala enega izmed sinov.

Najbolj črn dan za Terezijo Javornik pa je nastopil 9. maja 1945. Čudno, kajne, to je vendar dan zmage! Pa je res. Hotela je v Vitanje k maši, pa je mož ni pustil, odšel je sam. Ker ga zvečer dolgo ni bilo domov, jo je pričelo skrbeti. Sli so ga iskat in ga našli — mrtvega, doli niže v grabnu. Ustrelili so ga ustaši, ki so takrat množično bežali preko naših krajev proti severu. Tragedija! Mislila je, da ne bo preživela, še-steri otrok je hodilo še v šolo, ona pa sama. Toda čas zabriše vse rane, ne pa tudi posledic. Terezija je danes skoraj gluha, pomaga si s slušnim aparatom, kajti po vnetju v gla-

vi ji je sluh močno popačil.

Sin, ki je doma na Vihrovem prevzel kmetijo, ta je po agrarni reformi postala njihova last, je kmetijo pred leti prodal in se preselil v dolino. Na delo je hodil v Velenje, tam gori izpod vrhov Pohorja, pa je tja bilo seveda predač. Kupil je v dolini. Vihrova mama pa se je preselila k svojemu sinu na Berložnikovino. Danes je srečna in razen zdravja nima nobenih želja. Prvi da živimo lepe čase, da je vsega dovolj in vse je čisto drugačno. Prav zares, drugačno je in da bi se dolgo uživali zasluženo blagost v okviru svojih otrok in 42 vnukov. Včeraj, v sredo, je Vihrova mama slavila svoj 77. rojstni dan — vse najboljše tudi v našem imenu, pa še veliko zdravih in srečnih let, Vihrova mama!

BERNI STRMCNIK

VIHROVA MAMA z vnučkom Jožetom v naročju. Vseh vnukov skupaj ima Vihrova mama kar 42!

Ali poznate svoj kraj?

(8)

Dragi bralci, kaj res ne poznate Celja? Kar zgoraj smo se, tako malo odgovorov je prišlo. Trije, ki so spoznali fotografijo prejmejo nagrade, in sicer: 30 din Vinko Kozar, 5. r. osnovne šole Smarje pri Jelšah; 20 din Srečko Meh, Cesta žalskega tabora 5, Zalec; 10 din Jože Dimec, Dobrova 60, Celje.

Dopisnice z odgovori, kateri kraj vam predstavljamo danes, pošljite na naslov: Uredništvo Novi tednik, Gregorčičeva 5, Celje do ponedeljka, 2. oktobra.

Celje KOMUNALNE CENE

Na zadnji seji Izvršnega odbora Občinske konference SZDL v Celju, ki so ji prisostvovali tudi predsedniki svetov krajevnih skupnosti z območja mesta, so v osrednji točki dnevnega reda obravnavali predlog povišanja cen za katerekomunalnim uslugam. Gre za povišanje cen za vodo, odvoz smeti mestnega plinu in ogrevanju na Otoku. Ob tem se je razvila vsežna razprava, v kateri se je izoblikovalo nekaj pomembnih stališč.

Izvršni odbor je predložil cen sicer podpril, vendar nekaterimi tehničnimi pomisli. Predvsem je bilo v zvezi s poudarjenjem, da v bodoče ni mogoče več dovoliti zmanjševanja ali podobnih predlogov, če le-ti ne bodo tudi strokovno utemeljeni. Med predlogi, o njih je bilo tudi razprava, je bil predlog, da se pri obcinskih skupščinah, so sicer vsebovali tudi kalkulacije, vendar pa bi bilo za temeljito razpravo potrebno tudi strokovno mnenje ljudi, ki se na ta način v podobne stvari seveda dobro spoznajo.

Se zlasti pa je bilo na seji poudarjeno, da je potreba v bodoče pri delu podjetij, ki se ukvarjajo s komunalno de-

javnostjo, zagotoviti več javnosti v poslovanju teh podjetij in omogočiti, da bodo občani, ki so koristniki posameznih uslug imeli tudi določen vpliv na delo ozioroma ne poslovno politiko. Podjetja, ki imajo širši družbeni pomen, bi morala statutarno urediti tudi vprašanja zastopanja javnosti, le-ti pa se bodo morali močneje kot doslej (tam, kjer že sodelujejo) tudi odgovorno angažirati ob načrtovanju politike in njenega uresničevanja.

V zvezi s temi problemi bo treba v novem statutu občine normativno urediti, na kakšen, s kolikimi kompetencami ter v kaki obliki kaže v posameznih primerih zagotoviti vpliv javnosti. Prav gotovo so to tehtne pripombe, ki jih bo treba v bodoče dosledno uresničiti. Se zlasti pa je bil zanimiv predlog, da se pri podjetju Plinarna-vodovod ustanovi poseben potrošniški oziroma kurilniški svet, ki bi avtoritativno obravnaval problematiko delovanja in poslovanja kurilnice na Otoku. Ba je se tudi v Plinarni strinjalo, da se ustanovi taka institucija. To bi bila nedvomno pomembna samoupravna oblika potrošnikov, s pomočjo

katere bo v bodoče možno učinkovito reševati nekatere nespornosti, ki se pojavljajo v sedanji situaciji, ko se s strani potrošnikov porajajo v določenih primerih tudi precejšnja mera nezaupanja.

Glede cene ogrevanja na Otoku je Izvršni odbor izrekel pomislek, ali je sploh smotno, da skupščina daje soglasje k določenim cenam po kvadratnem metru ogrevalnih površin, ko pa je le-ta odvisna tudi od mnogih drugih dejavnikov. Čeprav bi skupščina potrdila sedanjo predlagano ceno, ki je 100 odstotkov višja, se zna primeriti, da bodo koristniki ogrevanja ob zaključku sezone morali plačati znatno višjo ceno, ki lahko nastane zaradi višjih stroškov, če se na primer primeri, da se bo ogrevalna sezona močno zavlekla.

Ob zaključku seje je izvršni odbor spregovoril še o kadrovskih pripravah na skupščino TIS in smatral, da bi bilo prav, če bi mesto predsednika izvršilnega odbora v bodočem mandatu prevzel nekdo iz vrst prosvetnih delavcev na osnovnih šolah.

B. STRMCNIK

ŠOŠTANJ SE PRAVLJA

V počastitev občinskega praznika bodo v soboto, 7. in nedeljo 8. oktobra različne svečanosti in otvoritev novozgrajenih objektov v velenjski občini.

V soboto, 7. oktobra bo v Šoštanju pri spomeniku NOB na Trgu svobode veliko ljudsko zborovanje. Zatem bo na prostoru Trga svobode srečanje delavcev vseh kolektivov v občini Velenje s pogostitvijo. Za pester program in razpoloženje bo poskrbela DPD Svoboda.

Da bi lahko na Trgu svobode pogostili cca 12.000 članov različnih delovnih kolektivov, so te dni že pričeli z intenzivnimi pripravami. Najprej je bilo potrebno porušiti stari gasilski dom in blizu trgovino Tržan, ki ju prikazuje naša fotografija med rušenjem. Na tem prostoru, kjer sta stali obe skoro sto let stari stavbi, bo v prihodnjem letu trgovsko podjetje Merx iz Celja zgradilo moderno veleblagovnico, ki jo Šoštančani že težko pričakujejo.

VIKTOR KOJC

Vaški rejenček

Ze od malega se je potikal po vasi. Pred štirinajstimi leti so ga našli v nekem javnem stranskišču in ga dali v rejo. Najprej k enemu kmetu, potem k drugemu, tako da je dočakal svojih štirinajst let. Zaposlil se je v tovarni in potem so ga imeli vaščani še rajši, ker je zaslužil. Prinašal je denar in ga hranil. Veliko pa so mu ga pobrali, ti sti, pri katerih je bil. Enkrat pa mu je bilo tega dovolj. Povedal je svojim rejnikom, da jih zapušča in se je preselil k sosedu. Revežu. Mislil si je, oba sva revna, lažje bova shajala. Spet je začel kovati načrte. Za hrano bom plačeval toliko in toliko, ostalo pa bom hranil za moped. To so bile njegove sanje, ne pa resničnost. Res je nekaj prihranil, a kaj, ko pa je treba za malo »prdujico«¹ odšteti kar veliko vsoto denarja. Počasi je misel na moped opustil in si je kupil zračno puško. Pred njo ni bila varna nobena gozdna žival. Ure in ure je prečepel v gozdu in se z njim sprijateljil. Tudi s soro. Mladička je nekega dne ugle-

dal, potem pa mu je nosil hrano in postala sta prijatelja. Za to je vedela vsa vas, zato ni bilo težko ugotoviti, ko se je zgodilo...

Udomačena sova se je navadila na rumenoglave kepice, ki so se valile izpod koklje. Ko je to fantov »oskrbnika«² opazil, je fanta spodil. Zaradi piščančkov in njegove sove, ki jih je kradla. Fant je hotel škodo povrniti, a gospodar ni hotel slišati za to. Ubij sovo, je dejal, potem lahko ostaneš. Fantove oči so osteklenele. Niso razumele trdosrčnega srca. Ubijem tisto, kar je edino moje?

Prijel je sovo, jo stisnil pod pazduho in odšel. Za vedno, od tistega, za katerega je mislil, da ga bo razumel, ker je tudi on revež.

Sova pod roko je odpirala kljunček. Na poti na sosedov senik je pobral črva, da je bila zadovoljna. Tako lepa se mu je zdela, bila je njegova in mislil je, da ga razume.

Z. S.

sosed sosedu

mini reportaža

OTROŠKA SPRETNOST

Svoj delež k praznovanju občinskega praznika občine v Mozirju, bilo je v Lučah ob Savinji, so prispevali tudi tamkajšnji učenci in njihovi pedagogi. Poleg tega, da so v programu na dan praznovanja sodelovali z odlično pripravljeno zborovo recitacijo, so pripravili tudi v eni izmed

svojih učilnic še razstavo izdelkov tehničnega pouka, likovnega pouka in nekaterih kroškov, ki delujejo na šoli. Ze prostor sam, s panoji in razstavnimi mizicami je kazal vtis skrbno pripravljene razstave. Kljub temu, da se je šolsko leto praktično šele pričelo in da je bilo potrebno

za razstavo preskrbeti tudi kakšen izdelek iz prejšnjega leta, je razstava delovala kot zaokrožena celota; v okviru katere je bilo možno videti marsikaj zanimivega — od skromnih izdelkov najmanjših, do domiselno oblikovanih eksponatov višjih razredov. Posebno pozornost, zlasti še ženskega sveta, so nedvomno pritegnila dekliška ročna dela, bela krila z bogato zveznimi vzorci, domiselno oblikovanih, ličnih in skladnih barv. Nič manj pozornosti pa niso bili deležni izdelki, ki so prikazovali, kaj vse uporabnega je možno narediti iz najrazličnejšega materiala, ki ga nudi narava. Okrasne lesene vazice so bile kolektivno delo, saj je vsak učenec v razredu prispeval kolobarček ali dva, izrezan iz vezane plošče. Vsi skupaj, trdno zlepljeni, pa sestavljajo polnila kakšen okrasen kotljo vazo, ki bi lahko lepo izdelek v kateremkoli stanovanju.

Dobri del razstave zavzemajo fotografije, ki so jih učenci izdelali v okviru fotokroška. Nekaj kompozicij je izredno skladnih še zlasti je vzbujala pozornost fotografija žene, ki se sklada ob pranju perila v Savinji. Lom svetlobe bi bil tudi zahtevnejši fotografiji v ponos. Posebnost tega dela razstave pa so bili tako imenovani fotogrami. Tehnika sicer ni nova, ni izvirna, izvirnih pa je bilo mnogo kompozicij, posebno nekatere so izpričevale kar dobično mero izvirnega umetniškega navdih.

Najzaključimo z ugotovitvijo, da je bila celotna razstava verjen prikaz dobro organiziranega dela na šoli. Dokaz, koliko pristne izvirnosti in originalnosti se poraja v otroških glavicah in ob skrbnem vodstvu pedagogov prirejo na dan v takšni ali drugačni obliki.

Takšne prireditve bi morale biti pogostejše. Kazalo pa bi razmišljati tudi o tem, da bi na primer na nivoju občine vsaj enkrat na leto pokazali širši javnosti najboljše od tistega, kar ustvarjajo marljivo roke mladega rodu.

B. STRMCNIK

mali intervju

Vprašuje Zdenka Stopar
Odgovarja Jakob Krajnc

V Zidanškovi ulici, skriti med oboke stare stavbe, je njegov lokal. Pa ga kljub temu vsak najde, saj je eden redkih obrtnikov v Celju, če ni edini, ki še vzame »stare« škarpe v popravilo. Uganili ste, čevljar je in mali prostorček, kjer se stiska, je natrpan s stariimi, oguljenimi čevlji, še več pa je takih, ki so že popravljeni. Najin pogovor se sploh ne bi končal, če ne bi bila sitna in med strankami, ki so kar naprej prihajale, ukrala mojstru nekaj minut, da sva se pogovorila. O čevljarstvu obrti, ki izumira, o tem, da vajencev ni mogoče dobiti.

Spominjam se vas še iz mestne čevljarne delavnice. Tam ste bili šef, tu ste prav tako, le delate še po vrhu. Kako to, da ste začeli »na svoje« z obrtjo, ki ni nič privlačna?

Najraje sem sam svoj gospod, bil sem v treh podjetjih, potem pa sem začel na svoje. Rad imam svoj poklic, ker sem se izučil v njem.

Kako dolg je vaš delovni čas? Tudi 14 ur. Imam veliko dela, zato delam, da so stranke zadovoljne. Imate kdaj kakšne sitnosti z njimi? Nikoli, le vse bi imele najraje popravljeno čez eno uro. Manjka mi delovnih moči. Pomočnika, mladega človeka, na katerega bi kdaj lahko preložil breme svojega dela, ne dobim. Imate vajence? Kje pa, sploh ni nobenega, ki bi se šel učiti za čevljarja. Niti sin noče biti čevljar. Veste, pa je to delo tudi potrebno in vedno več ga je. Prišel je letos k meni mlad fant, a ko je videl, kako je treba poprijeti, ga ni bilo več. Naše delo ni cenjeno, nikoli ni bilo. So kakšne težave z materialom? Nobenih, le drago je vse, predrago. Mislite, da bo kdaj vaša obrt spet postala moderna? Ne verjamem, vsi želijo biti mehaniki, a čevlji se tudi v avtu strgajo. Pa tega mladi ne pomislijo.

POMOČ
ŠE ENKRAT

Krajevni samoprispevek za graditev izobraževalnih objektov na območju občine Slovenske Konjice, ki je bil vpeljan za preteklo petletno obdobje od 1. 5. 1968 do 30. 4. 1973, bo kmalu potekel.

Navzlic naporom, ki so se v tem času grmadi, in sprico nenehnih podražitev, je ostalo marsikaj neizpolnjenega. Pri tem so se pokazale še potrebe na drugih področjih. Neobhodno je treba obnoviti obstoječe kulturne domove in jih usposobiti v njihovi prvotni funkciji. Na področju komunalne dejavnosti pa so nujne še vedno. Nujno bo treba obnoviti vodovodno in kanalizacijsko omrežje, ki presega meje in zmogljivosti posamezne krajevne skupnosti, graditi bo treba mostove, izboljšati in z asfaltom prevleči ceste in ulice, zlasti tiste, ki potekajo skozi strnjena naselja in je gostota prometa največja. Urediti bo potrebno še športne in rekreacijske objekte, parke, igrišča. Iz vsega tega sledi, da so potrebe tolikšne, da pravzaprav silijo v razpis samoprispevka.

Sredstva za samoprispevek za obdobje 1973 do 1978 se naj bi zbirala od občanov po naslednjih stopnjah: 1% od osebnih dohodkov iz delovnega razmerja in pokojnin, 2% od katastrskega dohodka in od vrednosti posekanega lesa, 3% pa od obrtnih dejavnosti in gospodarstva. Gospodarske organizacije pa naj bi tudi v bodoče plačevale 1% od dodatnega prispevka iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja v občinski sklad za družbeni standard. Izračun je pokazal, da bi v letih 1973—1978 zbrali naslednja sredstva: 8.481.972 din iz vplačanega samoprispevka občanov, 10.250.622 din iz dodatnega prispevka delovnih organizacij in 1.127.406 iz najetih občinskih posojil. Skupaj bi to zneslo 20.000.000 dinarjev. Po občinskih regulacijah pa bi zbrali: občina skupaj 18.732.549 din ali 100%, Slovenske Konjice 10.590.675 din ali 56,48%, Vitanje 1.755.912 ali 9,38%, Zreče 3.577.433 din ali 18,99% in Loče 2.838.569 din ali 15,15%.

Vsa ta sredstva se bodo črpala po dotoku sredstev iz posameznih območij.

Z. S.

PETNAJST LET
»SIGMA«

Članj delovne skupnosti podjetja »SIGMA« iz Zalc je do minule sobote v dvorani doma Svobode v Grizah praznoval petnajsto obletnico ustanovitve in delovanja podjetja. Preko dvesto udeležencev je prisostvovalo slovesnosti, na kateri so številnim zaslužnim članom kolektiva podelili tudi priznanja. Ob tej priliki je o razvoju poti podjetja govoril njegov direktor RADO ROTAR, ki dela v podjetju vse od njegove ustanovitve.

V svojem govoru je zlasti poudaril težave ob začetku in mnoge kritične situacije v minulih letih, ki pa jih je kolektiv uspešno premagoval. Poudariti velja, da so izredno pomemben delež v dosežanju razvoja podjetja odigrali ravno samoupravni organi, močno pa so se uveljavili tudi sveti enotki, ki so z razreševanjem konkretnih problematik mnogo doprinesli k razvoju in napredku podjetja. Svoj govor pa je direktor podjetja zaključil z besedami:

»Ob priliki, ko praznujemo 15-letnico obstoja našega podjetja, se moramo vsi kot eden zavedati, da je naša prihodnost odvisna od nas samih in naše ga prizadevanja za čim boljše poslovanje in gospodarske s sredstvi, ki jih imamo v upravljanju. Prepričan sem, da si vsi želimo, da bi »Sigma« v bodoče dosegla še boljše uspehe, da bi se v podjetju vsi dobro počutili, da bi uspešno razvijali »Sigma« omogočil slehernemu članu kolektiva tudi kar najvišji osebni standard.

Na praznovanju so podelili tudi 25 članom delovne skupnosti posebna priznanja in nagrade.

ZALEC

BARVNI TV SPREJEMNIK V VINSKI GORI

Krajevna organizacija Socijalistične zveze je ob podpori ostalih organizacij in krajevne skupnosti že pred leti kupila televizijski sprejemnik, ki je v njihovem klubu na razpolago vsem, ki tega ne premorejo in lahko proste večere prežive ob skupnem televizorju. Nedavno tega pa so se pri SZDL odločili, da bodo sedanji črno-beli televizor zamenjali z barvnim. V ta namen so že zbrali milijon in pol starih dinarjev, ostale denarja bodo preskrbeli še v prihodnjih dneh. Tako bo Vinska gora med prvimi krajevnimi skupnostmi na našem območju, kjer bodo občani v svojem klubu imeli na voljo tudi barvni televizijski sprejemnik.

Vsekakor bo to velika pridobitev za kraj, še zlasti pa za mladino, ki se sicer redno zbira v klubskih prostorih.

DELEGACIJA
V BAČKI PALANKI

Minuli petek je iz Zalca odpovala v Bačko Palanko

posebna občinska delegacija sestavljena iz predstavnikov skupščine in vodstev družbeno političnih organizacij v občini. Občani občine Bačka Palanka, s katero ima žalska občina že več let tesne, pobratimske stike, v teh dneh namreč praznujejo svoj občinski praznik. Delegacija je sodelovala pri osrednjih proslavah občinskega praznika, obisk pa je izkoristila tudi za ogled nekaterih delovnih organizacij in za razgovore s predstavniki občine in podjetij.

S tem obiskom so žalcani vrnilni obisk, ko je tudi ob njihovem občinskem prazniku bila pri njih na obisku delegacija iz Bačke Palanke.

SLOVENSKE
KONJICEVABILO
NA PROSLAVO

V času občinskega praznika skupščine v Velenju, ki bo letos v Lokovici, bo podeljen tudi domilec III. bataljona III. VDV brigade za Stajersko. Svečana podelitev domilec bo 8. 10. v Lokovici, zbirališču vseh nekdanjih borcev III. bataljona pa bo v Šostanju istega dne ob osmi uri, pred spomenikom. Zaželjeno je, če se nekdanji bor-

ci udeležijo svečanosti v uniformah in z odlikovanji na prsih. Vsi pa so prisrčno vabljeni.

KONČNO OKTOBRA

Na drugi osnovni šoli postajajo že nestrpni, ker so se jim zavlekla razna obrtniška dela, zato se bodo selili šele v prvi polovici oktobra. Pred nedavnim so uspešno rešili problem šolske kuhinje, ker jim je zmanjkalo denarja za opremo. Od industrijskega kombinata Konus pa so dobili 150.000 dinarjev, s katerimi bodo krili stroške za opremo kuhinje. Tu se namreč hrani več sto otrok v dopoldanskem in popoldanskem času.

V PETEK
SEJA SKUPŠČINE

Po poletnih počitnicah se bo v petek prvič sestala občinska skupščina, ki bo na svoji seji obravnavala nekaj zelo tehtnih vprašanj. Najvažnejša bo uvodna razprava o uvedbi krajevnega samoprispevka za šolstvo in druge objekte družbenega standarda. Gre pravzaprav za podaljšanje samoprispevka do leta 1978, ker se bo prvi samoprispevek aprila 1973 iztekel. Podani bodo tudi predlogi o stopnji samoprispevka in predlogi objektov, ki bodo v naslednjih letih, ob pomoči občanov zaživel v svoji prvotni funkciji (šole, kultur-

ni domovi, razvijanje cestne mreže).

ZK BO ČISTILA

Na enodnevnem seminarju za člane občinskega komiteja ZK, predsednike komisij in sekretarje osnovnih organizacij, ki je bil v Rogaški Slatini, je bilo med drugim rečeno, da je potrebno preskrbeti za primerno kadrovsko politiko. Izključili bodo vse tiste, ki v te vrste ne spadajo, novim članom, ki bodo prišli iz mladih vrst, pa je potrebno pokazati prava pota. V tej zvezi so večkrat poudarili nujnost akcijske enotnosti. Opozorili so na primer osnovne organizacije iz Vitanja, kjer so člani razdvojeni.

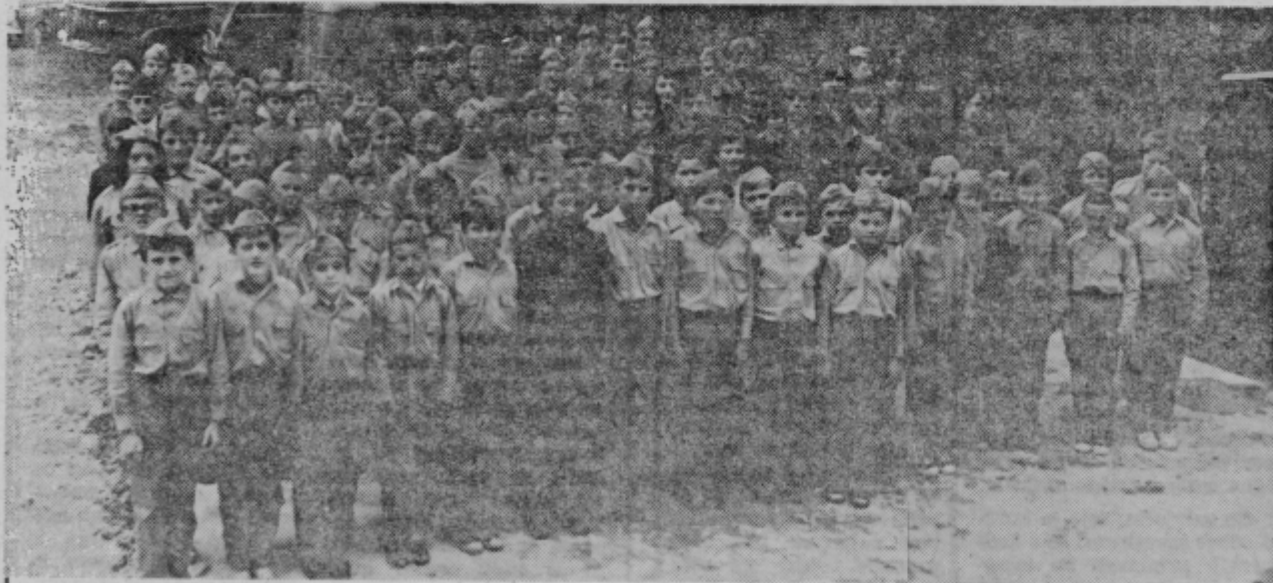

CELJE

PRED OTVORITVIJO

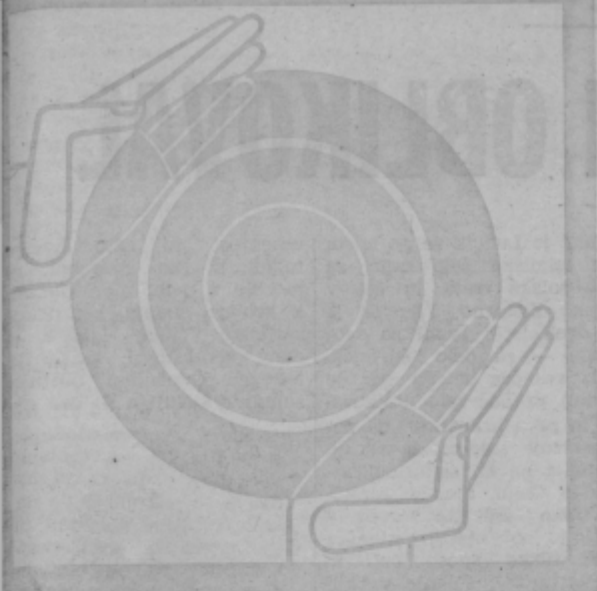
Zaradi gradbenih in obrtniških del se je predvidena otvoritev hudinjskega vrta septembra meseca zavlekla za mesec dni. Zato je bilo že veliko nestrpnosti, ker na prepotrebno varstvo čaka že 144 vpisanih otrok. Zvedeli smo, da bo vrtec na Hudinji odprt 6. oktobra, svečana otvoritev pa bo dan prej.

Otroci bodo imeli v vrtec tudi topli obrok in zato prav

OBCINSKO TEKMOVANJE gasilskih pionirjev in mladincev je bilo 16. septembra na Dobrni. Tekmovali so v treh skupinah: pionirji A (od 7—10 let) z vajo z vedrovko, pionirji B (10—14 let) z motorno brizgalno in mladinci v trodelnem napadu, vse skupine pa še v štafetnem teku. Skupno je nastopilo deset enot. Rezultati tekmovanja A: 1. Ljubečna, 2. Strmec, 3. Vojnik, pionirji B: 1. Celje—Gaberje, 2. Socka, 3. Dobrna. Mladinci: 1. Ljubečna, 2. Škofja vas. Uspešno je na tekmovanju nastopila tudi ženska mladinska desetica iz Vojnika.

Franjo Mauer

EXPORT
KOVINOTEHNA
IMPORT

Celjski sejem obrti

OKNO V SVET

Pobuda prvega zbora slovenskih obrtnikov na Dobrni pred šestimi leti je padla na plodna tla. Se več. Zdi se celo, da je bila takratna zamisel o organizaciji stalnih obrti v Celju bolj skromna, vsaj spočetka. Toda že prvi korak je pokazal, da gre za veliko prireditve, ki lahko po vsej pravici dobi pomemben mednarodni pečat. In še več, sejem se je med mnogimi podobnimi prireditvami v raznih mestih in krajih po Sloveniji obdržal in obrnil svojo tradicionalnost. Svojo življenjsko silo pa je krepil iz leta v leto. Četudi je v osnovni zamisli ostal v stalnem okvirju, se je razvijal in širil. Letošnji, peti sejem po vrsti, je prav gotovo največji in najboljši med vsemi. Običajna obrtni in zlatarski razstavi se je letos pridružila še turistična. Krog udeležencev s tem najbrž ni zaključen. Sicer pa govori to dejstvo še nekaj drugega. Zlatarska razstava, na primer, je dosegla že tak obseg in takšno veljavo, da se lahko predstavi samostojno. Morebiti bomo lahko podobno trditve postavili za turistično in še za katero. To pa hkrati pomeni, da je Celje tisto mesto, ki lahko zaživi pravo sejemske življenje, da ima vse pogoje za organizacijo več stalnih gospodarskih in drugih razstav, če bo tudi kmalu dobilo v okviru rekreacijskega središča pod Golovcem primerne pokrite prostore.

Toda, ostanimo pri prvem zboru slovenskih obrtnikov na Dobrni in pri enem izmed njegovih sklepov, pri celjskem sejmu obrti.

Pobuda za organizacijo takšne prireditve ni bila slučajna, niti je ni spremljala želja, da bi v Celju pač imeli neko prireditve in tako premagali določeno mrtvilo. Ne, pobuda o organizaciji sejma obrti je spremljala življenjska in poslovna nuja. Tudi obrt se je znašla v razmerah, ko ni mogla samo čakati na naročilo in naročnike. Tudi v obrtnih delovnih organizacijah in prav tako zasebni obrtniki so spoznali imperativ časa, da se morajo s svojim delom in izdelki predstaviti širšemu svetu potrošnikov in tako opozoriti na svoje zmožnosti in sposobnosti. To je bila odločilna gonilna sila za organizacijo sejma. Obrtniki širšega celjskega pa tudi slovenskega in dela hrvaškega območja so videli v Celju in v celjskem poslovnem združenju za obrt tiste pogoje, ki bi lahko uresničili zamisel o organizaciji sejma. Celjani so to zaupanje sprejeli in uresničili!

Celjski obrtni sejem je tako postal pomembno okno v svet za mnoge obrtne delovne organizacije in zasebne obrtnike. Postal je tudi središče izredno živahnega poslovnega življenja. Pogodbe, ki so jih prav v času celjskega sejma sklenili mnogi razstavljavci, so potrdile, da se je sejem uveljavil tudi v poslovnem in ne samo v potrošniškem svetu. Tu so se mnogim kolektivom in zasebnim obrtnikom odprla tudi vrata v zunanji svet. Obrtniki so postali pomembni izvozniki svojega dela in izdelkov. Res je, da sodelovanje z zunanjimi partnerji še ni doseglo večjega obsega, toda prvi rezultati kažejo na spodbudne začetke.

Celjski sejem obrti pa je postal še več. Med drugim je odprl tudi možnosti za srečanje med proizvajalci opreme in orodja za potrebe obrti, omogočil je srečanja med obrtniki in trgovci in ne nazadnje odprl kupcem lep pregled nad iskanimi izdelki.

In končno, postal je kraj, kjer se srečajo strokovnjaki različnih strok, kjer izmenjajo svoje izkušnje in kjer so tudi demonstracije orodij, opreme in dela hvaljena oblika medsebojnega spoznavanja in osvajanja novih delovnih in proizvodnih izkušenj.

Podobno kot za obrtno stran celotne prireditve velja za zlatarsko in letošnjo turistično razstavo. Tudi organizatorja teh dveh razstav, to je kolektiva zlatarne in izletnika, sta izkoristila sejem in s tem obe specializirani razstavi za srečanje ljudi, ki se ukvarjajo bodisi z zlatarstvom ali turističnim gospodarstvom.

Pot se torej odpira na široko in vodi v širni svet. To pa so tudi temelji celjske prireditve, letošnjega petega sejma obrti in turizma ter šeste zlatarske razstave od 28. septembra do 8. oktobra.

M. BOŽIČ

SOŽITJE KOVINE IN GLASBE

Veletrgovsko podjetje Kovinotehna, ki je specializirana za trgovanje s proizvodi črne metalurgije, kovinske industrije in blaga široke potrošnje, ne rabi predstavljanja. Ko se je s svojo mogočno stavbo ob Mariborski cesti, ki je zmes prefinjene arhitekture in domačnosti, vgnezdila malce na periferijo, ni prav nič tvegala. S svojo veduto, ki jo je plemenitila z likovno skulpturo, se čudovito vklaplja v mestni vrvež in človeku ni žal, če se napoti tja. Tu si je v svoji poslovni stavbi, v pritličju uredila najmodernejšo trgovino — blagovnico Ideal.

Poleg blaga široke potrošnje, keramike, stekla, elektromateriala, orodja, je tu razstavljena tudi kuhinja Gorenje. Zakaj? Ker se lepo vklaplja v okolje, kjer je možno dobiti tu tudi funkcionalni nasvet o uporabi kuhinjskih aparatov, ki sodijo zraven. Da pa ne bomo ostali le pri praktičnih stvareh, poskrbimo še za nekaj duhovnega. Polne police plošč z resno glasbo presenetijo tod vsakogar. Prodajalci, ki so svojemu delu kos, nam hitro postrežejo z Mozartovim menuetom ali Bachovo fugo. Ne manjka tudi oper, ne plošč z velikimi orkestri.

Pokukali smo še v drugo poslovalnico Kovinotehne. V Galebu so pravkar razvrščali novo pošiljko keramičnih ploščic in tudi nove vodovodne pipe so se svetile tako, kot se spodobi. Presenečenje smo doživeli ob kotlu za centralno ogrevanje — BUDERUS se imenuje. Še večje presenečenje pa so izzvali oljni gorilniki lastne proizvodnje. Pravkar prihajajo na trg in povpraševanje po njih je veliko, predvsem pa se dobe v vseh njihovih poslovalnicah širom države: Celju, Ljubljani, Mengšu, Jesenicah, Mariboru in Požarevcu. Ker so njihove trgovine urejene sodobno in kader, ki dela tu, ve kaj danes kupec želi in pričakuje, je nakupovanje dvakrat prijetno.

Še v Kurivo nas je zanesla pot. Tudi to je poslovalnica Kovinotehne. Pravkar so jo odprli in njihova novost je za vse, ki grade, nekaj idealnega. Iz nekdanjega skladišča je nastala moderna trgovina v Vrunčevi ulici, kjer si vsak kupec lahko ogleda gradbeni material. Novost je vredna hvale, to pa dokazujejo kupci, ki prihajajo iz vse Slovenije. Nasvet, ki ga tu dobite, o vsem, karkoli je v zvezi z novimi gradbenimi elementi, pa je še posebej dobrodošel.

Še h Kovinarju smo stopili, da bi zvedeli, kako je z železom in drugim reprodukciskim materialom, ki ga ima ta trgovina vedno v zalogi. Ker težijo k specializaciji prav v zadnjem času, je tega vedno dovolj. Manjka tudi ne orodja vseh vrst, okovje je polno domislic, pa tudi raznih malih hišnih ročnih strojčkov je polno. Skoraj bi človeka premamili, čeprav ne veš, za kaj bi jih uporabil.

Ta pisani spektrum vseh njenih dejavnosti prikazuje KOVINOTEHNA na sejmskem prostoru. Tu si bo možno ustvariti še popolnejšo sliko podjetja, ki je v Jugoslaviji na devetnajstem mestu med petdesetimi trgovskimi podjetji. Tipalke usmerja tudi v zunanjo trgovino, ker pa zna ceniti čas, si je oskrbelo tudi najmodernejšo znanstvene pripomočke. Z računskimi stroji jim je uspelo ujeti svoj pravi trenutek, ki jim velevala, da v lastnem engineeringu uporabijo vse svoje moči. Tja jih usmerjajo in z njimi uspevajo nuditi kupcem na enem mestu tehnične podatke, projektiranje, izvajanje objekta, uvoz in dobavo opreme.

Največja skrb pa so jim lastni kadri, ki jim nudijo možnosti specializacije in kreativno ustvarjanje.

TRGOVSKO in
PROIZVODNO PODJETJE

na veliko in malo

VELENJE

Je eno izmed tistih renomiranih podjetij, ki oskrbuje potrošnike v svojih specializiranih prodajalnah s prehrabeni izdelki, tekstilom, moško, žensko in otroško konfekcijo, galanterijo, kozmetiko, pohištvo in tehničnim blagom, keramiko, vsemi vrstami gradbenega in instalacijskega materiala, kmetijsko reprodukcijskim materialom in kmetijsko mehanizacijo.

GROSISTIČNA PRODAJA

zajema dejavnosti:

Bela tehnika (gospodinjski aparati), televizorji in kuhinjski elementi Gorenje, elektromotorji, les, premog, sanitarna in obložna keramika, radiatorji in grobi instalacijski materiali, gradbeni material in elementi, kmetijska mehanizacija ter industrijska kooperacija.

PREDSTAVNIŠTVA

v Celju, Ljubljani in Zagrebu

NA SEJMU OBRTI v Celju

nastopamo z veliko izbiro: KERAMIKE in GRADBENEGA MATERIALA, KOMPLETNIM PROIZVODNIM programom TGO Gorenje Velenje, vključno z malo in srednjo kmetijsko mehanizacijo poslovnega sodelovanja

**GORENJE — RAPID
— STEYER**

Za vaš cenjen obisk v naših prodajalnah in sejmu se priporočamo in že vnaprej zahvaljujemo.

Srečanje z zlatarjem

RAD BI OBLIKOVAL

To je iskrena želja mladega celjskega zlatarja Ludvika Gorenjaka. Kakor je sam rad priznal, ni začel svoje poti najbolj posrečeno. Rodil se je pred petindvajsetimi leti v Zrečah in po končani osnovni šoli šel trgati hlače na teh-

Tako je Ludvik že po enem letu tehniške šole zaprl za sabo šolska vrata in šel v celjsko Zlatarno, kjer se je po dveh letih izučil za svoj poklic — za delo okovalca. Toda ves čas učenja ga je najbolj privlačevalo oblikovanje in prva priložnost, da pokaže svoje izdelke, se mu je ponudila na II. zlatarski razstavi v Celju, kjer je razstavil osem izdelkov. Tudi v podjetju so opazili njegove oblikovalske sposobnosti in mu omogočili šolanje v tujini, toda v istem času se mu je ponudila tudi priložnost dobiti stanovanje in odločil se je za drugo, povsem razumljivo odločitev.

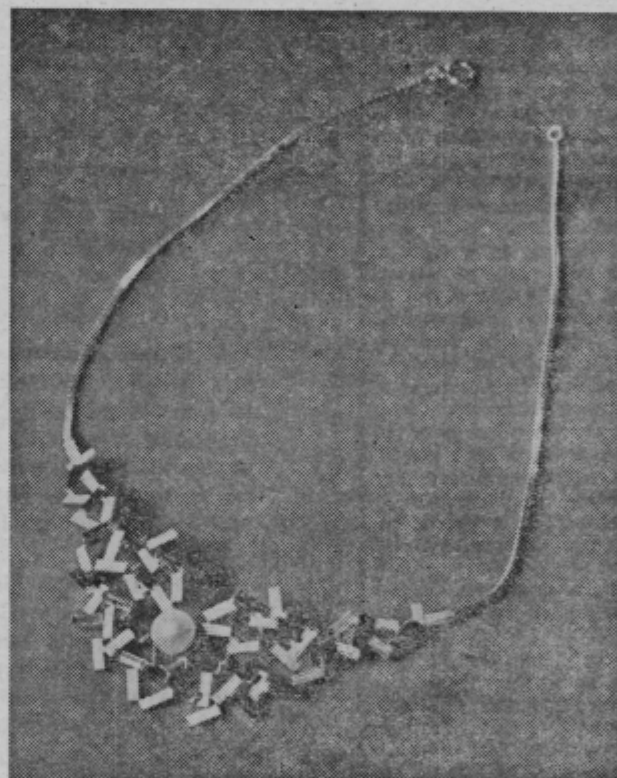
Letos Ludvik sodeluje na V. obrtnem sejmu v Celju kot samostojni razstavilec, čeprav kot član delovnega kolektiva celjske Zlatarne, ki mu je tokrat nudila možnost nabave zlata. Vendar s tem še niso bili izpolnjeni vsi pogoji. Da je lahko izdelal vse

umetnost in zato številni mladi, ki so sposobni, ne morejo v polni meri pokazati svojega znanja, ker delajo serijsko. Vendar Ludvik ni edini samostojni razstavilec na letošnjem obrtnem sejmu, sodelujeta še dva nje-

gova stanovska tovariša iz celjske Zlatarne in zato gre zahvala temu celjskemu kolektivu, da je pokazal razumevanje za svoje mlade oblikovalce. Njihov prispevek bo v teh sejmskih dneh še posebej dobrodošel, ker je znano, da na letošnjem sejmu obrti ne bo razstavil noben celjski obrtnik — zlatar!

Besedilo: DRAGO MEDVED
Slike: JOŽE RESNIK

niško šolo misleč, da bo nekoč strojni tehnik. A v človeka pride spoznanje, da to ni tisto stvarstvo in da sam sebe ne more pri delu tako angažirati, kot sam čuti, da bi se lahko. To je pravzaprav spoznanje, ko se mora človek odločiti za korak, s katerim bo ubral pot, ki ga bo vodila k življenjskemu cilju — dobro delati in se razdati v popolnosti.

Izdelke, je sam žrtvoval svojo zadnjo plačo, v neizmerno pomoč pa sta mu bila stanovska tovariša Branko Smerec in Bogdan Kager. Ludvikova želja je, da bi prišel v razvojni oddelček, ker meni, da bi tam lahko pokazal vse svoje sposobnosti, saj je oblikovanje strogo individualno — intimno delo, čeprav ne vedno. Ludvik je mnenja, da je zlatarstvo

NOVA
NAGRADNA IGRA

SPOZNAJMO SE

ŽE 5. OKTOBRA

ELEKTROSIGNAL

OBRTNO PODJETJE
CELJE

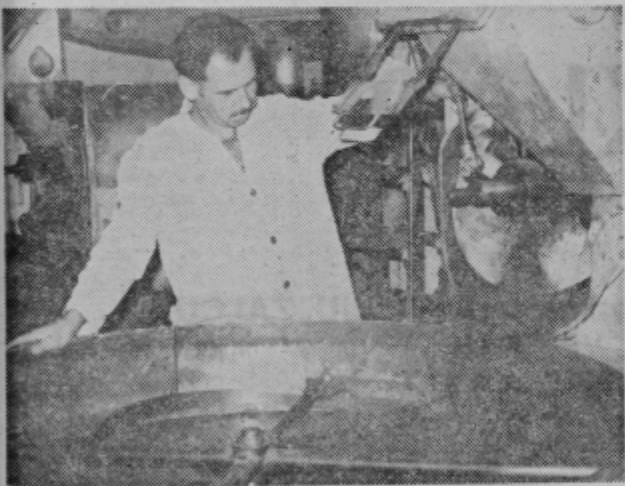
Podjetje izvršuje vsa elektro inštalaterska dela šibkega in jakega toka, popravlja vse vrste gospodinjskih strojev, akustičnih in drugih aparatov, montira skupinske antene in ozvočuje.

SE PRIPOROČA ELEKTROSIGNAL CELJE!

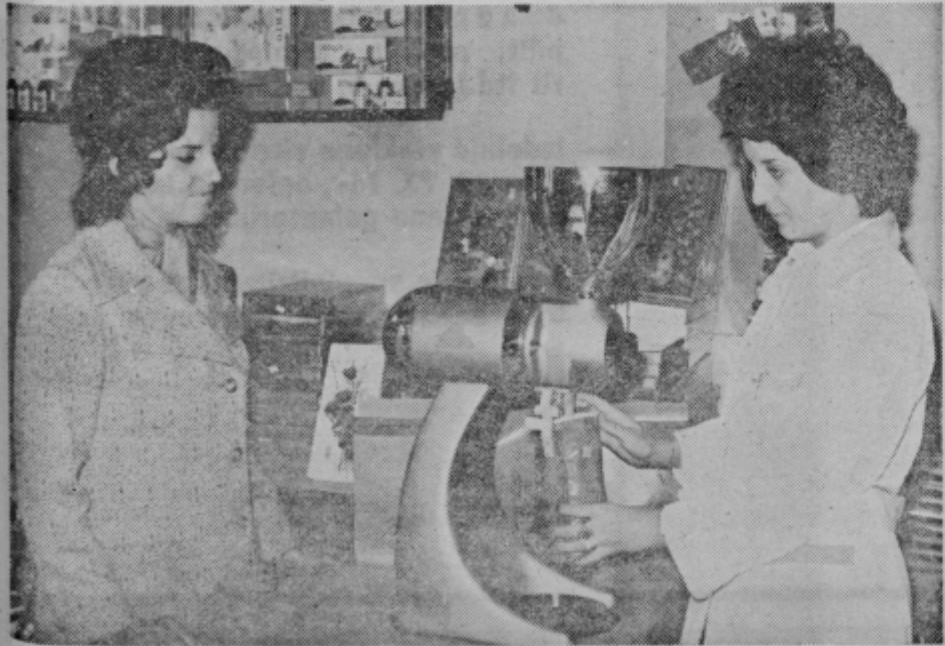
OD ZRNA DO SKODELICE KAVE

Dan za dnem, v dveh izmenah polnijo pridne roke mladega delavca posebne posode z raznimi vrstami surove prave kave. Precizno je treba tehtati in meriti, da bo okus ob kuhanju ravno takšen kot ga zahteva precizno pripravljena receptura. Mešanje različnih vrst je skrivnost, je tudi umetnost, če hočete. To daje pravi okus...

Pražar Albin, ki dela v pražarni že enajsto leto, nam je povedal, da je v vseh letih doslej sprazil okoli 400 vagonov kave. Vprašali smo ga, če po šlitu doma popije kakšno skodelico kave, ko ves dan vonja ta sladkobni vonj. »Z veseljem...« je povedal!

Na mnogih krajih, v številnih trgovinah je možno ob vsakem času kupiti sveže dišečo kavo, toda mnogi pa kljub temu radi odhajajo v Bonboniero v Prešernovi ulici, kjer so vedno hitro in vpljudno postreženi.

MEŠANJE JE RECEPTURA

Pot do dobre skodelice prave kave je zapletena, dolga in čestokrat tudi naporna. Ne poučeni bi si pač utegnili misliti, da v tej trditvi ne more biti dosti resnice — pa bi se motil. Mešanica pravih kav je rezultat zapletenih receptur, na katere se menda še najboljše spoznajo inženirji kemije. No, tako daleč se mi ne bomo spuščali, le malo bomo pokukali v to, kako pride na našo mizo skodelica kave, po kateri tako pridno in z užitkom segamo vsak dan.

Merx kava nam je tako prešla v našo zavest, da se čutilmo kar nekam domače, če tam doli kje ob morju pri Umagu zagledamo na kakšni steni reklamni napis za Merx kavo. Je pač naša, tu se ne da nič pomagati.

Tam daleč nekje v razsežnih prostranstvih Brazilije obirajo kavina zrnca številne roke ljudi, ki nič ne vedo ne za Celje in ne za Merx. Pa ne samo v Braziliji, kava prihaja v naše mesto ob Savinji tudi iz Azije in Afrike. Tudi ta je potrebna. Kajti mešanica terja določen odstotek tudi teh kav, ki imajo svoje lastnosti. Mešanje kav se prične v predprostorih pražarne, kjer mlad delavec v posebne posode skrbno steh-tava določene količine posameznih kav. Da bi neka kava lahko obdržala originalno ime sorte, mora vsebovati najmanj 60 odstotkov osnovne vrste, preostalo pa so dodatki pravih kav bodisi iz Azije bodisi iz Afrike, kajti osnovo predstavljajo kave iz Brazilije, azijske in afriške so bolj trpke, vsebujejo več kofeina in dajejo značilno aromo. Tu pa je že skrivnost receptur, ki so seveda dobro čuvana skrivnost.

Ob praženju, ki se odvija v posebnih pečeh, kurjenih na koks, se sorte premešajo in ob točno določeni temperaturi pražijo. Včasih, ko so gospodinje to delale še same, je bilo nemalokdaj veliko jeze, ko kava ni in ni hotela pravilno počrneti, včasih pa se je primerilo, da se je tudi sežgala. Albin, ki je tega dopoldneva skrbel za obe peči, je skrbno kontroliral stopnjo praženja in primerjal porja-

velost zrnca s prejšnjo, že končano partijo.

»Koliko let že opravljate to delo?« smo ga povprašali.

»Enajsto leto teče in verjemite, ni je ravno malo kave, ki sem jo sprazil v teh letih. Če zračunamo vse skupaj, bi nanesele takole nekako 400 vagonov...« je dodal in zopet prekontroliral vzorec, ki ga je potegnil iz peči. Ni kaj reči, toda kljub temu si to težko predstavljamo, 400 vagonov ni od muh! Sprazena in na posebnih bobnih, ki imajo od spodaj ventilatorje, ohlajena kava, potuje naprej. Če jo embalirajo v zrnih, potem gre direktno v embalirnico, kjer poseben stroj poskrbi za to, da je v vsaki vrečki do grama točno odmerjena količina, da so vrečke lepo zalapljene, da se ne bi kava

razdišala. Predno pa pride v embaliranje mleta kava in to so pakirali ob našem obisku, pa mora še skozi kavni mlinček. Preprosto seveda, samo ta »mlinček« je hudičansko velikih dimenzij...

REDNA KONTROLA KVALITETE

In tako prihaja do nas Merx kava s tremi zvezdicami, Zlata kava in Santos. To so tri osnovne serije, znotraj katerih pa seveda obstoje različne vrste embaliranja, odvisno tudi od teže. Osnove vseh Merxovih kav pa predstavlja kava Santos, ki že vrsto let kotira v vseh svetovnih središčih, kot najboljša vrsta prave kave.

Stroj je stroj in kaj bi brez človeškega budnega očesa. Embaliranje kave je naslednja faza v zapletenem procesu. Skrbno je potrebno pregledati napolnjene vrečke preden zapustijo obrat in jih odpeljejo širom po našem območju.

Radi pijete kavo? Res, škoda, da ne morete sodelovati v skupini sedmih ljudi, ki dnevno kontrolira kvaliteto kave. Dnevno vpisuje v kartončke svoje mnenje glede barve, vonja, in okusa. Pijejo različne mešanice, ne da bi vedeli, katero oznako ima kava. Oni le beležijo svoja opažanja, tisti pa, ki vse to ureja, pa potem povzema ustrezne ukrepe. Skratka, vse okoli dobre skodelice kave je mnogo bolj zapleteno, kot bi si kdo mislil.

Večino kavice prodaja Merx v svojih številnih poslovalnicah širom naše regije in izven nje. Dnevno odhajajo kamioni, natovorjeni s svežo mletjo, ali le sveže praženo kavo, do trgovskih poslovalnic, kjer najde pot v roke vse številnejših potrošnikov.

IN KOLIKO JE SPIJEMO?

Ste morda že kdaj doma takole ob kakšni posebni priložnosti izračunali, koliko pravzaprav popijete te blagodejne, opojne in moči vračajoče tekočine? Ste kdaj morda šli celo dlje in pomislili, koliko je pravzaprav popijemo na našem območju? Verjetno niste, zato naj vam iz zagate pomagamo. Predno pa preberete številko, pa lahko trikrat ugibate! Ne gre, kajne, da ne gre!

Verjeli ali ne, toda v Merxovi pražarni sprazijo letno takole okroglo za 180 milijonov skodelic kave! Ste presečeni, tudi nam se ni dosti bolje godilo in dvakrat smo preračunavali in ugotovili, da številka drži! No, k tej kavi, to je tisti, ki jo sprazijo v lastni pražarni, pa je treba dodati še tisto, ki jo prodajo v surovem stanju, saj med drugim naš Merx s svojo mešanico pravih kav oskrbuje tudi del Bosne, vse tja doli do Mostarja in menda še dlje.

In ob koncu naj vas spomnimo le še na to, da je potrebno veliko pridnih in vestnih rok, preden se zakadi pred vami skodelica kave, prave Merxove kave!

In če vam je ravno v tem trenutku zadisalo po njej, brez skrbi postavite lonček in zvarite najboljšo, tako pač, ki jo imate vedno najrajši...

Mnogi, ki ne zdržijo do doma, ko imajo le minutico časa med skokom v mesto, pa zavijejo v Espresso, ki ima že vrsto stalnih gostov. Skodelica kave se vedno prileže, kajne?

AVTOMOTOR ŠIRI POSLOVANJE — BLIŽJE POTROŠNIKOM

slovenija

Avtomotor

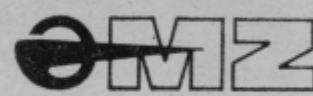
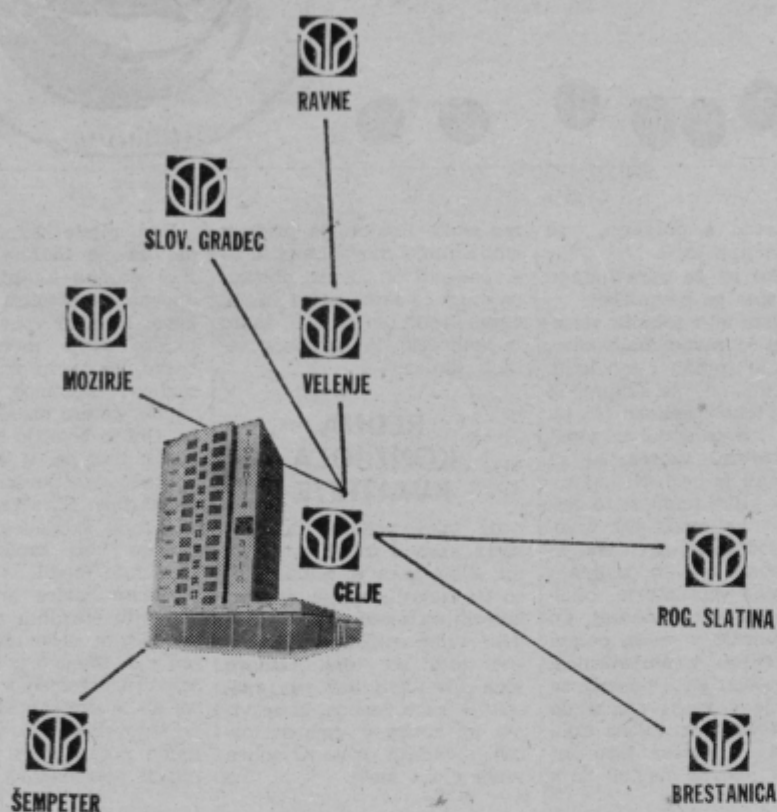
CELJE

avto

● AVTOMOBILI IN
NADOMESTNI DELI:

ZASTAVA — FIAT
TOMOS — CITROËN
UNIS — NSU
ŠKODA
TAM
PRIKOLICE TEHNOSTROJ

- AVTOGUME, SPLOŠNI IN ELEKTROMATERIAL, AKUMULATORJI
- MOTORJI: MZ, JAWA IN MOPEDI TOMOS
- KOLESJA: ROG
- LASTNI SERVIS: NSU, TOMOS-CITROËN — MOZIRJE
- RABLJENA VOZILA IN CAMP PRIKOLICE
- KAMIONI, AVTOBUSI-TAM IN PRIKOLICE TEHNOSTROJ

SUPERTRAK

RUDNIK LIGNITA VELENJE

PROIZVAJA:

- supertrak za embalaranje v različnih kakovostih, dimenzijah in barvah
- specialne aparate za spenjanje trakov
- pribor za spenjanje trakov (odvijalci, sponke)

NUDI:

- servis za popravilo spenjalnih aparatov
- demonstracije opravljamo pri vas doma in nudimo najboljše rešitve
- organiziramo službo komercialno-tehničnih predstavnikov v vseh republikah
- sodelujemo z vodilnimi inozemskimi firmami s področja embalaranja

VSE TO PROIZVAJA IN NUDI:

RUDNIK LIGNITA VELENJE

OBIŠČITE NAS NA PETEM SEJMU OBRTI V CELJU
od 28. septembra do 8. oktobra.

Obrtno podjetje

STEKLAR

CELJE, Cankarjeva 5

s svojimi poslovalnicami v CELJU, ŽALCU,
TRBOVLJAH in VELENJU

- izvaja vsa gradbena steklarska dela z najsodobnejšimi stekli (copilit, profilit, termopan, securit itd.) hitro in solidno;
- izdeluje steklene vitrine tipa »Sabina 72, 73, 74«, ogledala in drugo stekleno galanterijo;
- posebej je specializirano za montažo securit sten, vetrolovov in vrat.

SE PRIPOROČAMO!

ljubljska banka ljubljanska banka ljubljanska banka ljub

TKANINI

CELJE

S TRADICIJO

Ko se nekoliko sprehodis po njihovi osrednji veleblagovnici, ki je ne zgreši noben otrok, zaveje v nas domače vzdusje. Sprehajaš se, ogleduješ in sem pa tja se ti nevsiljivo pridruži prikupno dekle in povpraša, kaj želiš. Dobro ve, kaj imajo, in tudi svetovati zna. Zraven še prišepne, da se bo kaj podražilo in že je nakup opravljen. Prijetno je pokramljati s prodajalko oblek, ki ve, kaj je letos moderno in iz kakšnega materiala je. Pri oddelku z volno je vedno vse polno. V lepo pletenih oblekah dekleta sama delajo nevsiljivo reklamo za tisto, kar lahko napletejo pridne ženske roke iz volne, ki jo kupite pri TKANINI. Domače je tu, povsod nasmejani obrazi in prijetne poteze. S svojim podjetjem žive dekleta tako, kot bi bilo njihovo.

O tem dokazuje vrsta delavk, prodajalk, ki so že po 20 let v podjetju. Del življenja so pustile tudi, zato je tako, kot bi bilo njihovo. Podjetje pa zna zanje poskrbeti. V zadovoljstvo njih in kupcev, ki radi zaradi prijaznih obrazov prihajajo sem. K STERMECKEMU, LJUDSKEMU MAGAZINU, TKANINI.

Trgovina v celjskem ob-

močju ima že staro tradicijo. Lastnikom trgovin, ki so bili po večini tujci, je včasih dobro, včasih trda pred-

la. Med tistimi, ki so uspešno trgovali, je bil pred vojno tudi trgovec Stermecki, čigar kvalitete je podedova-

la tudi njegova naslednica, zdaj trgovsko podjetje TKANINA. To je podjetje, ki trguje na debelo in na drob-

Poslovna zgradba trgovine na veliko na Teharski cesti v Celju. S to poslovno zgradbo je grosistična dejavnost pridobila okoli 3200 m površine, od tega čiste prodajne površine okoli 2000 m. V tej stavbi so vsi oddelki tekstilnega blaga in oddelek galanterijskega blaga ter manipulativni prostori.

20 LET IZKUŠENJ
20 LET USPEHOV
20 LET TRADICIJE

no in ima svoje poslovalnice razkrojene po vsem mestu. V središču mesta se šopiri na novo preurejena veleblagovnica, ki je obdržala svoje matično ime. DEKOR nas preseneča z opremo stanovanj, ki jo je mogoče kupiti v tej poslovalnici, kadar pa želimo kupiti res kaj lepega in izvirnega, pa moramo poiskati Zidansko ulico. Tam bomo v poslovalnici VERONIKA — dobili najlepše žensko perilo.

Razširitev in modernizacija trgovine se je pričela takoj po vojni, a največji razmah je beležila po reformi 1965 leta. Tedaj se je ponovno pojavil problem skladiščnih prostorov za grosistično dejavnost in podjetje, takrat se je imenovalo še Ljudski magazin, je pristopilo v novo gradnjo poslovne stavbe na Teharski cesti. S tem se je dvignil poslovni uspeh, ki je bil najbolj opazen ob pričetku 1969 leta. Z deli na adaptaciji veleblagovnice pa

so sploh zakorakali v fazo velikih uspehov.

Ker je bilo poslovanje vedno večje, pravitako tudi investicijske naložbe, se člani delovne skupnosti leta 1969 sklenili spremeniti naslov podjetja. Porodila se je ideja o TKANINI, ki je potem obveljala za grosistično in detajlistično dejavnost.

Tako živo in po dejavnosti raznoliko podjetje je bilo med prvimi, ki je sprejelo načelo samoupravljanja, bilo je to leta 1950. Takoj so izvolili 11 članski kolektiv delavskega sveta, ki je prevzel v svoje roke vso odgovornost za razvoj podjetja. Kot smo videli, je poslovni uspeh, pa še marsikaj drugega je znal opraviti.

V zadnjih letih so vso skrb posvetili stanovanjskim problemom in družbeni prehrani. Nenehna izboljšava kadrovske strukture v podjetju pa skrbi, da so kupci vedno bolj zadovoljni.

OD KLJUČAVNICE DO KONSTRUKCIJE

Ce prišemo o Ključavničarju, ne moremo mimo uvodnega podatka, da je podjetje ob ustanovitvi leta 1954. zaposlovalo kot delavnica štiri zaposlene, danes pa v njem dela 40 delavcev in 15 učencev v gospodarstvu. Zaposlenih bi lahko bilo precej več, saj imajo kot kvalitetno obrtno podjetje izredno veliko naročil drugih delovnih organizacij in posameznikov, vendar premajhen prostor v Aškerčevi 7 v Celju. Delajo vedno s polno zmogljivostjo in malo dvorišče je že zdavnaj pretesno.

»Ze dolgo mislimo na drug prostor in imamo odobreno makro lokacijo ob Teharski cesti. Zal pa ne vemo, kje bi dobili potrebna sredstva za ureditev novih delovnih prostorov,« je povedal direktor Ključavničarja JOŽE ARBEITER.

KLJUČAVNICAR danes opravlja vse usluge občanom, ključavničarske, kleparske in vodovodne, od najmanjših do največjih. Težišče njegovega dela pa je za druge delovne organizacije. Tu gre za zahtevne železne konstrukcije, razna grelna telesa, tako je njihovo delo celjska avtobusna postaja in celjska tržnica. Naštevati pa bi lahko še veliko, veliko kvalitetnih del, ki jih je KLJUČAVNICAR opravil od leta 1954.

V Celju je KLJUČAVNICAR edino podjetje takšne vrste poleg zasebnikov in nekaterih gradbenih podjetij, ki imajo manjše delavnice. Za tovarne opravljajo raz-

ne remonte, tako so delali že za Aero, EMO, Cinkarno, Zelezarno Store in številne druge. V gradbeništvu opravljajo predvsem zaključna dela, njihova vloga je zelo pomembna, saj na primer Gradis nima svoje delavnice za tovrstno delo. KLJUČAVNICARJU ni težko dobiti velikih naročil samo zato, ker so edino tovrstno podjetje v Celju, temveč tudi zaradi splošno znanega dejstva: njihove usluge so kvalitetne in hitre.

Ze drugo leto poslujejo z enakimi cenami, saj se te ni so smele dvigniti. In ker so ob tem ohranili konkurenčnost in predvsem stalne naročnike, gre zahvala in priznanje prizadevnemu kolektivu.

Letos se bodo že približali izredno visoki številki — pol milijarde starih dinarjev prometa.

»Seveda pa je doseg takšne številke odvisen od naših kupcev in od nas samih, če bomo zmogli. V teh zastarelih prostorih le težko sprejemamo zahtevnejša dela, čeprav razpolagamo s kadrom. V Cinkarni so, v TAM Maribor pa smo naredili železne konstrukcije čez sto ton. Kaj vse smo naredili v osemnajstih letih! Veliko je bilo! Namreč, naj znova poudarim, če bi imeli druge prostore, bi lahko naredili mnogo več in zaposlili precej več ljudi. Potrebovali bi kredit. Upamo, da bo prihodnje leto uspešnejše,« je dejal direktor ARBEITER.

Ob vseh teh velikih naraščilih in delih pa pri KLJUČAVNICARJU ne pozabijo tudi na posameznike, občane, ki jih večkrat zaprosijo za to ali ono uslugo.

»Res je, da več delamo za delovne organizacije, ugodno pa tudi posameznim strankam, čeprav tu ni veliko za služka. Naredimo vse, od najmanjših do največjih del. Na primer, pomagamo stranki odpreti tudi omaro ali popravimo pipo, pridemo, če je potreba. Samo problem je, ker imamo premalo ljudi in je težko pošiljati človeka od majhnega do še manjšega popravila. V primeru če ne moremo, seveda stranko napotimo drugam. Težko bi zaposlovali deset takšnih ljudi, ki bi opravljali predvsem manjša popravila in čakali samo na telefonske pozive,« je končal JOŽE ARBEITER.

Na dvorišču je bilo medtem živo. Može v delovnih oblekah so hiteli sem ter tja med kupi železnih predmetov. Naročilo je tu, fantje pohitimo, kupec ne sme čakati.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

LESNA INDUSTRIJA BOHOR

s svojimi obrati
ŠENTJUR, MESTINJE in KOZJE

proizvaja

- FURNIRJE
- ŽAGAN LES in
- LESNO GALANTERIJO

Priporočamo se s svojimi proizvodi!

STE V KORAKU Z „MODO“

»Obleka naredi človeka« pravi ljudska modrost. Neizpodbitno je tudi, da dom postane topel in domačen šele, ko je »oblečen«. Tema dvema smotroma človekovega standarda se je posvetilo trgovsko podjetje »MODA« v Celju, v svoji stroki najbolj specializirano v razsežnem gospodarskem prostoru celjske regije. Podjetje »MODA« res ne posluje v eni sami hiši, je pa zato svojih sedem poslovalnic specializiralo tako, da vsak namenski nakup pomeni ob neizogibnem strošku tudi užitek in izpolnitev vsakršne želje. Ime podjetja obvezuje kolektiv, da je stalno in sproti na tekočem z zahtevami najbolj miroljubne diktature — mode. Tako specializirano podjetje si je ustvarilo položaj in možnost, da ima na zalogi najbolj ekskluzivne izdelke in proizvode najbolj priznanih proizvajalskih hiš.

Popotujte z nami po sedmih poslovalnicah, ki so vse v središču poslovnega in starega središča Celja:

»VOLNA« V PREŠERNOVI ULICI

Največja trgovina podjetja je »VOLNA« v Prešernovi ulici, kjer je tudi sedež trgovskega podjetja. Pred leti temeljito prenovljena trgovina ima v svojih smotno razporejenih oddelkih na voljo vse vrste konfekcije, moške, ženske in otroške za vzrast nad 10 let. Nadalje je tu najbolj bogata izbira metražnega blaga, predvsem modnih kamgarnov s pripadajočimi blagi za podlogo. Seveda najdete tu tudi vse druge modne tkanine od svilne do sintetičnih tkanin, žensko in moško perilo, nogavice, bogato izbiro gumbov, okrasov in podobnega drobnega blaga za oblačilno obrt. Bogata je tudi zalog volnene preje, za doma pa je poskrbljeno v posebnem oddelku posteljnega perila, zaves, preprog, prtov ipd.

»VESNA« V STANETOV ULICI

Ta trgovski lokal je specializiran za kratko robo. Tu poleg bogate zaloge perila, srajc, bluz, pletenin, lahko kupite tudi konfekcionirana oblačila najbolj priznanih tvrdk ženske in moške obleke, plašče. Na splošno je ta trgovina založena enako kot »Volna«, le da tu ni metražnega blaga in posteljnine.

»MANUFAKTURA« V CANKARJEVI ULICI

Nasproti »Vesne« je tretja poslovalnica »Moda«, in sicer »MANUFAKTURA«, ki je specializirana predvsem za metražno blago, za finejša blaga za ženske, moške obleke, ženske in moške plašče. Kot v »Volni« je tudi tu poseben oddelk za posteljno perilo, odeje, najrazličnejše tkanine za zaves itd.

»BABY« NA TRGU V. KONGRESA

Otrokom od dojenčka do šolarja desetih let je podjetje

»Moda« uredilo posebno trgovino na Trgu V. kongresa. Tu lahko mamiče in očki dobijo za svoje malčke vse, od opreme za novorojenčka, posteljno perilo za otroške košarice in posteljice, konfekcijo za otroke vseh velikosti do desetih let, pletenine, telesno perilo, obleke, plašče, oblačila za šolo, dom in igro.

»TORBICA« V PREŠERNOVI ULICI

Elegantno oblečena žena potrebuje tudi oblačilo primerne torbice. Le teh ima podjetje na izbiro v posebni trgovini modnih dodatkov ob trgovini »Volna« v Prešernovi ulici. Poleg damskih torbic za večerne priložnosti, službo in za druge priložnosti ima ta trgovina na voljo tudi dežnike, denarnice, usnjene pasove, skratka vse modne dodatke, ki sodijo k lepemu modernemu oblačilu.

»STARI TRG« NA STAREM TRGU

Za priložnostni nakup, za kupce, ki želijo kupovati o-

neje, ima podjetje »Moda« na Starem trgu v Celju poseben lokal, v katerem prodajajo vse vrste blaga s popustom od 20 do 50 odstotkov. Poleg ostankov metrskega blaga prodajajo tu blago, ki ni več na »top lestvici« mode in katero je moralo iz prodajnih oddelkov ostalih trgovin podjetja »Moda«.

»DROGERIJA« V PREŠERNOVI ULICI

Modernemu človeku, ki se je oblekel in opremil v šestih imenovanih poslovalnicah podjetja »Moda«, sodi še

nekaj. Kozmetika. Najbolj popolna izbira kozmetičnih sredstev za nego obraza, las, telesa in stanovanja je v trgovini »DROGERIJA«, kjer poleg kozmetičnih sredstev, parfumov, dišečih vod, prodajajo tudi foto potrebščine, fotoaparate, filmske kamere, projektorje, fotografski papir, filme, opremo za fotolaboratorije in optične izdelke. Zaskrat smo pri kraju, ko smo vas lepo oblečene pripljali pred fotografski objektiv.

V KRAVKEM »BOUTIQUE« ZA MLADE

Ob letošnjem sejmu vas podjetje »Moda« še ne more povabiti v svojo osmo poslovalnico. Le-to bodo ob koncu leta odprli v Zidankovi ulici, v njej pa bodo uredili

pravcati potrošniški paradajz za mlade. Tu se bodo trudili ustreči okusu najstnikov, mladih občanov in tistih, ki se počutijo mlade.

VSE PA PO KONKUR RENČNIH CENAH IN NA KREDIT

Ko se ob tej priložnosti kolektiv »Volne« toplo priporoča zlasti cenjenim obiskovalcem obrtnega sejma, ki jih vabi na ogled in nakup v svojih sedmih poslovalnicah, sproča tudi to, da v vseh poslovalnicah, razen seveda kozmetike, prodaja na lasten potrošniški kredit z izredno ugodnimi pogoji.

Ali po vsem tem že lahko dvomite, da je obisk Celja v sejmskih dneh nepopoln, če se ne boste ustavili tudi v trgovinah renomiranega trgovskega podjetja »Moda« v Celju?

TRGOVSKO PODJETJE MODA V CELJU VABI OBISKOVALCE OBRTNEGA SEJMA NA OBISK SVOJIH SEDEM SPECIALIZIRANIH POSLOVALNIC

»VOLNA« V PREŠERNOVI ULICI
»VESNA« V STANETOV ULICI
»MANUFAKTURA« V CANKARJEVI ULICI
»BABY« NA TRGU V. KONGRESA
»TORBICA« V PREŠERNOVI ULICI
»STARI TRG« NA STAREM TRGU
»DROGERIJA« V PREŠERNOVI ULICI
V KRAVKEM BOUTIQUE ZA MLADE
VSE PA PO KONKURRENČNIH CENAH IN NA KREDIT

ZADOVOLJSTVO POTROŠNIKA – NAŠA SKRB

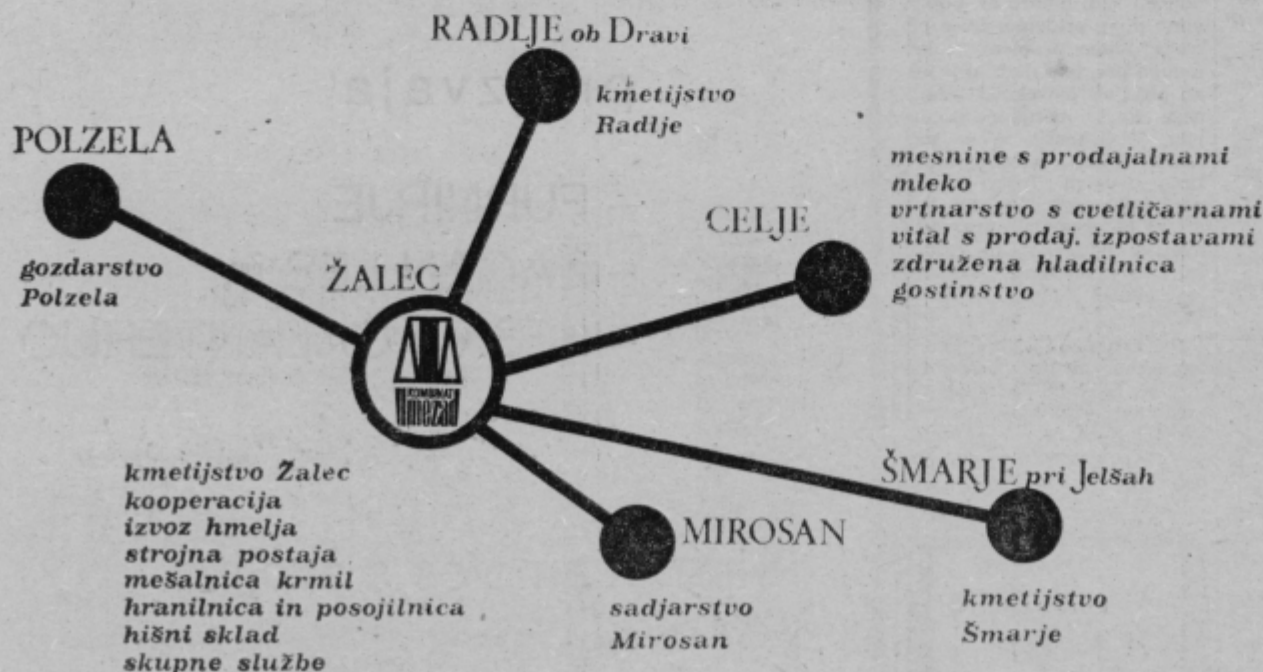

KMETIJSKI KOMBINAT
Hmežad
ŽALEC

- KMETIJSTVO
- ŽIVILSKA INDUSTRIJA
- TRGOVINA
- GOSTINSTVO

OSKRBUJEMO:

MESO IN MESNI IZDELKI - širom po Sloveniji
MLEKO IN MLEČNI IZDELKI - 18 občin širšega območja
SADNI SOKOVI VITAL IN PIJAČE SINALCO - Slovenija, Istra, Kvarner in Zagreb z okolico
SADJE - Slovenija in Hrvatska
VRTNARSKI PROIZVODI - širše celjsko območje
HMELJ - Jugoslavija in izvoz
KMETIJSKI PROIZVODI - Slovenija
JAJCA - Slovenija in Istra
POSTRVI - širše celjsko območje
DRUŽBENA PREHRANA - Celje in Žalec
MOČNA KRMILA - širše celjsko območje
INVESTICIJSKI IN REPRO MATERIAL - Slovenija
KMETIJSKI STROJI - Slovenija, Hrvatska in Makedonija
STROJNE USLUGE - Slovenija

KLICITE 987

V Celju je iz dneva v dan več avtomobilov, zato je nujno potrebno urediti tudi čim boljše in čim uspešnejšo službo, ki priskoči na pomoč kadar je karkoli potrebno jeklenemu konjčku.

V zgradbi Avto moto društva Slavko Slander ob Ljubljanski cesti v Celju je pred dnevi Avto moto zveza Slovenije odprla tudi svojo četrto dejavnost.

Namreč, dejavnosti AMZ so štiri: Pomoč-informacije, vlečna služba, testiranje in

tehnični pregledi. Prav z zadnjim so pretekli teden pričeli tudi v Celju. V delavnici bodo za člane. Kot prvi je pripeljal na tehnični pregled svojega fička AVGUST PLEVČAK iz Celja, ki je izrazil veliko zadovoljstvo, da je AMZ začela s tehničnimi pregledi.

Avto moto zveza je nasploh izredno uredila učinkovito pomoč voznikom, ki zaradi okvare ali razbitega avtomobila obstanejo na cesti. V večini krajev, tako je tudi v celjski regiji, mora voznik

v tem primeru telefonično poklicati samo številko 987 in javiti svoj položaj. Pomoč in informacije in vlečna služba delata vsak dan, tudi ob praznikih, od 8. ure zjutraj do 20. ure zvečer. Testiranje in tehnični pregledi pa so vsak delovni dan od 8. do 18. ure, ob sobotah pa zaključijo opoldne.

Pri AMZ predvidevajo, da bodo celjski vozniki obilno uporabljali pravkar odprto delavnico za tehnične preglede

Prvi tehnični pregled. Koliko jih še bo?

Foto: bs

		DVORANA	AMERIŠKI POLITIK IN PRAVNIK	ZACETNIK DINASTIJE ARPA-DOVIČEV	VISEČI KAPNIK	STRUPEN PAJEK, TUDI PLES
		KOJATO DREVO				
ZILA DOVODNICA						
HREKT						
CHATEAU-BRIANDOV ROMAN						
GORSKA VILA	SEDEM PEVCEV	OSIP ŠEST	LOČINA			
MORSKA RIBA SEVERNIM MORIJ				OZIRALNI ZAJMEK	DEL DNEVA	
PODZEMNI LEŠNIK				ŠTUDENT ROMANSKIH JEZIKOV	KUTINA POSKUS UBOJA	
BUDIMPEŠTANSKI STADION		POSEBNO IZURJENI UDARCI				
OKRAJŠANA ZA DATIV		MOČNO RAZSTRELIVO	JANKO GROZEN			
KOC				SEN. IME		
SEVERNO-ATLANTSKI PAKT			NAČELNIK BANOVINE	LOČILO	NADZORNIK JAVNIH ZGRADB V ST. RIMU	DEL TELESA
HOMERJEVA PESNITEV						
DVODELNA ŽENSKA OBLEKA						
STAR SLOVAN					LANTAN	

KRIŽANKO SESTAVIL: ZVONE KOKEN

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE TKANINE IZ 36. ŠTEVILKE NOVEGA TEDNIKA

VODORAVNO: trn; stava; stoli; triola; koš; Tasso; šakal; Wagner; AJ; kariera; radio; brige; nakana; zima; Njasa; akut; Ilova; pasat; Adams; srt; Nisa; poštnina; akant; AA; Ast; Oto; Nara; ataka; OT; skril; paleta; Ihanka; e; ker; pole; oolit; anion; Llano; eta; Perun; Ilka; jatagan; Ararat; Reunion; rarogi; antanta.

Nagrade prejmejo: 1. nagrada 100,00 din Stefi Pajs, Uniše, Ponikva; 5 nagrad po 30,00 din prejmejo: Ana Onič, Partizanska 26. Slovenske Konjice; Ana Zohar, Latkova vas 28, Prebold; Milena Kumer, Dijaški dom Krško; Zorko Kotnik, Smartno ob Paki 62 ter 4. b ESC Celje, Vodnikova 10.

Cestitamo! Nagrade bomo poslali po pošti!

REŠITEV IZ 37. ŠTEVILKE NOVEGA TEDNIKA

VODORAVNO: smrček; Baška; Iliada; orkan; vinjak; karta; AN; Mo; okač; Kiel; Aon; vetre; saldo; PRVI SÓLSKI DAN; Rg; opat; plin; ose; RL; RAI; dira; racak; tabernakelj; 10; baybara; Tone; Dama; insulin; Kikladi; kit; asa; R; salon; Aro; ber; IP; Rim; AP; Laotse; stek Store; tnalica; telo; ml; krt; agende; rman; Aar; at; NL; Ob; tarča; Hvar; I; Velenje; relik; TV; direkten prenos; osla; Solon; osipki; delta; tlakar; toraks; Gees; Am; t; aš; HI; Aaro; N; Jugoslavija; Matija; anorak; ojeklenitev; kip; Antal; scena; ero; tt; II; Sv; snopar; Omišalj; Rijeka; lenuhar; CJ; ran; osem; KT; EAM.

NAGRADE PREJMEJO: 1. NAGRADE 150,00 din. OLGA ŠČULAC, TRUBARJEVO NABREZJE 5, LAŠKO; 2. NAGRADE 100,00 din. FRANC KRIVEC, ROGASKA SLATINA 204; 3., 4. IN 5. NAGRADE PO 50,00 DIN PREJMEJO: JULIJANA KISEK, KRNIC 14, HRATNIK; MARIJA PODGORNİK, PRIMORSKA 6, CELJE TER EDVARDA VRANJEK, LJUBLJANSKA 3, CELJE.

REŠITEV IZ 38. ŠTEVILKE NOVEGA TEDNIKA

VODORAVNO: hrast, aorta, lopar, Atala, losos, dan, orešek, KT, NEP, karate, dat, trotil, odeja, Meta, NATO, ban, panter, Iliada, kostim, Ant, La.

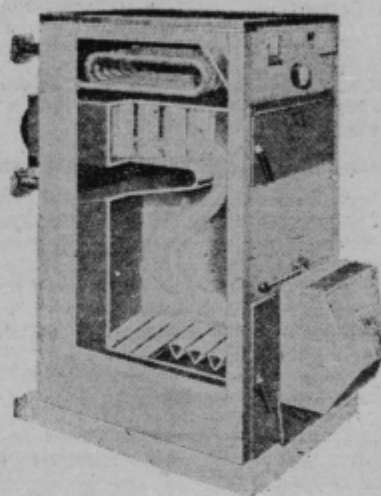
NOVA NAGRADNA IGRA

SPOZNAJMO SE

ŽE 5. OKTOBRA

*Ogrevanje vašega
stanovanja odslej
za DINARJE!*

IZREDNA PRODAJA ZA DINARJE

KOTLI ZA CENTRALNO
KURJAVO
NA TRDA GORIVA
ALI OLJE — FIRME

BUDERUS
iz ZRN

nudi

KOVINOTEHNA

prodaja

GALEB, Stanetova 31

Kotli BUDERUS:

- kapacitete od 25.000 do 85.000 Kcal
- brez boilerja ali
- s 100-litrskim boilerjem za pripravo porabne tople vode
- s potrebno regulacijsko tehniko

Pri kurjenju z gorilnim oljem priporočamo oljni gorilec KOVITHERM!

avto celje

Trgovsko podjetje na veliko
in malo s servisi

AVTO-CELJE

CELJE

vam na 5. sejmu obrti nudi osebne avtomobile NSU, WARTBURG in ŠKODA TER AVTOGUME in ostale potrebščine za vaš avto.

Podjetje sodeluje na sejmu le z delom svoje dejavnosti in vas zato kolektiv podjetja »AVTO-CELJE«, Celje tudi v času sejma vabi v svoje prodajalne in servisne obrate.

Podjetje vam nudi iz svoje dejavnosti sledeče usluge:

- servisno vzdrževanje in popravila vozil ZASTAVA, AUDI, NSU, RENAULT, ŠKODA, TOMOS-CITROEN, IMV, TAM in FAP
- generalni remont avtomobilskih motorjev in ostalih sklopov vozil
- barvanje vozil po sodobni metodi v posebni komori
- tehnični pregledi vseh vrst cestnih motornih vozil
- testiranje osebnih avtomobilov
- prodaja osebnih avtomobilov ŠKODA, WARTBURG, NSU in RENAULT ter tovornih avtomobilov TAM
- prodaja rezervnih delov, avtogum in vseh ostalih potrebščin za osebne in tovarne avtomobile

Tako široka in zahtevna dejavnost je možna le v tehnološko sodobnih prostorih z uporabo specialnih naprav in orodij, ki jih uporabljajo naši strokovnjaki raznih profilov.

S svojim zelo dinamičnim razvojem je podjetje od leta 1968 dalje po razvojnem programu do leta 1980 že realiziralo I. fazo izgradnje servisno-remontnih in prodajnih prostorov. S prizadevanjem članov celotnega kolektiva je v teku že izgradnja II. faze poslovnih prostorov, ki bodo omogočili modernije poslovanje in še kvalitetnejše usluge tudi pri popravilih tovornih vozil.

Podjetje se je v letu 1971 po celotni realizaciji že uvrstilo med 15 najmočnejših celjskih podjetij.

Dosedanji uspehi in garancije za realiziranje načrtanega programa slonijo na zelo dobro zastavljeni perspektivni in razvojni politiki kadrov, saj podjetje trenutno štipendira 160 učencev in 21 štipendistov na srednjih in visokih šolah.

Strokovni kadri, sodobni poslovni prostori in oprema je garancija za kvalitetne usluge in konkurenčne cene.

Priporoča se podjetje.

»AVTO-CELJE«, Celje

NOVO - NOVO - NOVO ZA GRADITELJE IN GRADBENIKE

- Edini proizvajalec »SCHIEDEL« dimnikov v Jugoslaviji — GRADNJA Žalec in kakšne so prednosti?
- Dimnikar z odgovornostjo priporoča
- Gospodarno misleč gradbenik želi
- Strokovnjak za kurjave predvideva
- Arhitekt projektira
- GRADITELJ ZAHTEVA

»SCHIEDEL« dimniki so do sedaj edini zakonjeni dimniki v Evropi, ki v celoti odgovarjajo vsem zahtevam kurjenja s plinom ali naftnimi derivati.

PO NEMŠKI LICENCI PROIZVAJA, PRODAJA IN MONTIRA

SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE

GRADNJA

ŽALEC, telefon 71740-41

Dimnike PRODAJA

- KOVINOTEHNA CELJE in
- »SMREKA« MARIBOR

Razprodaja volne

ZA ROČNO IN STROJNO
PLETENJE

VELEBLAGOVNICA
TKALNIŠKA
CELJE

TOVARNA ZA PREDELAVO
PLASTIKE IN KOVIN

Minerva

ŽALEC — JUGOSLAVIJA

TELEFON 063-71-052

KOMUNALNA PODJETJA,
GRADBENA PODJETJA,
KRAJEVNE SKUPNOSTI,
ZASEBNIKI

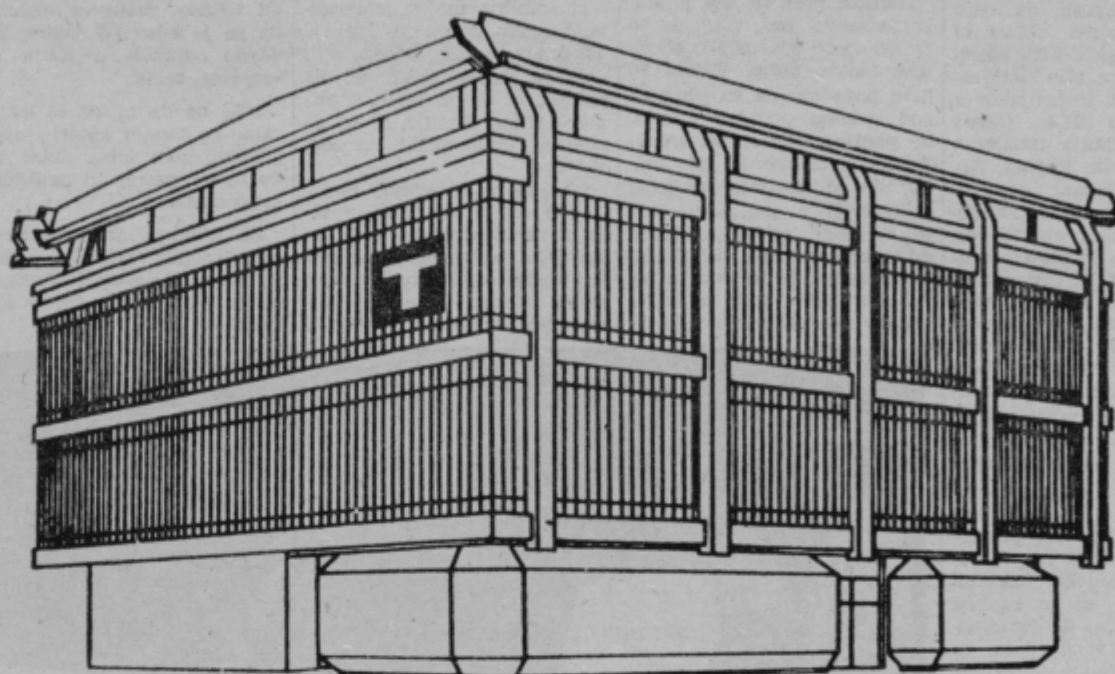
Za vas izdeluje MINERVA plastične cevi profilov od 20 do 180 mm. Do profila 125 mm so cevi v kolobarju dolžine cca 200 m, od profila 125 mm dalje pa v ravnih kosih po cca 12 m dolžine. Kompletna oprema za priključke — garantirana vrhunska kvaliteta in enostavna montaža. Prepričajte se na letošnjem sejmu obrti z obiskom razstavnega prostora MINERVE!

OBIŠČITE NAS!

V PRODAJALNAH

TEHNIKA
ELEKTRO
RADIO
ŽELEZNINAR
LABOD
MAVRICA
KRISTALIJA
PLASTIKA

VELEBLAGOVNICA **T**
Poslujemo **NON-STOP** od 7. do 19. ure
T TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR CELJE

Industrijsko gradbeno podjetje INGRAD CELJE ni znano po svojih kvalitetnih delih samo v naši ožji domovini, temveč tudi na tujem; saj že nekaj časa uspešno gradi v Nemčiji, tem gradbiščem pa so se pridružila še gradbišča v Avstriji in Švici. Toda danes si bomo ogledali predvsem INGRADOV OBRAT v MEDLOGU, ker si lahko izdelke iz tega obrata ogledate na letošnjem obrtnem sejmu. Predstavili vam bomo nekaj bistvenih dejavnosti INGRADA, ki mu dajejo svojstven pečat med gradbenimi podjetji — sodobnost in kvaliteto. To pa sta danes dve bistveni stvari, o katerih se največkrat pogovarjamo in ne samo to — povsod želimo, da bi se uresničili. In celjski INGRAD to prav gotovo opravlja.

OBRAT MEDLOG proizvaja vrsto izdelkov, ki bistveno pripomorejo k sodobni, ceni in kvalitetni gradnji. Gre za izdelke, ki vam zagotavljajo kvaliteto in prihranek pri času in denarju. To so predvsem betonski votlaki različnih dimenzij, betonske cevi, pohodne betonske plošče in betonska INAS okna, dosedaj zastekljena enojno, zdaj pa že izdelujejo takšna okna z dvojno zasteklitvijo, zato jih lahko uporabljate tudi za stanovanjske objekte. ZASEBNIKE bi še posebej radi opozorili na opažne betonske in žilindrine votlake. Predstavljajo vrhunsko kvaliteto, delo s njimi pa pomeni, da ste rešeni problemov, kje dobiti les za opažanje in seveda strokovnjaka, ki bi opaž moral narediti. Z opažnimi votlaki lahko gradite takorekoč sami. Obiščite na sejmišču INGRAD razstavnico in se prepričajte. Radi

SODOBNOST KVALITETA

bi tudi opozorili na izdelavo vakumiranih cevi, ki jih izdeluje INGRAD do profila 210 cm. V Medlogu pa je v sklopu obrata proizvodnje grabenega materiala tudi betonarna, ki zalaga z betonom celotno bližnje področje Celja. Kakšne so prednosti na-

šetih materialov? Odgovor je pravzaprav preprost: enostavnejša gradnja, manjša poraba časa, manjša poraba materiala in celoten material je cenejši od klasičnega.

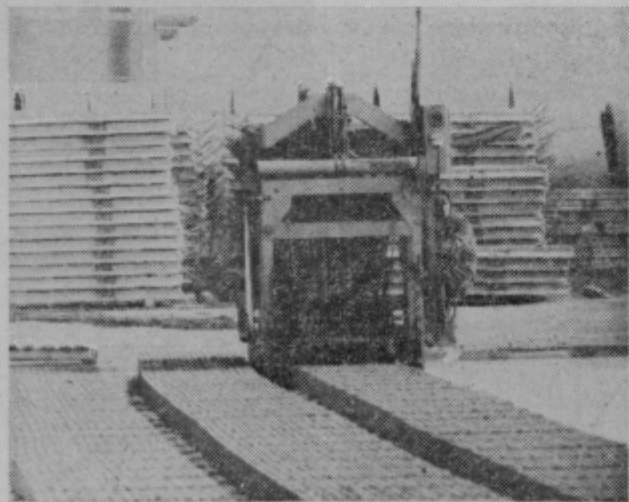
Da je pri INGRADU resnično zagotovljena kvaliteta in sodobnost, dokazuje tudi

gradnja novega mostu v Liscu, kjer so s sodobno mehanizacijo končali betoniranje gornjega ustroja mostu, ki je potreboval 370 kub. metrov betona v pičlih dvajsetih urah.

In kako je pri INGRADU s stanovanjsko gradnjo? Lahko rečemo to, da ima INGRAD izdelanih vrsto načrtov industrijske gradnje, vendar je lahko tako obsežen sistem izpopolniti in ga osvojiti le takrat, ko so realne možnosti za njegovo realizacijo. INGRAD ne drži križem rok, samo zaenkrat še ni takšen položaj pri nas, ki bi zagotovil realizacijo sistema industrijske stanovanjske gradnje.

Pri INGRADU je tudi zelo dobro razvita projektantska služba, ki opravlja delo za lastne potrebe pa tudi za druge investitorje.

Torej, pozivamo vse interese, da si na letošnjem obrtnem sejmu ogledajo INGRADOV razstavnico in se bolje spoznajo podjetje, ki zagotavlja sodobnost in kvaliteto!

Proizvodnja opažnih votlakov

Crpalka za beton

banka ljubljanska banka ljubljanska banka ljubljanska ba

VOJAŠKO KOKARJE

Se preden smo uzrli znano podobo urejenega prostora celjskih tabornikov v Kokarjih, smo opazili, da malo naselje v mozirski občini ni povsem običajno. Pod kozolcem ob poti je bilo parkiranih več velikih tovornjakov z rdečo oznako JLA. Okrog njih fantje, bolje možje, v SMB uniformah. Vojska. Naša vojska. Vendar ne redna. Resnici na ljubo povedano je bilo takoj opaziti, da to niso vojaki, ki služijo redni kadrovi rok. Pod opaski je bilo le malo preveč okroglin in lasje so bili predolgi — čeprav so se mnogi morali na začetku desetdnevne vaje v Kokarjih ostriči.

Obiskali smo tabor tistih, ki so odšli na orožne vaje v Kokarje. Vaje rezervistov.

Svoj prostor, na katerem so postavili dolgo vrsto šotorov, kuhinjo in vse potrebno, so si uredili na tabornem mestu celjskih tabornikov. Res je, da je izginila trava in detelja, da je okolica preorana, vendar so to storili s posebnim namenom, od katerega bodo imeli koristi tudi taborniki. V teh desetih dneh so uredili igrišče, pot, pred taborom pa splanirali zemljišče, na katerem bodo posejali angleško travo.

Vendar, to delo je bilo samo manjši del tistega, kar so morali opraviti »rezervisti« v Kokarjih. O tem in drugem nam je pripovedoval major SILVO ČOŽ:

»Ljudje v Gornji Savinjski dolini so zelo lepo sprejeli

vojsko, ki je prišla sem v izredno slabem vremenu.«

Namreč prve tri dni je Kokarje zalival dež, tako, da se je taborišče spremenilo v veliko blatno polje. Vojaki so nam povedali, da so jih povsod izredno prijazno sprejeli, namreč, ko so šli mimo kakšne domačije, ni bilo redko, da je stopila na prag gospodinja s steklenico »kačje slin« v rokah in sama od sebe ponudila našim fantom. Jasno, tu in tam je nastala manjša škoda na njivi, vendar nikogar ni bilo, ki bi

zato povzdignil glas. Razumeli so.

Major ČOŽ je nadaljeval: »Disciplina me je iznenadila. Izredno dobra je. Bila je iz dneva v dan boljša. Cilj vaje je, da se pripravijo na naloge, ki bi jih imeli v primeru vojne. Znanje, ki so ga pokazali, daje misliti na najboljše.«

Če jim je že vreme pomagalo, pa le bilo zelo v redu z nečim drugim, prav tako zelo bistvenega pomena. Saj veste, če že gre ljubezen skozi želodec, kako je potem šele občutljiv na takšni

vaji. Vsi so bili izredno zadovoljni s kuhinjo. Baje jim je IBRO nekega dne pripravil takšen pasulj s slanino, da se je eden od fantov ponovno odpravil h kotlu na »repete« rekoč:

»Saj ne da bi bil še lačen, samo ne vem, v kateri celjski gostilni bom kdaj dobil tako dober pasulj in izrabljam priložnost.«

Za kuhinjo je odgovarjal podporočnik KAREL SPES, ki nam je zaupal jedilnik enega od desetih dni v Kokarjih:

Skupina po streljanju v živahni izmenjavi mnenj.

Major Silvo Čož

»Lahko rečem, da so fantje zadovoljni s hrano. Zajtrk: čaj, kruh in jetrna pašeta; kosilo: zelje z govejim mesom, večerja: meso v paprikašu, makaroni in zelnata solata.«

Podporočnik Spes je še dejal, da je bilo mogoče tako dobro organizirati kuhinjo zaradi izredno kvalitetne skupine, ki je bila zadolžena za želodce vojakov.

Ko smo hoteli na strelišče, je po kolovozu prihajala nasmejana skupina vojakov s puškami v rokah.

»Ste vedno tako nasmejani?« smo jih pobarali.

»Vedno, še posebej, če je sonce. Ta pove ono, drugi nekaj drugega in se smeji. mo. Vedno je dovolj humoristov. Prav zares je veselo pri nas.«

In kaj so še povedali?

V začetku je bilo najhuje zaradi vremena in zato, ker niso bili več navajeni na vojaško življenje. Mnogi so bili prepričani, da se bodo prehladili že prvi dan, toda nikomur nič. Če bi bili kot civili tako mokri, bi že dru-

gi dan letali k zdravniku. V uniformi pa postanejo vsi odpornjši. Na red in disciplino so se hitro navadili. »Na vojaško življenje smo se aklimatizirali v pičlih dveh dneh, za nekatere med nami pa je bila vaja prava sprostitelj,« nam je zaupal eden od njih.

In ko zvečer leže tema nad tabor, poležejo v šotore. Med stopinje stražarjev se mešata smeh in iz mnogih šotorov zadoni pesem. Ni mogoče takoj zaspiti, v civilu ležemo mnogo pozneje. Ta pove šalo, drugi prične pesem. Pokomentirajo še zadnje dogodke v svetu, šport, uspehe v streljanju, govorijo o programu jutrišnjega dne in potem tišina. Utrujeni zaspijo. Za njimi je dan, poln vežbanja vojaških veščin, ki jih bodo znali uporabiti tedaj, ko bo to potrebno, čeprav si vsi želijo mir. Toda, tu smo, če bi potrebno.

Tekst: MILAN SENICAR
Foto: TONE VRABEL

ČETRT STOLETJA GRADENJ

- GRADIS LJUBLJANA — POSLOVNA ENOTA CELJE GRADI VELIKA JAVNA SKLADIŠČA
- NJIHOVA STANOVANJSKA GRADNJA IMA ŽE PREIZKUŠEN SISTEM VISOKIH GRADENJ
- TRETJI GIGANT V ŠOŠTANJU JE NASTAL POD NJIHOVIMI ROKAMI

V GRADISU, njihovi poslovni enoti v Celju, so polni načrtov. Dejavnosti so izredno razgibane. Čudnega to ni nič, ker ob visokih in industrijskih gradnjah, ki jih njihovo podjetje izvršuje, morajo biti vedno pripravljeni na presenečenja. Ker je bilo pomanjkanje javnih skladišč očitno, so se lotili tudi teh. Po načrtih, ki so jih izdelali v lastnem projektivnem biroju (dva imajo v Ljubljani in v Mariboru) gradnja javnih

skladišč na Teharski cesti vidno napreduje. Po sistemu Gradis bodo tako absorbirali 20.000 kv. m. površine. Za temi prostori je med gospodarskimi organizacijami, zasebniki in podjetji veliko povpraševanje. Sistem Gradisa je cenen, zato je povpraševanje še večje.

Močno so se afirmirali Gradisovci s stanovanjsko gradnjo na Otoku. Prav v tem času pa teče prevzem objektov v Pesjem, kjer je Gradis opra-

vil nov izvozni nadkop.

Po Gradisovi zaslugi bo v času občinskega praznika v Velenju izročen v upravljanje veliki gigat Termoelektrarna III, kjer je bilo delo tudi za Gradisove delavce, ki so navajeni vsega najtežjega, izredno zahtevno.

Kdo so ti ljudje, od kod so prišli? Pravo jugoslovansko internacionalo bi lahko sestavili iz njih. Od vsepovsod so priromali, tam od ju- ga Skadarskega jezera, do tod

je držala njihova pot. Tu so zadovoljni, ker so del velike celote, ki skrbi za njih.

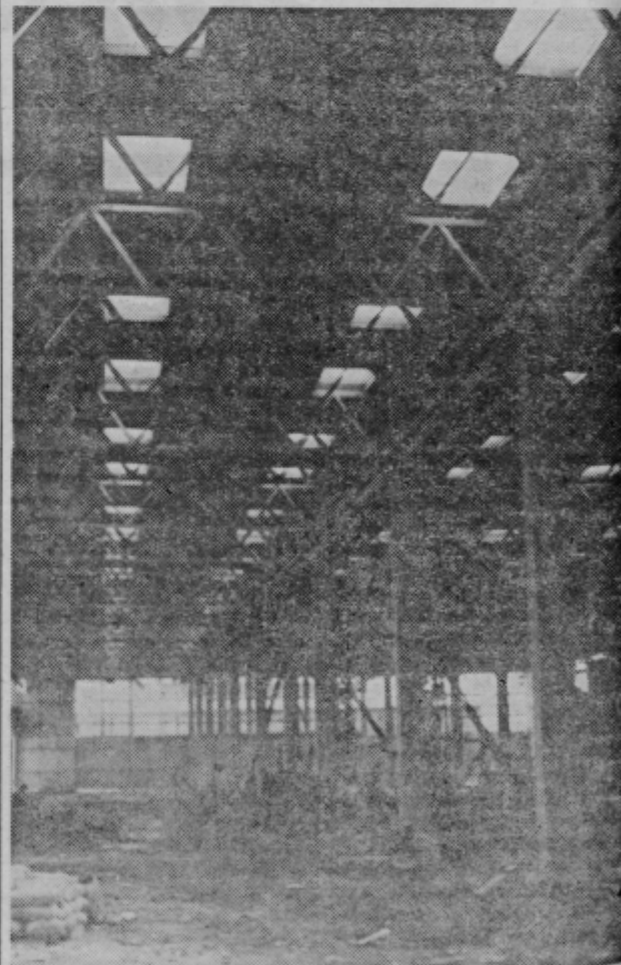
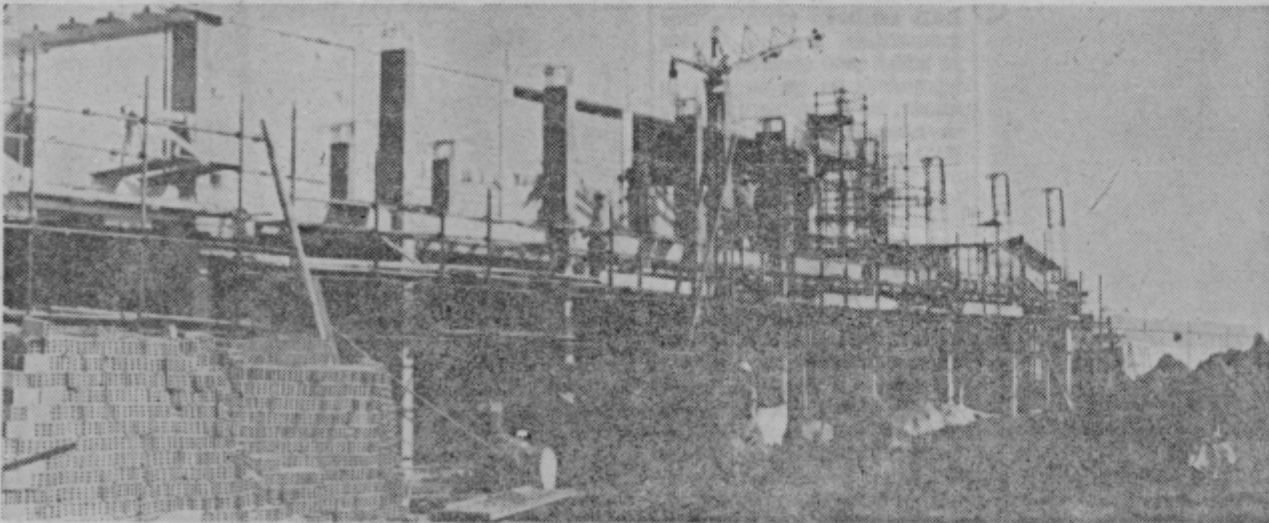
Poslovna enota v Celju je med največjimi enotami matičnega podjetja. Steje 520 članov, ki sodelujejo v organih upravljanja. Povezujejo se s centralnim delavskim svetom, kar je urejeno s samoupravnimi internimi akti. Za letošnje leto so si na svoja ramena naložili zajetenavor. Ustvariti mislijo 70 milijonov dinarjev. Realizacija ni daleč, pravijo, da se že leto preveša v drugo polovico. Do zdaj jim je to uspelo.

Ko zvedavo ogledujete po terenu nove zidane ali lesene barake, ali veste, da bodo v njih stanovali Gradisovi delavci? Ko se bodo zvečer vračali domov, ves dan

so kopali in pripravljali traso za hitro cesto Hoče—Levec, bodo našli dom v Gra-

disovih začasnih barakah. Tu se potem razvije pogovor o domačih, ki so toliko kilometrov oddaljeni od njih...

Drugi dan pa spet plunejo v roke, ti Gradisovci, in delo teče podeseterjeno naprej. Živžav na gradbiščih je vedno zanimiv, ker se dela, ustvarja, projektira, gradi. Vse v znamenju podjetja, ki se košati z naslovom GRADIS.

Obrt ŠE ZAOSTAJA

V teh dneh ko je vse okrog nas pravzaprav v znamenju obrtnega sejma, je morda prav, če ob lepih dosežkih, ki jih bo moč videti na tej pomembni manifestaciji, spregovorimo nekaj besed o položaju obrti v žalski občini ter o problemih, ki jo spremljajo. Predsednik sekcije za obrt pri občinski konferenci SZDL v Žalcu je STANKO DOLAR, ki je tudi občinski odbornik, sicer pa obrtnik pleskarske stroke v Gotoveljah.

NOVI TEDNIK: Za uvod dovolite bolj splošno vprašanje. Zanima nas namreč, kako vi ocenjujete položaj obrti v žalski občini?

STANKO DOLAR: Obrt je bila vsa leta, ne samo pri nas, podvržena družbenim

STANKO DOLAR, obrtnik iz Gotovelj, sicer pa predsednik sekcije za obrtništvo pri Občinski konferenci SZDL Žalec.

tokovom, ki so čestokrat pogojevali negativne rezultate. Sistemska situacija je povzročila stagnacijo obrti. Stari obrtniki so opešali, vprašanje starostnega zavarovanja ni bilo rešeno, pa se tudi mladi niso odločali za odpiranje novih delavnic. Do izpred treh let je bil davčni sistem tisti osnovni regulator, ki je prav tako vplival na razvoj te dejavnosti, ki je bila vsa leta v stagnaciji. Pri obrti moramo ločiti med proizvodnjo in uslužnostjo obrti — te slednje je v občini še vedno premalo.

NOVI TEDNIK: Rekli ste, da je obrtnikov še vedno premalo. Zakaj je temu tako, kje so po vašem mnenju vzroki?

STANKO DOLAR: Pomanjkanje kapacitet uslužnostne obrti je poleg problema investiranja, predvsem začetnega, tudi v tem, da je odrejen delovni čas na sedem ur. To pa povzroča seveda težave. Tudi število delavcev, ki jih obrtniki lahko zaposlujejo, je premajhno, zato se v zvezi z novim zakonom zavzemamo za tretjo varianto, ki poleg družinskih članov dovoljuje še do 10 zaposlenih delavcev. To bo obrt precej dvignilo.

NOVI TEDNIK: Ali so v žalski občini še kakšni posebni vzroki?

STANKO DOLAR: So! Vprašanje lokacij novih delavnic v samem občinskem središču, pa tudi v drugih večjih krajih, je še vedno odprto. Veliko pozornost pa bo treba posvetiti tudi davčni politiki.

NOVI TEDNIK: Omenili ste davčno politiko. Kako ocenjujete prizadevanja skupščine v vaši občini na tem pomembnem področju?

STANKO DOLAR: Oddelek za gospodarstvo pri občini kaže velik interes za razvoj panoge, precejšnje razumevanje pa je tudi s strani davčne

uprave. Povedati sicer velja, da znašajo davčne stopnje pri nas skoraj vrh v primerjavi s drugimi občinami. Sicer pa je tako. Občine, ki imajo veliko proračunskih potreb, in naša je taka, imajo vedno praviloma tudi višje davčne stopnje. Pokritje družbenih potreb terja svoje.

NOVI TEDNIK: Veliko govorimo o socialni diferenciaciji in v zvezi s tem mnogi omenjajo tudi bogatenje obrtnikov. Kaj sodite vi?

STANKO DOLAR: Med uslužnostnimi obrtniki takih, ki bi si ustvarili veliko premoženje, prav gotovo ne boste našli. Hiša, avto, to imajo mnogi, pa ne samo obrtniki. Če o teh problemih govorimo načelno, potem moramo biti v občini konkretni, če taki primeri so, jih je treba odkriti ter ustrezno ukrepati. Pavšalne kritike negativno vplivajo na razpoloženje večine poštenih obrtnikov.

NOVI TEDNIK: Kako gledate na vprašanje dopolnilne oziroma popoldanske obrti?

STANKO DOLAR: Po mojem bi bilo to treba odpraviti. Če hoče biti nekdo obrtnik, naj bo obrtnik. Največ je tega na področju proizvodne obrti, kjer igrajo veliko vlogo tudi stroji. Tako delo je moč seveda organizirati tudi popoldne. V uslužnostni obrti pa bi bil potreben deljen delovni čas, da bi bile usluge občanom tudi popoldne na razpolago.

NOVI TEDNIK: Kako pa šušmarstvo, kako je s tem pri vas?

STANKO DOLAR: Tega je veliko, več, kot bi si kdo mislil. Največ ga povzroča družbeni sektor, ko so celo primeri, ko skupinovodje organizirajo popoldansko delo. Največ ga je v gradbeništvu, svoje delavce v podjetjih celo »šparajo«, da lahko delajo popoldne. Tu se pretaka veliko denarja brez slehernega družbenega nadzora. Potrebni pa bi bili ostri ukrepi. Sicer pa je tako, da šušmarstvo najbolj pogojujejo premajhne kapacitete. Problem je ravno v tem.

NOVI TEDNIK: Vi ste predsednik sekcije obrtnikov pri SZDL. Kako ocenjujete ustanovitve te sekcije in kako se je uveljavila?

STANKO DOLAR: Sekcija je nastala pred dvema letoma kot odraz potreb. Je prav gotovo pomemben političen dejavnik in reči moram, da ima pri nas široke možnosti delovanja. Pozitivno jo ocenjujejo vsi, tako politični dejavniki v občini, kakor tudi sami obrtniki. Nazadnje smo imeli v tem okviru razpravo o novem zakonu s področja osebnega dela z zasebnimi sredstvi. Bila je odlična in konstruktivna razprava. Svoje predloge pa smo posredovali tudi v Ljubljano.

NOVI TEDNIK: Se obrtniki v vaši občini združujete še kako drugače?

STANKO DOLAR: Letos marca smo pri Uslugah na Polzeli ustanovili kooperacijsko enoto, ki združuje 30 obrtnikov. Tu bomo formirali solidarnostni fond za dajanje premostitvenih kreditov. Sicer pa je kreditiranje obrti eden izmed glavnih problemov ki mu bo potrebno posvečati vso pozornost tudi v prihodnjem obdobju.

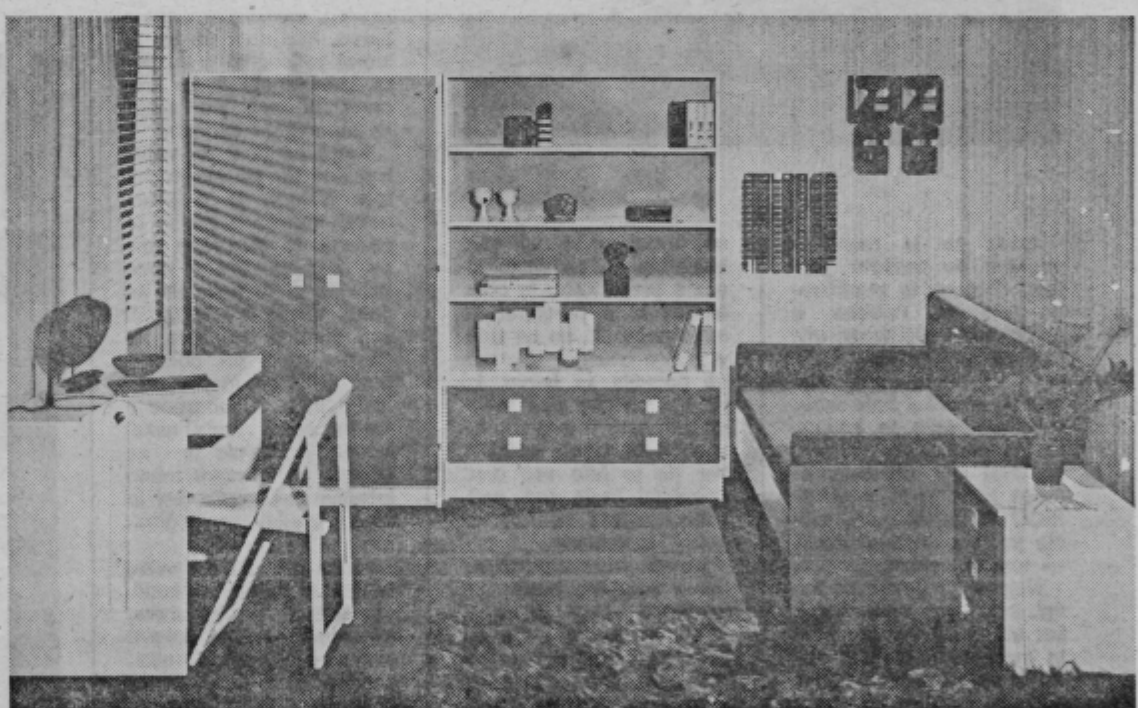
Razgovor je pripravil:
BERNI STRMONIK

NAŠA TRADICIJA = VAŠ USPEH VAŠ PROBLEM = NAŠA REŠITEV

Naše dolgoletne proizvodne izkušnje so jamstvo kakovosti naših izdelkov in zagotavljajo utečeno, kvalitetno proizvodnjo po konkurenčnih cenah:

- žagan les iglavcev in listavcev
- tropski žagan les
- rezani in luščeni furnirji domačih in eksotičnih lesov
- ladijska tla in stenske (stropne) obloge
- lamelirane stenske in podne obloge
- lamelni parket
- embalažni sodi iz vezanih plošč
- mladinsko in razno kosovno pohištvo

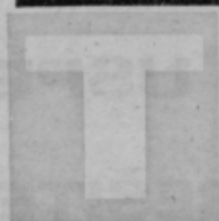
Naša ponudba kosovnega pohištva zajema najrazličnejše omarice za čevlje, predsobne omarice, omarice za posteljnino, omarice za perilo, sklopna ležišča, klubske in pisalne mize. To je pohištvo, s katerim je mogoče praktično opremiti stanovanjske prostore ali zapolniti vrzeli v njih.

Mladinska soba GABY v kombinaciji bele in oranžne barve je primerna tudi za opremo manjših prostorov.

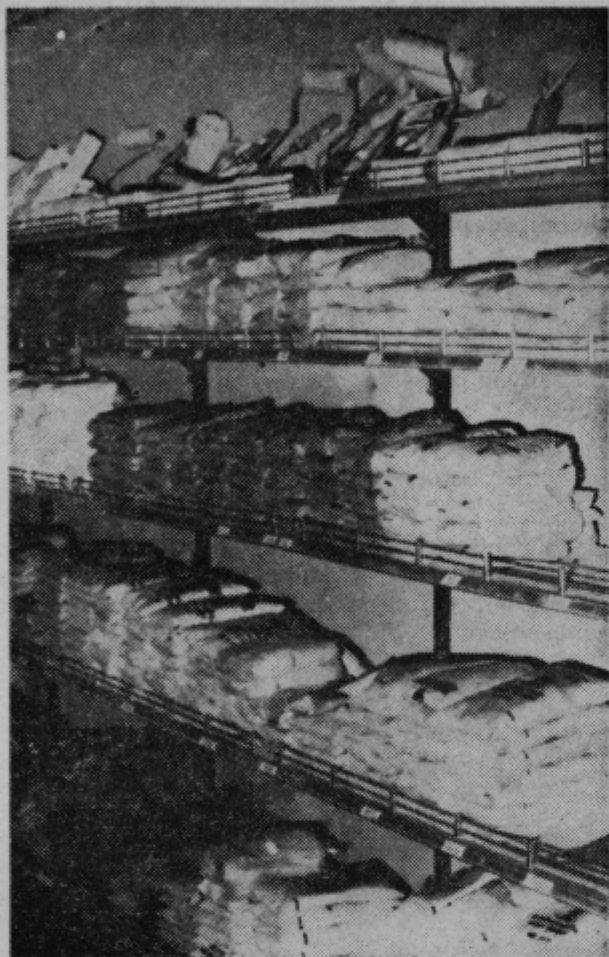
LIK *Savinja* CELJE

Mariborska 116, Jugoslavija
tel. 238-66, telegram: SAVINJA CELJE, telex: 335-28

TEHNO-MERCATOR

CELJE

Janez se je resnično odpravil po nasvetu svojega dobrega in resničnega prijatelja Poldeta v MAVRICO v Stanetovi ulici, kjer ga je čakala vrsta prijetnih presenečenj. Resnično je našel celo mavrico kvalitetne in bogate izbire vsega, kar je potreboval pri opremljanju svoje hiše. Toda v MAVRICO ni odšel sam, prišla je cela družina. Zakaj — vse boste videli.

Najprej je Janez pogledal, kako je z izbiro barv, ker stene so bile še gole in treba jih je prepleskati. Janez se nikakor ni mogel odločiti, kaj bi dal na ste-

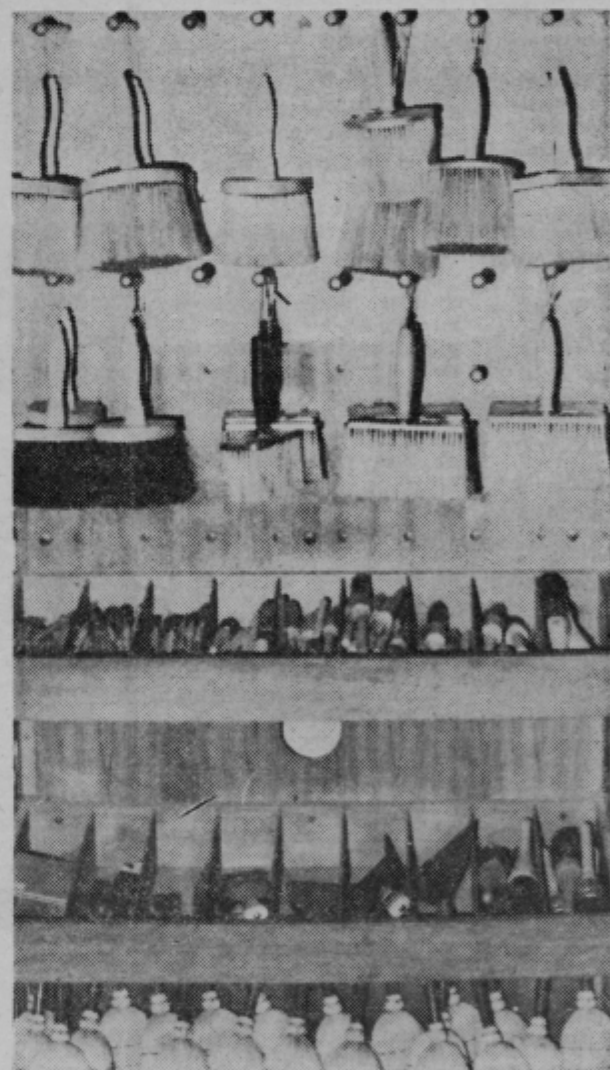
no, otroci pa bi radi celo imeli tapete, pa se je Janez s svojo Katro le odločil, da bi s tapetami še malo počakali, da se zidovi dobro osušijo. Tako sta se odločila za barvo, ko pa sta pričela med tolikimi barvami izbirati, se spet nista mogla odločiti, ker jih je bilo več vrst. Privabljal ju je tudi polikolor, pa sta ga tudi za nekaj let odložila.

Ko sta izbrala primerne barve za zidno pleskanje, je Janez izbral še oljnate barve, pa lake, da bo pozneje prelakiral barvane površine. Tudi tukaj je bil v zadregi, ker ni vedel,

kaj bi izbral, toliko je bilo vsega na bogato obloženih policah. Ko pa je bil že pri oljnatih barvah, sta se še Špelca in Matjaž spomnila, da rabita barvice za v šolo in pričel se je univerzalni nakup. Nekoliko starejša Špelca je izbirala umetniške oljnate barve, Matjažek pa se je moral zadovoljiti s tempera, toda kmalu jih bo pre-rasel in tudi on slikal »s tapravimi« barvami.

Katra pa je v tej veliki trgovini šla po svojih poteh. Najprej je poiskala nekaj kemičnih čistil za parkete in plastične mase. Ker je imela novo kuhinjo, si je nakupila še nekaj Vileda krp in sploh vsa čistilna sredstva, ki jih bo rabila pri dokončnem čiščenju in pospravljanju hiše. Mimogrede je še na polici vzela nekaj kozmetike zase in za Špelco, pa še novo zobno krtačko za Matjaža, ker je svojo izgubil na počitnicah.

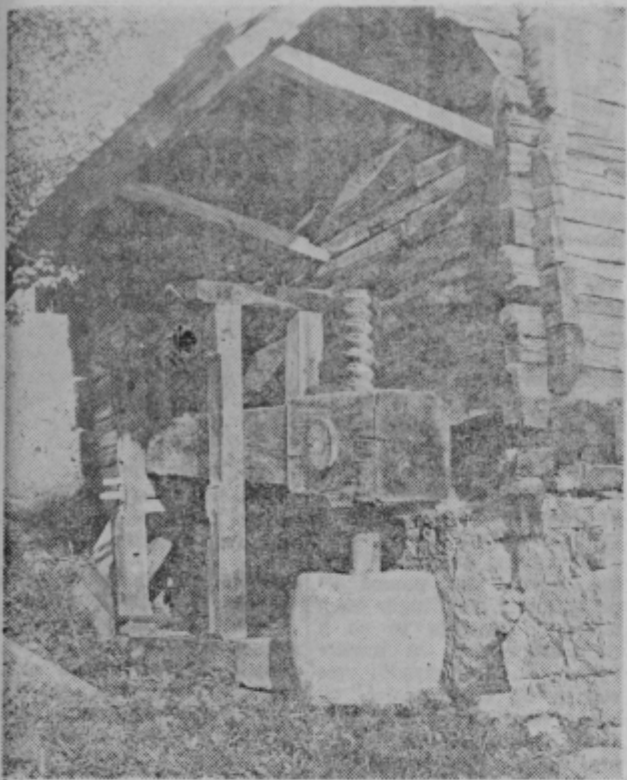
Janez pa je spet nekaj tuhtal in ko se je končno odločil, da bo nekaj pleskarskega dela opravil kar sam, je izbral nekaj prav čednih čopičev za barvanje sten in lakiranje,

pa »špahtl« in tesarski svinčnik. Matjaž in Špelca sta tudi hodila po svojih poteh. Matjaž je na polici opazil celo vrsto »sprejev« za čevlje in ker ni bil vedno najbolj navdušen za klasično čiščenje umazanih čevljev, je kupil »sprej« tudi zase in bo tako lepo samo »šprical« po čevljih in ti se bodo svetili. Špelca je bila nekoliko bolj resna in se je spomnila, da bo zdaj doma kar precej pranja in je nakupila pralnega praška za strojno pranje. Janez je kupil še nekaj ke-

mikalij in tako se je to univerzalno nakupovanje v MAVRICI počasi bližalo koncu. Janezu je bilo žal le to, da ni imel večjega avta, kajti prehitro so ga napolnili. Toda vsi skupaj so sklenili, da bodo v MAVRICO še prav radi prišli — ne samo zaradi odlične izbire, tudi zaradi prijaznega osebja. Takoj ko je Janez prišel domov, se je odpravil do Poldeta, da se mu zahvali za res prijateljski nasvet. Kaj pa sta skuhala za drugič, pa v naslednji številki.

Virštanjske pa tudi druge preše že ječe od pričakanja nad trgatvijo. Malo jih bo treba sčistiti celoletnega prahu pa bodo nared, da sprejmejo v svoje koše grozdje. Konec meseca se bo težki kamen že vrtel.

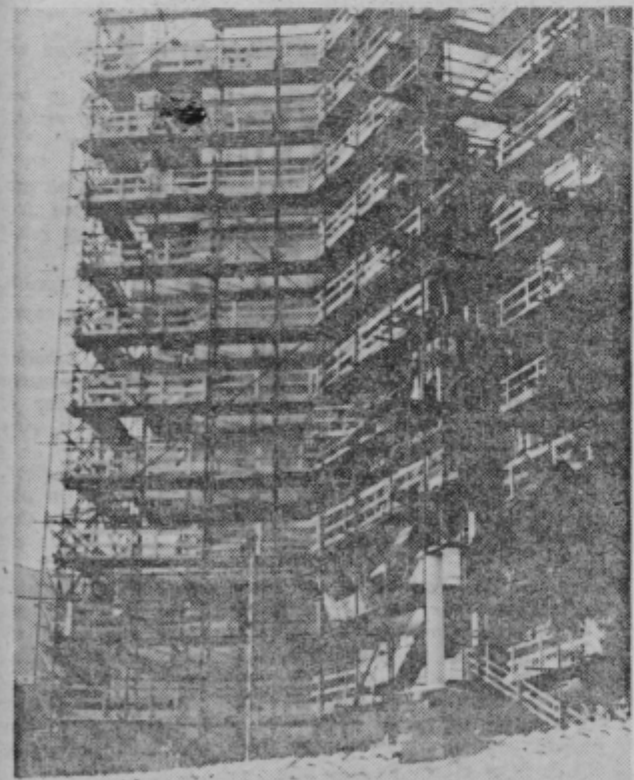
FOTO: M. Strašek

v tem času hite z obnovo kuhinje v domu Tončke Čečve, ki bo kuhala tudi za otroke iz hudinjskega vrtca.

Nova vzgojno varstvena ustanova na Hudinji bo odprta od pete ure zjutraj do poltretih popoldne. Starši, ki so svoje otroke že prijavili, naj se 2. in 3. 10. zglase v pisarni nove ustanove, da bodo dali točne podatke o vpisanem otroku, s seboj pa naj prinesejo tudi zdravniško spričevalo za otroka.

OBISKANA GOBARSKA RAZSTAVA

Kot že vrsto let doslej, so tudi letos člani gobarske družine iz Celja pripravili razstavo svežih gob. V dvorani občinske zveze kulturno prosvetnih organizacij občine Celje, v Gregorčičevi ulici, so na številnih razstavnih panojih prikazali pisano bogastvo naše gobarske zakladnice. Razstavo, ki je bila odprta štiri dni, si je ogledalo izredno veliko obiskovalcev, še zlasti pa je razveseljivo, da je bilo med obiskovalci mnogo mladine.

V Celju naglo napreduje gradnja doma upokojenec. Sicer pa je v bližini gradbišča kaj čest prizor, ko stoji na nasprotni strani ceste upokojenec in gleda v nastajajočo zgradbo, ki jo je investirala celjska Občinska skupščina, gradbena dela pa izvaja celjski Ingrad.

Foto: D. Medved

Člani gobarske družine so na razstavi prikazali preko 160 različnih vrst naših gob. Spričo dejstva, da smo tudi v tem letu zabeležili kar precej primerov zastupitev s strupenimi gobami, je bila razstava še toliko bolj pomembna, saj so si obiskovalci lahko podrobno ogledali vse vrste gob, poleg tega pa so na razstavi ves čas sodelovali tudi posamezni člani gobarske družine, ki so s pojasnili in razlagami bili na voljo obiskovalcem.

Seveda pa gobarska razstava ne bi bila tisto, kar je bila v minulih letih, če je ne bi zaključili še z gobarsko pojedino. Lani je le-ta bila v prostorih gostilne Ribič, letos pa so jo minulo soboto pripravili kar v razstavnici dvorani. Zanimivo je, da se je tudi tega dela pridružitve udeležilo veliko obiskovalcev in mnogi so šele ob tej priložnosti spoznali kaj vse in na kakšne načine se da pripraviti iz naših užitnih gob. Pridružitve je nedvomno izredno lepo uspela in člani gobarske družine zaslužijo za poštreno delo vse priznanje.

KMALU INFORMATORJI

Na predsedstvu občinske konference ZMS Celje so se odločili, da bodo poživili delo mladih novinarjev. Aktiv novinarjev že deluje precej časa in je bil ustanovljen ob pričetku akcije »novinar M«. Toda zaradi pomanjkanja informacij o mladih ljudeh bodo aktiv razširili. Zraven sedanjega aktivna, katerega tvorijo mladinci, bodo ustanovili še aktiv pionirjev — novinarjev in aktiv informatorjev v aktivih. To so sklenili zato, ker je edino na ta način možno informirati mlade o delu občinske konference in obratno. Posebej velja omeniti ustanovitev funkcije informatorja v mladinskih aktivih. Informator bo najprej sodelavec predsednika aktivna in bo sproti obveščal občinsko konferenco in ostalo širšo javnost o najnovejših dogodkih v aktivu. Prav tako pa bo informator vključen v aktiv novinarjev. Novinarji pa bodo pisali o splošni mladinski tematiki. Poskrbljeno bo tudi za strokovno usposabljanje novih članov aktivna, saj je jasno, da mora imeti človek, ki hoče pisati, oziroma informirati, poleg volje tudi precejšnjo mere strokovnega znanja.

Člani aktivna pa bodo skupaj z občinsko konferenco ZM izdajali svoj informativni bilten, ki bo obsegal vse vrste informacij in novic o mladih ljudeh. Informativni bilten bo nekakšen nadomestek Osvita, ki ne bo več izhajal.

IZLET ŽELEZARJEV

Letos je zaradi nesigurnega vremena odpadel izlet slovenskih železarjev na Triglav. Zato so se štorski železarji odločili za drugo varianto. Odbor za rekreacijo je na hitro roko organiziral izlet v Kamniške Alpe, kamor so se podali v soboto, 23. tm. zjutraj, z avtobusom do podnožja, potem pa na Kamniško sedlo in Turško goro. Vseh 44 udeležencev je v vedrem razpoloženju opravilo to zahtevno turo brez najmanjše neizgode. Pomeni, da je bila organizacija odlična in da so se vsi držali navodil glavnega vodiča Tineta Vebra. Vsi so tako osvojili tudi 25 točk za TRIM značko. Zvečer se je na Okrešlju dobra volja še stopnjevala, sledilo je trdno planinsko spanje. V nedeljo so se vsi rožnate volje napotili v dolino in se odpeljali domov z najlepšimi spomini na lep in

NA OBISKU PRI METKI

Ne, nismo bili v gosteh pri popularni pevki Metki Kraševac ali pri kakem drugem dekletu. METKA je namreč velika celjska tovarna s 1000 delavci, kjer izdelujejo tkanine za posteljino in perilo. Zanimivi proizvodni proces v tej tovarni pa si je prejšnji teden ogledala skupina 100 vojakov s starešinami iz celjske vojašnice Jožeta Meniha-Rajka.

V treh skupinah smo obšli velikanske dvorane, v katerih ropoče, da ne slišiš, četudi ti kdo vpije na ušesa (tako ropotajo tkalske stroje), smrdi, da si tiščiš nos (v barvarni in apretirnici), ali pa ti je vroče, da bi se slekel (v likalnici). Vodniki so nam sproti pojasnjevali proces proizvodnje in odgovarjali na vprašanja. Čudovito je bilo gledati velike tkalske stroje, ki z zapletenim sistemom teko najčudovitejše vzorčaste tkanine za postelj-

no perilo in drugo uporabo. Videli smo, kako iz običajnega blaga napravijo flanelo, blago s puhasto površino, opazovali proces beljenja in skrobljenja itd., itd. Skratka, zadovoljni, da smo spoznali veliko novega, smo odhajali iz velikih dvoran, hkrati pa razmišljali o težkih delovnih razmerah, v katerih je trdo zaslužen vsak dinar. Najteže je vsekakor tkalkam, ki delajo osem ur v nepretrganem hrupu, ki dosega 90 decibelov, to pa je skoraj dvajset decibelov več od zgornje meje, ki se ni škodljiva za zdravje!

Z mladinskim aktivom, ki ga prizadevno vodi mlada Tatjana Dremelj (o njej bomo v Naši vojski še pisali), smo se dogovorili tudi za športno srečanje. Isti dan popoldne so se naše ekipe pomerile s tovarniškimi v odbojki (zmagali smo s 3:0), šahu (prav tako zmaga 3:1) in streljanju z zračno puško.

koristen izlet. Vsi pa tudi nestrpno čakajo drugega poletja, ko jim bo vreme verjetno bolj naklonjeno, da se bodo podali na tradicionalni triglavski izlet.

SMARJE PRI JELSAH

O ZAVAROVANJU DELAVCEV IN KMETOV

Pred nedavnim je bila v Smarju pri Jelšah skupna seja občinske komisije za izvedbo referendumov za skupno zavarovanje delavcev in kmetov ter predsedstva občinskega sindikalnega sveta.

Na seji so se dogovorili o izvedbi referendumov za združitev delavskega in kmečkega zavarovanja. Zmenili so se, da bodo pri vsaki politični organizaciji organizirali posebno telo, ki bo skrbelo za referendumske akcije na svojem področju. V delovnih organizacijah bodo to izvedle sindikalne organizacije, na terenu pa SZDL.

Ker je to zelo pomembna stvar ne samo za šmarsko občino, pač pa tudi za vso Slovenijo, bodo šmarčani vložili v svoj referendum vse moči, da bi uspel in upajo, da bodo po svoje prispevali tudi občani.

PRIPRAVE NA SEJO OBČINSKE KONFERENCE ZK

V Smarju pri Jelšah bo 3. oktobra seja občinske konference ZK. Na njej bodo spregovorili o kmetijstvu ter še o drugih aktualnih stvareh. Poudarek seje bo predvsem na kreditiranju privatnega kmetijstva.

V občini žele, da se menja sistem kreditiranja, ker menijo, da ta ni takšen, da bi stimuliral kmeta, prej ga onemogoča pri izvajanju njegovih načrtov. Rok odplačevanja so prekratki, vmes pa je še nekaj težav, ki hrome kmete. V občinski konferenci menijo, da bi se morala uvesti enota in razumnejša kmečka politika kmetijstva, ki bi dala kmetu dihati.

Razpravljali bodo tudi o uveljavljanju ustavnih dopolnil o temeljnih organizacijah združenega dela v kmetijskih obrtih na šmarskem območju.

mala anketa

VOLJE JE TREBA

Zadnja konferenca ZK v celjski občini je bila posvečena problematiki uresničevanja ustavnih dopolnil, uresničevanja iz letih izhajajočih temeljev za nadaljnje poglabljanje samoupravljanja.

Kako ocenjujejo uspeh konference in katere sprejete naloge smatrajo za najvažnejše za bodoče delo svojih organizacij ZK, o tem smo vprašali nekatere člane občinske konference.

ERIKA SIMONIC (ESC Celje): Vsebina konference je bila posvečena predvsem samoupravljanju v gospodarskih organizacijah. Bila je skrbno pripravljena, žal pa je bila razprava šibka, imam vtis, da v mnogih delovnih organizacijah uresničevanja ustavnih sprememb niso vzeli resno. Naš šolski zavod pa vendarle čakajo naloge s tem v zvezi. Organizacija je že sprejela sklep, da še bolj kot doslej poglobimo program utrjevanja samoupravne ideje med dijaki.

FRANC BOŽIČ (III. osnovna šola): Vsebina konference je bila zelo aktualna. Zlasti je bilo pomembno, da smo se spoznali tudi z nosilci in oblikami odpora proti novim ciljem samoupravljanja. V naši organizaciji bomo morali posvetiti še več pozornosti uvažanju otrok za bodoče samoupravne naloge, hkrati pa se bomo morali zavzeti za poglobitev in utrditev tako samoupravljanja v kolektivu kot družbenega upravljanja v okviru sveta naše šole.

DRAGO ZELJ (Tehnomercator): Ugotavljam, da od konference do konference uspešnost dela tega organa ZK raste. Tudi vedno bolj konkretnih zadev se lotevamo. Zadnja je bila sicer še vedno nekoliko presplošna. Ker pa v delovnih organizacijah obravnavana vprašanja še niso pognala korenin, je bil delež delegatov preslaboten. Mi se bomo v prvi vrsti trudili pospešiti delo naše komisije in uskladiti organizacijo podjetja s samoupravnimi interesi.

TONE ERJAVEC (Aero): Konferenca je bila vsekakor koristna. Za mnoge udeležence, žal, le priložnost, da so se afirmirali, kaj šele, da bi tvorili sodelovalci. Med člani konference ni bilo pričakovane zagnanosti, zagretosti. Menim, da se komunisti prepogosto še vse preveč osebno ponašajo do vsebine akcije ZK. Če jim odgovarja, so zagreti, če ne, mlačni. Eno je namreč neizpodbitno, da mimo sprememb v ekonomskem odno-

CVETO KOLENC (Merx): Če naj primerjam pomembnost tematike, ki jo je konferenca obravnavala in delež, ki smo ga delegati prispevali, moram reči, da smo se bolj slabo odrezali. Sem pa čutil določeno zadovoljstvo nad dosežki, ki smo jih na tem področju že dosegli v našem kolektivu. Pri nas bomo morali zdaj predvsem posvetiti več pozornosti široki razlagi in razpravi v celotnem kolektivu. Le-ta je še premalo seznanjen, premalo tudi o tem, kar smo že storili.

su ne bo uspeha pri uveljavljanju samoupravnih odnosov. Pod plašč samoupravljanja se preradi skrivajo nesprejemljivi sklepi, torej tudi nesamoupravni. Menim, da bomo morali na konferenci sindikatov o uresničevanju ustavnih dopolnil še več in konkretnije govoriti. V Aero se bomo morali še bolj posvetiti samoupravnemu osveščanju vseh zaposlenih, tudi če smo doslej, sodeč po odmevnosti konference, že precej storili.

Kaj lahko povzamemo iz odgovorov? To, da je bila konferenca s strani občinskega vodstva ZK dobro pripravljena, tema ali vsebina v središču aktualnosti, delež članov konference iz delovnih kolektivov šibek. Slednje najbrž tudi zato, ker najbrž res ni mogoče kaj tehtnega in tvornega povedati, če je bilo premalo storjenega, pa zato ni niti vzglednih rešitev niti problemov.

J. Kr.

PRAZNOVANJE V LOKOVICI

Že enaintrideseto leto mineva, kar se je začela druga svetovna vojna in prav toliko časa je že minilo, ko so partizani osvobodili mesto Šoštanj. To je bila prva takšna partizanska akcija, realizirana v noči iz sedmega na osmi oktober 1941. Za nekaj ur je bilo mesto v slovenskem, našem duhu. Potem pa so ga po umiku partizanov Nemci zopet zavzeli vse do konca vojne. Posledica tega drznega napada je bilo streljanje desetih talcev za galanterijo v Šoštanju. Danes praznujejo v spomin na ta dan 8. oktobra svoj občinski praznik občani velenjske občine.

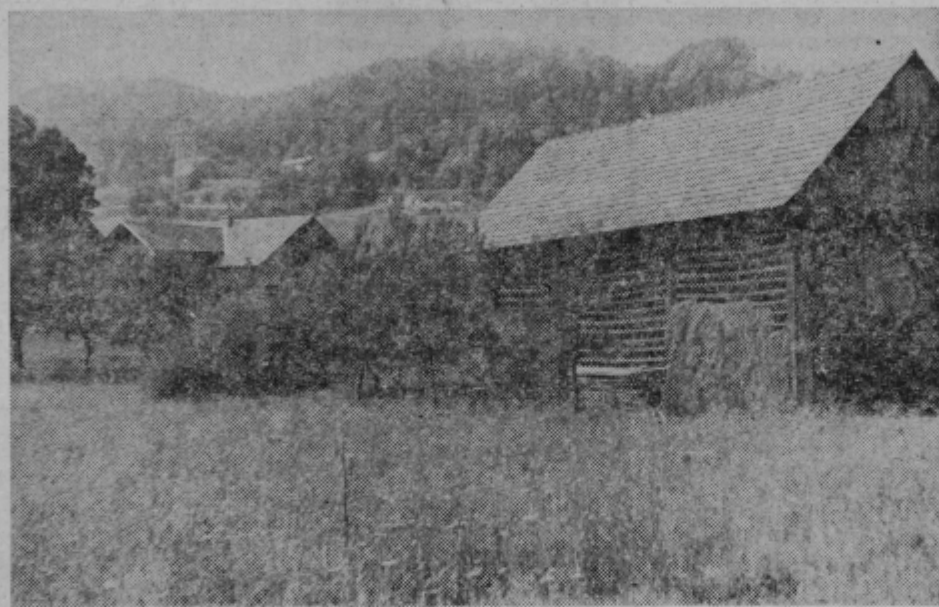
To leto bo osrednja prireditev ob prazniku velenjske občine v razstreseni vasi Lokovica pri Šoštanju. Ravno to pa me je napotilo v ta kraj poiskat predsednika krajevne organizacije Zveze borcev Lokovica, Jožeta Slapnika. Po luknjasti makadamski cesti sem uspel priti do njegovega domovanja. Pogovor sva pričela — o organizaciji te prireditve.

»Letošnje slavlje smo hoteli pripraviti zato, ker se vsako leto praznuje v kakšni vasi in zakaj bi bili mi izjemna? Predsedniku skupščine smo »poslali« našo željo. Zganek je nanje pozitivno odgovoril, sedaj pa že premišljujemo o organizaciji.« Za pomoč pri pripravi bo lokoviški borcev priskočila na pomoč skupščina. Žal se v Lokovici ne ubadajo le s tem problemom. Še mnogo je težav, ki že tako sivolasi borcev lase te barve še množijo.

»Najhujiši je zdravstveni problem. V našo organizacijo je vključenih 44 članov in skoraj slednji bojuje. V smrti ob Paki, Velenju in Šoštanju imajo vsi naši

člani enkrat tedensko brezplačen pregled. Če ga koristi, tega ne verni.« Občinska konferenca Zveze borcev iz Velenja bo letos organizirala klimatsko zdravljenje v

raznih zdraviliščih. Vsak borec, ki bo predlagan, bo moral na poseben pregled, kjer bodo odločili, če je zdravljenje res potreben, ter zanj predpisali primerno zdravljenje.

Del vasi Lokovica pri združenem domu v Lokovici.

šče. Iz vse velenjske občine bo tega brezplačnega zdravljenja deležnih okrog petdeset borcev, od tega sta bila iz Lokovice predlagana dva.

»To zdravljenje je zelo dobra poteza s strani občinske konference. Žal pa je tako, da bi mi potrebovali deset prostih mest za naše člane, ki so potrebni zdravja. Sedaj niti ne vemo, če bosta lahko šla na zdravljenje oba predlagana. Za enega je že zagotovilo, za drugega pa še ne vemo.« V Lokovici sta dva borca tudi socialno ogrožena.

»Za ta dva so na konferenci odločili, da sta sedaj deležna mesečne priznave, ki ji ima lajša življenje.« Nedorog tega so v Lokovici zgradili novo asfaltirano cesto iz samoprispevka.

»Ta cesta ni bila v celoti dograjena letos. Večino so je zgradili že lani, letos pa je bil na vrsti spodnji del.« Res je, da pri takih gradnjah še vedno zmanjka denarja, kaj sledi potem, pa vsi dobro vemo. Lopata in kramp, pa v roke pljunite!

»Mnogo so pripomogli vaščani sami. Na pomoč so prišli tudi člani drugih organizacij iz Šoštanja in so s skupnimi močmi in prostovoljnimi delom zgradili vse robove ob cesti. Sedaj, ko bomo dokončno urejali banke, bomo gotovo zopet zaprosili za pomoč vaščane.«

Dobra organizacija in med-

Predsednik Krajevne organizacije Zveze borcev Lokovica Jože Slapnik.

sebojna pomoč vedno rešita človeka iz zagate. V Lokovici je tako. Več ljudi več ve in več naredi. Lokoviški borcev in ostalim želimo, da bi čimbolje pripravili letošnje praznovanje občinskega praznika.

Foto in tekst: BORIS MLINAR

OBSTNO GOSPODARSKO PODJETJE

fotolik
CELJE

V ZALOGI IMAMO VSE
VRSTE FOTOAPARATOV
IN FOTOMATERIALA!
OBISČITE NAŠO
PRODAJALNO NA
TOMSIČEVEM TRGU 2!

KAMP PRIKOLICE 50 % CENEJE • KAMP PRIKOLICE 50 % CENEJE

FERDO GODINA BELE TULPIKE

Roman poklanja bralcem

NT

flutomotor CELJE

S težkimi koraki sem stopal za ministrantom, ki je drobit s preveliko knjigo od oltarja proti zakristiji. Nekaj ljudi je bilo raztresenih po temni cerkvi. Kašljali so. Svetloba obeh gorečih sveč na oltarju je v poltemi slabotno padala na obraze ljudi in svetnikov na stranskih oltarjih.

Ministrant je odprl vrata in jih pridržal, da sem stopil v zakristijo. Pri vratih, ki so vodila iz zakristije na prosto, je stala deklica v prevelikih čevljih, katerih se je držal sneg. Bleda je bila in vsaka dlaka na obrazu ji je stala pokonci. Boječe me je gledala ni se obotavljala, ali bi stopila k meni. Stopila je, ko še nisem niti odločil mašnega oblačila.

»Gospod kaplan! Mama so na smrt bolni. Prosijo vas za spoved.«

Poznal sem deklico iz šole. V šesti, sedmi klopi v sredini je sedela.

Prejšnji dan sem spovedal šoloobvezne otroke. Pred vrati so bili božični prazniki. Imel sem dela čez glavo, ker je bil moj plebanuš star in ves trd od revmatizma.

Ko sem odlagal mašno oblačilo, sem dvignil oči k razpelu:

»Gospod, troj hlapec sem, stori po svoji volji!«

Odpravil sem se takoj po maši spovedat, če me je kdo čakal. Zdaj nisem mogel. Preveč sem bil utrujen.

Z deklico sva šla na faro. Rekel sem ji, naj me počaka v kuhinji, sam pa sem šel v obednico in sem zajtrkoval.

Voza ni bilo, da bi se peljal k bolnici. Po poti v gore tega nisem mogel želeči. Dete je šlo pred menoj in zvonilo s premrlo roko z zvončkom. Dokler je bila pot v snegu shojena, sem hodil za otrokom, ko pa je postala pot težavna, sem mu rekel, naj stopa za menoj. Sam sem šel z Najsvetejšim spredaj.

Molil sem. Nato sem premišljeval o svoji materi. Zdel sem priti v ravnino in bliže k materi, ki sem jo imel nadse rad. Tudi mati je želela, da pridem bliže domu. Drug brez drugega sva težko živela. Razen tega tudi nisem maral hribov. Prosil sem še škofa za faro v ravnini.

Iz premišljanja me je zbudila deklica:

»Gospod kaplan, na levo!«

Sla sva skozi smrekov gozd. V zamrzlem snegu so se slišali moji koraki. Za menoj je drobilo dete. Nekaj vran je sprožilo vrve z vej in zletelo med drevesa.

Samo drobni glas zvončka je motil zasneženo naravo. Nedaleč pod vrhom se je gozd končal. Pod snegom je bil najbrž travnik. Slaba steza je držala do samotne kočice na vrhu, pred katero je stala ženska. Ko naju je zagledala, je skočila izpred podoken v hišo.

»Je še daleč?« sem vprašal otroka.

»To je naša hiša!« Deklica je pokazala na kočico, kjer sem prej videl žensko. Lezla sva po splozki stezi narkreber. Pri vsakem koraku sem pazil, da mi ne bi zdrsnilo. Oddahnil sem si, ko sva prišla na vrh.

Stresel sem sneg s škornjev. Deklica mi je odprla vrata. Duh po plesnobi, ki je po vseh lesenih kočah enak, mi je udaril v nos.

V sobi je bilo vse pripravljeno za spoved. Bel prt na mizi, razpelo in dve goreči sveči.

Žena, ki sem jo videl prej na podoknih, je zdaj ležala v postelji in ječala. Ječala je sumljivo. Bolnikov sem navajen in vem, kako je s človekom v boleznih.

Postal sem nejevoljen. Zagabilo se mi je.

Jaz delam od ranega jutra do večera, od teme do teme, a ona se niti toliko ne potrudi, da bi stopila v cerkev k spovedi. Jaz moram priti k njej na dom, sama pa čaka v postelji.

Vzel sem Najsvetejše in šel molčec iz sobe, ne da bi jo spovedal.

»Jezus, ti veš, da nisem ravnal proti tvoji volji,« sem se pogovarjal z Bogom, ko sem stopal po svojih stopnjah nazaj proti farosu. Vrane so letale nad menoj, a jaz sem se trčal z Jezusom med hribi sam.

Zdaj sem že nekaj let v ravnini. Bog je uslišal molitev moje matere. Tako je molila, kakor zna samo ona.

Bližu nje sem. Življenje me veseli kakor še nikoli.

Materi sem vse na svetu. Od tistega časa, ko je umrl moj oče, sem jo priklenil nase. Priklenil sem jo nase tako, da vsak utrip njenega srca bije zame. Bojim se te močne ljubezni, toda brez nje ne bi mogel živeti.

Leta v Lendavi so me priklinala v življenje. Daleč za menoj so zdaj Suhe gore. Spominjam se jih, kakor da bi nekoč o njih slišal grozljivo pravljico. Hiše v Lendavi, ki so sezidane ob kamniti cesti, se mi zdijo, da stojijo tu od vekomaj in da bodo stale tako dolgo, dokler bo stal svet. Sonce sije nanje, dež jim pere strehe in tu živimo mi, ki nas je Bog postavil v ta kraj.

V Lendavi nimam toliko dela kakor v Suhih gorah. Tu je sedež dekanije. Vseh svojih faranov ne poznam, kot sem jih v Suhih gorah. Ljudje so nam bolj oddaljeni, več ver je v jari in vse to človeka oddaljuje od vernikov.

Po kosilu grem po navadi spat. Veverico, ki sem jo sem jo prinesel iz Suhih gor, imam v sobi nad divanom. Iz šib sem ji spletel gnezdo. Živi z menoj in me pogosto spominja na prejšnje čase. Ko tako ležim in gledam v strop priskaklja k meni.

Spominim se tudi plebenuša. Dober starček je bil in rad me je imel ko sina. Ko je zvedel, da sem zaprosil za drugo mesto, mu je bilo težko. Potrj je bil vse do takrat, dokler nisem bil prestavljen. Poklical me je k sebi, da bi mi prebral škofovo pismo.

Nastal je molk, ko je položil pismo na mizo. Dobro se spominjam, kako si je podprl glavo z roko.

»Ne, niste storili prav, gospod kaplan, da silite od tod stran. Duhovnik mora služiti samo Bogu, v mestu tega ne bo.«

Ko ležim na divanu, premišljujem o teh besedah. Vidi ga, kako me je gledal z majhnimi očmi.

V Lendavi živi še nekaj let sodnik Krampač. On, njegova žena in jaz smo vsi iz Bistrice. Dva otroka imata, tretji pa sem jima jaz, tako sta me zvala, ko sem prišel v Lendavo.

K njima mnogo zahajam. Kadar zvečer utegnem, stopim tja dol.

Ti obiski so postali tako redni, da me je dekan nanje opozoril. Kako se je zgodilo, bom povedal.

Sedali smo pri pečerci: dekan, kaplan Sernek in jaz. Pray ko je dekan hotel nesti žlico k ustom, mi je mehko rekel:

»Preveč zahajate v mesto, gospod kaplan.«

Meni se je zdelo, da me je tresnil s kamnom po glavi. Nisem mogel verjeti, da je očitek meni namenjen. Noben predstojnik me še do zdaj ni karal. Nisem mu rekel niti besede. Niti pogledal ga nisem.

Odločil sem žlico in čakal, da bomo vstali in molili.

Naslednji dan sem ostal doma. Po maši sem se zaprl, zaprl sem se po kosilu in zaprl sem se po večerji.

Dekan je bil visok človek, čisto siv in mehak. A kadar smo bili sami, midva s kaplanom in on, je bil povsem drugačen. Ne trd, ne. Le nekaj je imel v sebi, kar je pred svetom skritval. Kadarkoli sem govoril z njim, sem čutil to njegovo spremembo.

Svojega dekana nisem imel rad. Od prvih trenutkov, ko sem ga videl, sem se ga bal. Zakaj, ne vem. Do plebanuša v Suhih gorah sem čutil sinovsko ljubezen. Opravljal sem vse, kar sem le mogel. Delal sem od jutra do večera.

Vedno bolj se mi je vsiljevala misel, ali je narobe, da prebijem pri Krampačevi družini nekaj ur. Sam pri sebi sem zagovarjal svojo užalenost. Ležal sem vznok na divanu in božal svojo veverico. Z drugo roko sem stiskal robato nogačo stola ki je stal poleg vzglavlja.

Pred seboj sem videl plebanuša iz Suhih gor. Opazoval me je, kot bi mi hotel reči: »Ne, niste storili prav, gospod kaplan, da ste prosili stran. Duhovnik mora služiti Bogu, v mestu tega ne bo.«

Tako sta potekla dva dneva. Tretjega dne nisem več vzdržal. Komaj se je storila noč, sem šel h Krampaču.

Ves večer sem bil nemiren. Zdelo se mi je, da je dekan prisoten. Njegovi stvi lasje so me pekli kakor žerjave. Dekan me je držal v kleščah.

(Se nadaljuje)

KAMP PRIKOLICE 50 % CENEJE • KAMP PRIKOLICE 50 % CENEJE

Slovinci v zamejstvu

JUBILEJ KLJUBOVANJA

Ob vrsti drugih jubilejev prosvetnih društev na Slovenskem Koroškem praznuje tudi šentviška »Danica« svojo 60-letnico. Mešani pevski zbor je ustanovil pred šestdesetimi leti organist Andrej Mičej in ga vodil, čeprav slep, vse do leta 1946, ko je njegovo mesto prevzel Hanzi Kežar, ki vodi zbor še danes. Za svoje dolgoletno amatersko zborovsko delovanje je Hanzi Kežar prejel tudi zlato Gallusovo značko iz rok Radovana Gobca, ki je pevcem podeljeval odličja v imenu Slovenske Zveze kulturno prosvetnih organizacij.

Premazan slovenski naziv kraja — to ni esamljen primer

Zdaj je koroška pokrajina čudovita in na poti proti Podjuni se je že jesensko sonce mojstrsko poigravalo s pokrajino in barve so ustvarile enkratno simfonijo kontrastov in svežine. Toda v srcu slovenskega človeka, pa tudi če pozna zgodovino te dežele zgolj iz knjig, odmaknjeno in iz pripovedovanja, varaste trpkosti, ki boli. Komaj tri dni je tega, ko so pričeli po slovenskih vaseh onstran meje postavljati nove table s krajevnimi napisi, dvojezične. Vseh vasi, ki naj bi imele dvojezične table, je dvestopet. Zdaj so namenili table v približno petdesetih vaseh in čez noč so bila slovenska imena premazana s črno barvo. In takšne table smo videli vse do Sv. Primoža v Podjuni, ki nosi na tabli še kar nemško oznako ST. PRIMUS. Semkaj so se zbra-

li pevci »Danice«, da proslavijo svoj jubilej, ki je odraz bujanja domače slovenske besede, ohranitev zlahtnosti materinega jezika in pa odraz kljubovanja krivicam, ki že desetletja mučijo koroškega Slovenca.

SPRAVILNO SO SE udeležili številni politični predstavniki, med njimi očelni poslanec Joseph Lubas, Janko Ogris, predsednik narodnega sveta dr. Josko Tšler, predsednik Slovenske prosvetne zveze dr. Franci Zwitter in drugi. O ustanovitvi zbora je govoril tudi njegov ustanovitelj Andrej Mičej, ki je s svojim dolgoletnim delom dal neprecenljivo delež k ohranitvi in bogatitvi slovenske pesmi. Zveza kulturno prosvetnih organizacij Slovenije mu je podelila zlato Gallusovo značko. Pevce mešanega pev-

skega zbora in številne slovenske rojake, ki so se udeležili praznovanja, je pozdravil tudi Konrad Sodin, predsednik Občinske zveze kulturno prosvetnih organizacij Slovenske konjice in Celje.

Pevci »Danice« so na koncert povabili tudi številne zebre iz Zelezne Kaple, Globasnice, Zitare vasi, Obirskega, Pliberka in moški pevski zbor iz Zreč pod vodstvom Vlada Mohoriča. To je bil tudi edini pevski zbor iz matične domovine, ki pa ima sicer dobre stike ravno s pevci »Danice« in pevskim zborom »Franc Pasterk Lenart«, ki ga tudi vodi Hanzi Kežar. Zreški pevci so bili toplo sprejeti, kar potrjuje tudi dogovor, da bodo prihodnjé Korošci prišli v kovaške Zreče. Književnika Valentin Polanšek in Andrej Kokot pa sta

Hanzi Kežar

izrazila željo, da bi priredili v Celju literarni večer.

Praznovanje pevskega zbora »Danica« je potrdilo tudi to, da med množico ljudi ni bilo slišati ene nemške besede da je ta slovenska, tolikokrat ogrožena beseda, prihajala iz ust mladine. Glasno pa je izrekli še enkrat zahteve Korošcev dr. Franc Zwitter in ponovno zastavil vprašanje, kdaj bodo končno uresničeni sklepi 7. člena državne pogodbe.

Besedilo in slike: DRAGO MEDVED

Mešani pevski zbor »Danica« pod vodstvom Hanzija Kežaja.

prometne nesreče

NESREČA V MOZIRJU

ZVONKA ZAJC, stara 1 let, iz Trnavé pri Mozirju, je pritekla na cesto II. reda izza gasilskega doma v Mozirju v trenutku, ko je pripeljal z osebnim avtomobilom FRANC RIHAR, 27, iz Ljubljane in jo zadel. Deklica si je pri trčenju zlomila desno nogo.

DIREKTNO NA PREDNOSTNO CESTO

JOZE SEDOVNIK, 41, iz Celja, je vozil z osebnim avtomobilom po Kersnikovi ulici proti Gregorčičevi v Celju. Z desne strani je po Oblakovi ulici pripeljal z osebnim avtomobilom STEFAN LOJEN, 41, iz Buč pri Smarju, ki je v križišču izsiljeval prednost in zapeljal direktno na Kersnikovo ulico. Trčil je v desni bok Sedovnikovega avtomobila. Tega je zaneslo na levo preko hodnika za pešce, kjer je zadel v betonsko ograjo. Lojenov avtomobil je zaneslo v levo, kjer je obstal obrnjen v smer, iz katere je pripeljal. V tem trenutku je iz smeri Gregorčičeve ulice pripeljal z dostavnim avtomobilom EMIL CEPIN, 25, iz Celja, ki je kljub zaviranju zadel v Lojenovo vozilo. Pri nesreči sta bila laže poškodovana Stefan Lojen in sopotnica v prvem avtomobilu Majda KOJNIK iz Kompol. Škode na vozilih je za 40.000 dinarjev.

ČELNO TRČENJE MOPEDISTOV

ALOJZ MAROLT, 36, iz Olesč, se je peljal z mopedom iz Lahomnega proti domu. V Reki je zapeljal v nepregledni ovinek po desni strani, ko mu je pripeljal nasproti po sredini ceste mopedist MARJAN VRECAR, 20, iz Reke. Mopedista sta čelno trčila. Pri nesreči so bili poškodovani kar trije. Marolt je dobil pretres možganov, laže pa sta bila poškodovana Maroltova sopotnica Marija ZEME in mopedist VRECAR.

KOLESAR UMRL

JOZE KONCAN, 65, iz Trnovelj, se je ponoči s kolesom vračal domov in padel. Hudo poškodovanega so odpeljali v celjsko bolnišnico, kjer je čez štiri dni umrl.

KLJUB ZAVIRANJU NESREČA

ANDREJ ORESNIK, 57, iz Arje vasi, se je s kolesom pripeljal iz Petrovč na križišče s cesto I. reda in nadaljeval pot, ne da bi se prepričal o varnosti. Iz Zalca je pripeljal zahodnonemški državljani HINKO DINSE, ki mu kljub močnemu zaviranju in zavijanju ni uspelo preprečiti nesreče. Kolesar je dobil pretres možganov.

BREZ IZPITA

ALOJZ KOROŠEC, 31, iz Celja, je pripeljal z osebnim avtomobilom po Čopovi ulici do križišča s cesto na Lavo, in ker zaradi nasprotnega prometa ni mogel zaviti v levo, je v sredini križišča zaustavil. Za njim je pripeljal z osebnim avtomobilom JOZE SPES, 22, iz Vojnika, ki je zaradi neprimerne hitrosti in prekratke varnostne razdalje, trčil v Koroščevo vozilo. Vozil je brez izpita. Koroščevo avtomobil je obrnilo za 180 stopinj, tako da je zadel v avtomobil MATILDE SUMAK iz Dobrave, ki je pripeljala nasproti. Sumakovo so zaradi lažjih poškodb odpeljali v bolnišnico. Škode na avtomobilih je za 30.000 dinarjev.

PADEČ

FRANC REBERSAK, 47, iz Lahomna, se je peljal z mopedom iz Marije Gradca proti domu in padel. Dobel je laže poškodbe po glavi, roki in nogi.

PREHITRO PO KLANCU

VIKTOR KOTNIK, 22, iz Skofje vasi, je vozil z osebnim avtomobilom iz Smarja proti Grobelnemu. Na Halarjevem klancu je prehitro zapeljal v ovinek. Zaneslo ga je in avtomobil se je prevrnil v dva metra globok jarek. Laže je bil poškodovan sopotnik ALOJZ KOTNIK, 20, s Hudinje. Škode na avtomobilu je za 5.000 dinarjev.

Fran Roš

(3)

MAČJI DOM

»No, deček, ti pa imaš muciko! Saj jo voham!«
Tako je zaklicala starejša močna ženska, ki je sedela za njim. Bila je v rjavem krznenem plašču in disala je po nekem kislem parfemu. Na okrogli glavi je imela majhen klobuk z zelenim perjem. Z velikega rdečkastega nosu ji je rasla brkata bradavica. Nagnila se je čez Drejkovo ramo in s prstom skušala doseči mačico v košari, a zaman. Zato je naprosila dečka, da je mrežo nekoliko odmaknil od košare. Z obema rokama je segla po mačici in jo malce dvignila iznad cunj. In že je presenečena vzkliknila:
»Kako prekrasna mucika! Kako redka barva in kako lepe proge! Kakor pri mlademu tigru! Na las takšna je bila moja pokojna Cici! Veš kaj, fant, prodaj mi tole muciko! Moram jo dobiti, naj velja, kar hoče! Saj ji bo dobro pri meni! Jaz sem namreč Dora Bobovska. Vrtna delavka 7. Moj naslov si dobro zapomni!«
Posadila je mačico nazaj v košaro. Drejček je čenčjo pet potegnil mrežo in rekel:
»Mačice ne dam. Sele danes sem jo dobil.«
»Gotovo ne boš tako trdosrčen,« mu je prigovarjala. »Tudi tri desetake ti rada dam zanj, Prišla bom k tebi domov. S tvojimi starši se bom pogovorila. Povej mi ime in naslov, dragi deček!«
Moral je povedati: Habjaničevi, Zelena pot 28.
Bila je to pač čudna ženska. Ni se nehala zanimati za mačico in še jo je hotela božati. Toda Drejček je moral izstopiti v začetku mesta, ona pa je slanovala na njegovem nasprotnem koncu. V slovo je z roko poslala poseben poljub mački v košari in še po fantovem licu je cmoknila s pobarvanimi ustnicami. Potem je še z av-

tobusa mahala za njima na cesto. Bila je to zares nenavadna ženska, neke posebne vrste gospa...
Snež je padal vse gosteje.

Mali mačici je bilo dobro pri Habjaničevih. Zunaj je bil visok snež, toda v hiši jih je vse grela peč.
Niso dolgo premišljevali, kakšno ime bi živalci dali. Po barvi in progah dlake je bila podobna prav mlademu tigru, zato so ji določili ime Tigrice. Sicer pa je bila pohlevna in prikupna.
Rada je kobacala, tekala in se valjala po tleh. Zanimala se je za vse, kar se je godilo v izbi. Z raznimi rečmi se je igrala in tudi z lastnim repkom. Kar naprej se je lizala, da je bila vedno čista. Najbolj zadovoljna je bila v Drejkovem in Lizikinem naročju. Poležavala je tudi v peharju, ki je bil poslan z mehkiimi cunjami. V njem zvita je spala ponoči in včasih še podnevi.

Dobivala je dosti mleka z namočenim kruhom, pa tudi kdaj kaj od mesa. Rada je jedla in pila. Zato so vedeli, da bo kmalu zrastle in bo potem še lepša.
»Zunaj je pritisnil hud mróz. Neko popoldne se otroka nista šla sankat in smučat v breg pod mestnim pokopališčem. Raje sta doma na toplem pisala šolske naloge in brala knjige. Poleg njiju je mama šivala, oče pa je popravljal neki majav stol. Tigrice se je po izbji lovila za Lizikino žogo.
Tedaj je pred hišo obstala ona ženska iz avtobusa. Drejček je skozi okno pokazal nanjo:
»Glejte, to je tista, ki ji je naša Tigrice všeč. Ampak nikar je ne dajmo, niti za denar!«
Vstopila je in že je v izbi zadisala po njenem čudnem parfemu. »Nos z bradavico ji je bil tokrat še bolj rdeč. Segla je vsem v roke in rekla prav ponosno:
»Jaz sem Dora Bobovska. Nekdanji cesarski minister Bobovski je bil stric mojega prezgodaj umrlega moža. Oh, jo že vidim, vašo krasno muciko namreč! Kako vam jo zavidam!«
Flanila je k Tigrici, jo dvignila k sebi in večkrat poklubilala na gobček.

»Kako ljubezniva je in še vsa mehka! Ravno takšna je bila moja pokojna Cici, ko sem jo še mlado dobila! Moja nezobabna Cici! Vi vsi pa, se mi zdi, opazujete zdaj moj čudni nos, ali ne? Ta je res nekoliko prevelik in pozimi je kar preveč rdeč, toda le od mróza. Kadar mi ozebe, me na vso moč srbi. Bradavico na njem so mi že hoteli odrezati, a se bojim zdravniškega noža. Ne zamerite mi! Saj sem le s težavo našla semkaj do vas. Vesta, vašo Zelena pot je zdaj v snegu pravzaprav Bela pot. In tu je torej vaš srečni dom. Vašega sinka sem spoznala v avtobusu in tudi ono ljubo muciko tam. Ne morem vam povedati, kako mi je všeč. Zelim jo kupiti na vsak način. Pol stotaka vam rada dam zanj.«
»Nimamo namena prodati jo,« se je branil fant. »Tudi sami je nismo kupili, ampak nam jo je preskrbel stric Tomaž.«
»Mačke dobite lahko tudi zastonj, če se potrudite,« kakšno vas,« je dejala mati.
»Vem to, saj se na mačke predobro spoznam. Meni pa ni do drugih mačk. Samo tole vašo bi rada imela, ker me živo spominja na mojo Cici. Kaj zahtevate zanj? Povejte, prosim...«
»Kajne, da je ne bomo dali?« je vprašal Drejček in se zaskrbljeno ozrl k očetu in materi.
»Ne gre za to, da bi za mačko ne vem kaj vse dobili,« je menil oče. »Midva z ženo bi vam že ugodila, toda otroka sta se močno navezala na živalico...«
»Kadar bosta otroka želela, lahko vi vsi pridete k meni, na obisk k muciki. Moja vrata vam bodo vedno odprta,« je prigovarjala ženska, nato pa je še vprašala:
»Koliko pa je vaš deklica stara?«
»Šedem let,« je odgovorila Lizika sama.
»Ravno prav!« se je razveselila ženska. »Doma pri sebi imam namreč vnučkinjo. Sirota je brez staršev in skrbim zanj. Deset let ji je. Letos sem ji kupila nov zimski plašč. Stari ji je bil že preozek, a je še kar lep in zelo toplel je. Dam ga tebi, da ga boš nosila, deklica. K temu pa še pol stotaka. Recite vendar dala!«
Zdaj je Lizika pogledala Drejčka in starše. N. vedela, kaj bi na vse to rekla. Res, zelo bi potrebovala prazni zimski plašč, ko pa je bila še kar v jesenskem...

Rečica ob Savinji

PESTRO DRUŠTVENO ŽIVLJENJE

Ob različnih občinskih praznovanjih običajno orišemo dogodek, zaradi katerega smo določili ta dan slaviti kot občinski praznik, pregledamo gospodarske uspehe, analiziramo neuspehe ter sprejemamo načrte za novo obdobje. Nehote ali po naključju pogosto pozabljamo na tiste, ki s svojim aktivnim delovanjem veliko prispevajo k pestrosti življenja v občini ali kraju. Tu mislimo na prizadene amaterske gledališke skupine, pevske zборе, knjižnice, orkestre, gasilska in športna društva. Te dni, ko je praznovala svoj občinski praznik mozirska občina, bi radi napravili izjemo: obiskali smo Rečico ob Savinji in se pogovarjali z društvenimi delavci o tem in onem. Izvedeli smo marsikaj zanimivega.

Najprej smo se napotili k Janku Bidru, znanemu gostinskemu in kulturno prosvetnemu delavcu. Hiša je bila zavita v temo. Prijazni sosedje so nam svetovali, naj ga poiščemo v kuturnem domu, morda pa je zavil s prijatelji v gostilno na klepet,

saj je bila vendar nedelja — dan brez obveznosti, kar se pri Janku le redko dogaja. Imeli smo veliko srečo. Ob čaši vina so bili zbrani poleg Janka, še Ivan Strašek — režiser in dolgoletni predsednik prosvetnega društva, knjižničar in pevec, Milan Bele — gospodar kulturnega doma in še nekateri. Po kratkem prijateljskem stisku roke je stekel pogovor.

Rečica ob Savinji se lahko ponaša z dramsko skupino, moškim pevskim zborom, knjižnico, zelo delavnim gasilskim društvom, godbo na pihala ter pred kratkim ustanovljenim športnim društvom. Organizirano kulturno življenje sega v leto 1947. Na željo številnih članov so takrat ustanovili prosvetno društvo »Franc Koka«. Do danes so uprizorili skoraj 50 dramskih predstav. Večino jih je režiral Ivan Strašek. Vsa leta po vojni je delovala tudi knjižnica, ki pa je v zadnjem času skoraj zamrla — zavoljo ostarelega in prebrnega knjižnega fonda. Od ustanovitve matične knjižnice v Mozirju si veliko obetajo,

predvsem izdatnejšo materialno podporo za nabavo novih knjižnih del. Moški pevski zbor šteje 13 članov in deluje pod vodstvom Matije Ugovška že tretje leto. Prepevajo predvsem narodne, ponarodele in partizanske pesmi. Sodelujejo skoraj na vseh proslavah v občini in nastopajo tudi v širši okolici. Posebno poglavje kulturnega življenja v mozirski občini prav gotovo zavzema godba na pihala, ki ima status in naslov godbe na pihala mozirske občine s sedežem v Rečici ob Savinji.

Godba bo prihodnje leto praznovala 5. obletnico aktivnega delovanja. Ustanovljena je bila na pobudo skupščine občine Mozirje, med ustanovitelje pa štejejo Jožeta Deberška (sedanjega in takratnega predsednika skupščine), prof. Maksa Vesterja in seveda strokovnega vodjo Janka Bidra. Pri začetnem delu sta se še posebno izkazala Zdravko Rastočnik in Ivan Gros. Začeli so v posebni sobi gostišča Janka Bidra, dokler jim ni nudilo zatočišča prosvetno društvo. Letos

Prizor iz komedije »Naši trije angeli«

so nastopili že štiridesetkrat. Občinska uprava jim je kupila nove uniforme in jih tudi sicer vsestransko podpira, posebej še pri nabavi instrumentov. Ansambel šteje 13 članov. Njihov kroničen problem je pomladitev; mladi so vadili in vadili, zdaj so se pa porazgubili po šolah. Za njimi je ostal orkester s skoraj samimi starejšimi godbeniki. Upajo, da bodo rešili tudi to težavo.

Eno izmed najprizadenejših društev tega kraja je prostovoljno gasilsko društvo s 421 aktivnimi in podpornimi člani. Preteklo leto je praznovalo 90-letnico delovanja. Društvo spada med najboljše predvsem po zaslugi neumornega predsednika Franca Zvera. Med največje uspehe štejejo II. mesto na republiškem tekmovanju v Novi Gorici.

Športno društvo »Mladost« je najmlajše — ustanovili so ga pred dobrimi tremi meseci. Osemdeset članov je doslej ustanovilo nogometno sekcijo, drugih pa ne morejo zaradi pomanjkanja igrišč.

Društvena dejavnost se v glavnem odvija v dveh stebrih: v kulturnem in gasilskem domu. Na vprašanje, zakaj ne zasledimo tolikšne gledališke dejavnosti (svojčas so v tem kraju prirejali celo sektorske dramske revije!), so nam odgovorili, da je za to vzrok neurejen kulturni dom. Letos jim je občinski svet ZKPO Mozirje odobril nekaj več kot tri stotine milijone dinarjev. S tem bodo temeljito obnovili oder, streho, fasado in še kaj. Ob teh skromnih sredstvih bo treba še krepko prijeti za delo. Z njim svojstveno enotnostjo jim bo to gotovo uspelo. Ko bo urejeno tudi to, so nam zatrjevali, bo kulturno življenje še pestrejše in bogatejše.

Modrovali smo še pozno v noč. Spontan in napravljen razgovor nam je nanizal več, kot bi izvedeli na marsikaterem »zrežiranem« se stanku. Savinjska pikrost, odkritost in prijateljska beseda se je dotaknila tudi marsikatero slabost, ki spremlja njihove društvene dejavnosti,

toda ob sleherni ugotovitvi so najprej »ožigosali« sebe, šele na to so iskali krivca drugje. O tem ne želijo javno razpravljati in bodo najprej pometli pred domačim pragom.

STEFAN ZVIŽEN

Trim vesti

Nabiranje točk za športno značko TRIM prehaja v zaključni del. TRIM stezo na Gričku obiskuje mlado in staro in moramo reči, da ta objekt res služi svojemu namenu, tekmovalcem za športno značko, ki se vpišejo v knjigo na cilju pa tudi točke za značko.

V četrtek, petek in soboto, 28., 29. in 30. septembra pa je na programu kolesarjenje na 10 km dolgi progi od Topra preko Selc in Skalne kleti do Pečovnika in nazaj. To bo zadnja priložnost za pridobitev točk v tej panogi.

Dragi bralci niste še pozabili na TRIM aktivnosti in izpolnjevanje rdečega TRIM kartona?!

Občinska godba na pihala pod vodstvom Janka Bidra

Na obisku

10 LEGATOVIH SONČKOV IN POL

Naš obisk v Zičah je bil namenjen Legatovi mami in njenim desetim otrokom. V dopoldanskem času pa smo našli doma očeta Avgusta s celo vrsto materinskih opravkov. Pravkar je natakal vodo v posodo, da bi se njegovi grozdi, ki naj bi že vstali, a so še vedno dremučali, umili.

Cebrica z vodo jih je čakala zunaj, mi pa smo vstopili. Skozi luknjo, kjer so bili še vidni ostanke večerje, smo prišli v sobo. Vse je bilo tiho, prodiral je le očetov glas od zunaj, ki je vabil na vstajanje. Sprejela nas je vrsta postelj, a so še mirovale. Na eni je spalo troje zlatolasih glav, na drugi po dve, pa spet troje, le najmlajša se je košatila v svoji postelji. Ob našem vstopu so se začeli prebujati, in ko so nas zagledali, so najbrž mislili, da sanjajo in so spali naprej. Potem pa se je počasi začelo ... Gomazelo je kot v spanju, starejše so pomagale mlajšim, čisto mala pa je stegnila roke k očetu. S pre-

divastimi lasmi so se dvigovali kvišku, se skrili, pa spet pokazali, dokler niso zbrali toliko poguma, da so vstali. Deset sončkov je prikukalo na svetlo ob desetih dopoldne, naštejmo jih po vrsti — Stanko, Anica, Gustek, Stefka, Tatjana, Vera, Romana, Ivanka, Julijana — vseh deset je gledalo čemerno tujo teto, ki se navsezgodaj prikrade in jih meče iz postelje.

Trije Legatovi otroci hodijo v šolo, drugi pa prodajajo platno še doma. Eden otrok jim je umrl, enega pa še niso mati Julijana z vsem pogumom. Bila je na delu, zato se z njo nismo srečali. V obzoru Konus — zaslužili starih osemdeset tisočakov in to je za vso družino. Mož Avgust ne dela, je bolan na pljučih in nima bolniške Medtem, ko je menjal službo, je zbolel in se je že zdravil v Topolščici. Ušel je od tam, ker ga je skrbelo zaradi otrok. Doma so bili brez varstva in nagon je bil močnejši od zdravja. Vrnili se bo na zdravljenje,

ko bo žena na porodniškem dopustu.

Mala Julijana je bila v njegovih rokah presenetljivo tiha. Ko jo je hotel odložiti, da da zavetje dveletni Tatjanci, ki se je ljubosumno vrtela med nogami, pa se je stisnila k njemu. Mati — oče, nič ni bilo razlike. Čudovit spoj dolžnosti, ljubezni, materinstva in očetovstva.

Se in še Tatjanca ni dala miru. Ni dolgo tega, ko se je tudi ona vrnila iz Topolščice. Njena alabastersko bela polt to potrjuje. Tam je bila tri mesece, okužena od tuberkuloze in rahitična. Zato se boji tujih ljudi, tam je čisto otopela. Lepa je, model za malo lepoto. In tiha, le očeta cuka za rokav neprestano. Vleče ga stran, hoče ga zase.

Na mizi je ostala večerja. Nič ni bila vabljiva polna skleda postanega močnika, pa so se kljub temu spravili k njemu. In še kar naprej so nas otroci nezaupljivo gledali. Niso navajeni obiskov. K

njim prihaja le babica, tista, ki jim pomaga prebroditi marsikatero težavo, sem pa tja tudi socialna delavka in nekaj paketov. Pa niso lačni, je dejal oče Avgust. Zadovoljni so v svojem svetu in najbrž ne vedo, da se živi tudi drugače. Otroke imajo radi, zakaj jih ne bi potem imeli. Le zdravja si žele. Občinska socialna služba je nekaj naredila, celo pomoč za varstvo otrok so jim dali, pa so si prišli potem nekaj navzkriž in zdaj je gospodinjstva pomočnica oče sam. Mati pa dela, da bo vse to preživela. Pa naj kdo še reče, da Cankarjevih mater — mučenic, ni več?

Z njo se nismo srečali. Morda bi videli, da bi se malce otopele glavice vzdramile? Morda bi videli, da se je oče Avgust oddahnil, ko se je vrnila žena? Da prevzame dolžnost in pezo materinstva. Teh je preveč za njegova šibka ramena in za bolezen v prsih.

ZDENKA STOPAR

Oče Avgust Legat z otroki

JAME, NAŠE PRIJATELJICE...

Člani jamarskega društva »Črni galeb« s Prebolda, 15. in 16. septembra, so se nedavno pripravili na dvodnevno jamarsko »ekspedicijo« v doslej neraziskano Kebrovo jamo na Golteh. Precej časa je preteklo, odkar so se prvič spustili v Kebrovo jamo in uspeli do 130 m globine. Tendar so bili prepričani, da je jama še nadaljuje in da jo uspeji raziskati vse njene lepote.

9. 9. 1972. Goste megle so se, pomešane z dežjem, polile nad Mozirskimi planinami, ko sem v družbi jamarjev premagovala pot, ki pelje proti Smrekovcu. Kmalu smo zavili v gozd in pred nami se je odprla globel, kjer smo se ustavili. Premočeni in utrujeni od prenašanja težke opreme so začeli pripravljati se potrebno, da bi se lahko naslednji dan nemoteno in smprej spustili v jamo. Mračilo se je že, a to jih ni motilo. Prižgali so karbidovke in ob njihovi svetlobi so pripravljali vitel in škripec. Po končanem delu smo se napotili v Mozirsko kočo, kjer smo se ob večerji pričeli pogovarjati o njih in njihovem hobiju.

Fantje so se razgovorili in pripovedi o njihovih najlepših doživetjih v svetu jam so bile nadvse zanimive. Povedali so, da so doživeli tudi težke trenutke, ko so se borili za življenje v temi pretehtih nevarnostih jam. Svetloba karbidovk često ni dovolj, zlasti težko in nevarno pa je, če karbidovka zataji. In takih primerov je v njih

hovich akcijah bilo zelo veliko.

Z bolečino v srcu se spominjajo tragične in težke izgube prijatelja, tovariša v sredi in nesreči, izredno aktivnega, požrtvovalnega in nesebičnega jamarja Antona Suwa. »Črni galeb« iz Prebolda se zavedajo nevarnosti, ki jim prete na vsakem koraku, ob vsakem nepremišljenem gibu v jami, a moč, lepota in želja po odkrivanju še neznane je večja od bojzani pred smrtjo. Da, rečemo lahko, da bojujejo težek boj, saj se izpostavljajo nesreči, ki se je v svojem nagonu po odkrivanju ne zavedajo. Marsikdo misli, da je jamarstvo neke vrste šport. Morda je res, toda če smatramo to aktivnost za šport, potem je vsekakor med najbolj težkimi in najnevarnejšimi, zahteva veliko hrabrosti in junaštva. Težko je opisati njihovo požrtvovalnost, njihov napor, saj tudi jamarji sami ne morejo pisati vsega tega z besedami. Njihovo delo ni le spust v jamo, sprehod po jami... Mnogo več se zahteva od njih. Tako morajo narediti načrt vsake jame, ki jo raziskujejo. To pa vsekakor ni lahko. Ko sem se pogovarjala z nekaterimi izmed 15 jamarjev, se mi je zdelo, kot da so z mislimi še vedno nekje globoko, v temnih brezni, med kapniki, njihovo mišljenje pa nehoti motijo kapljice vode, ki se pretakajo s skale na skalo, iz kapnika na kapnik. Prevzel me je občutek, da so se za hip v mislih preselili v temno podzemlje, v mir, v skrajno neskončnost teme.

Veseli nasmeh po srečni vrnitvi iz jame se je razlegel po Srečkovem licu.

9. 9. 1972. Sonce, neke višoko za gorami in nebo brez oblakov nas je v zgodnjem

Po naporni »ekspediciji« so se mladi jamarji zbrali in prijetno pokramljali.

rovo jamo. Še zadnji pregled opreme, zadnji nasveti ob spuščanju v brezno in prvi jamar se je v navezi spustil v črno brezno. Za njim drugi, tretji... Stirje so ostali zunaj, da bodo s pomočjo vitla spravili iz brezna svoje prijatelje. Preko telefona smo vsi, ki smo ostali zunaj, spremljali njihovo delo. Jamarji so ugotovili, da je brezno globoko približno 140 m. Pri spustu so ugotovili, da se brezno spušča skoraj navpično, le nekaj manjših skalnih polic jim je omogočilo lažji spust. Spodnji prostor jame so premerili, fotografirali in ugotovili, da je precej velika dvorana široka več kot 16 m, dolga okoli 30 m in visoka okoli 15 m. Voda, ki se v tej podzemni dvorani nabira, odteka na eni strani skozi manjšo luknjo, ki pa je premajhna (16 cm visoka), da bi jo lahko raziskali. V breznu so našli ogromno okostij.

Mračilo se je že, ko so s pomočjo vitla potegnili prvega jamarja iz brezna. Več kot 10 ur so bili v temi, mrazu in nenehni nevarnosti, a vsakdo izmed njih je ob pogledu na mračno večer naredil nek začuden izraz, ki je izdajal vprašanje: »Kaj je že tako zelo pozno?« Da, pozno je bilo, a jamarjem v breznu je čas vse prihitro minil. Vse preveč dela so imeli, da bi lahko pomislili na uro. S spustom v brezno se je zanje čas ustavil.

Jamarji, ki se niso spustili v brezno, so slabo skrivali, kako zelo obžalujemo, ker niso videli tistih lepote, ker so

bili prikrajšani za marsikaj zanimivega, kar so doživeli njihovi kolegi.

Tudi tokrat se je njihova »ekspedicija« uspešno končala. Z obrazov jamarjev se je odražalo zadovoljstvo in veselje, saj so s tem posegom naredili korak naprej, uspešen korak v raziskovanju podzemskih lepote.

25. septembra so jamarji društva »Črni galeb« iz Prebolda praznovali tretjo obletnico obstoja društva in povedati je treba, da so v tem obdobju raziskali nemalo jam, da so ogromno doprinesli k raziskavam našega skrivnega podzemlja. Njihovo požrtvovalno delo in premagovanje vseh težav in problemov vsekakor zasluži priznanje in izredne pohvale za njihovo uspešno in aktivno delo. Na področju občine Zalec je veliko podjetij in tovarn. Menim, da bi z majhnim prispevkom finančnih sredstev izredno pomagali mladim, nadarjenim in izredno aktivnim jamarjem, kajti to je edino tovrstno društvo v spodnjem predelu Savinjske doline. Jamarjem bi bil, četudi najnižji možni prispevek izredno dobrodošel, saj se dogaja, da morajo še sedaj z letnimi sredstvi ogromno prispevati za opremo. Člani jamarskega društva upajo, da bodo v najkrajšem času dobili obljubljeni klub, za katerega prosijo že precej časa in katerega bi res nujno potrebovali.

ANGELCA DROBNE
FOTO: ANGELCA DROBNE
TONI VEDENIK

Naš novinar med Drameljskimi lovci

LOV, DA NIKOLI TAKEGA

Prehlajen sem! Sicer pa ni čudno, saj so se mi v skornjih skoraj žabe zaredile, toliko sem imel vode v njih. Krive so bile koprive, ožgale so me po tistem delu nog, ki so gledali izpod pumparic. Tako dolgo sem se jim izogibal, da sem zagazil v močvirje in in ko sem začel zajemati vodo v škornje, res ni bilo smisla, da bi se vračal...

Drameljska lovška družina me je povabila na otvoritveni lov na fazane. Ob napovedani uri minute preden smo se zbrali. Milan me je obločil s lovsko opremo vodja lova Stanko Jakopin pa mi je primaknil še dva naboja, da bom imel več možnosti, mi je rekel. S puško na eni in novinarsko torbo na drugi sem se pridružil skupini dvajsetih lovcev. Razporedili smo se in v Trnovcu pričeli. Sva sem med rastjem, ki je bilo tudi višje od mene, in opozorilo predsednika družine, kmata Stanka Arzenška pred pričetkom lova, da naj streljamo le visoko, da ne bo nesreč, je bilo odveč, kajti drugam kot v zrak tudi nisem videl. Milan mi je še povedal, da naj oprejam v smeri proti zahodu, pa sem se v to tako zaveroval, da me je šelestenje za mano dobesedno vrglo v zrak. Kmalu bi od strahu sprožil puško, kajti pred mano, ni bilo

niti pet metrov, je stal lep srnjak. Če bi ga zadel, bi bil prav gotovo prva žrtev letošnjega lova, pa sem se, hvala bogu, pravočasno spomnil, da ne smem po srnjaku streljati.

Pepi se je takole po debeli uri pretolkel proti meni in rekel: »Mejduš bo glab lov, nahod imam pa nič ne voham.« »Jaz pa nič ne vidim,« sem mu odvrnil.

Stojim in čakam. Nižje, dol v goličavi se dvigneta dva fazana. Nekaj strelav, fazana pa, kot da se ne zmenita za to, letita mirno dalje. Tokrat jima je bilo prizanešeno. Opažim lepo šojjo, ki je elegantno zamahovala s perutmi. Naenkrat se je spustila strmo navzdol — kot štuke med vojno, nato pa se je zaslislal strel. Prvi plen!

»Tale trava se je tako zarastla, da bi jo logar moral odštempljati, preden bi jo pokosili...« mi je rekel predsednik, ko se je z lovskim rogom v roki pretolkel, dobesedno pretolkel, do mene.

Predno smo se zbrali po prvem pregonu, se mi je primerilo tisto v močvirju. Ves moker in blaten sem se kot zadnji pridružil skupini.

»Poglej, poglej, oba novince sta najbolj osrana« je pripomnil Pepi in s tem mislil mene in svojega psa, ki je bil

tega dne prvič na lovu. To je že res, res pa je tudi, da je bil enako ali pa še bolj blaten tudi njegov fazan, ki je malo pred tem po nesreči priletel ravno pred njegovo puško.

»Sicer pa je tistile tvoj fazan menda utonil, ti si ga le iz vode potem potegnil,« je nekdo pripomnil, vsi pa so bušnili v smeh. Sicer pa bi bili o Jožetu Laubiču in njegovem fazanu prav gotovo bolj spoštljivo govorili, če bi že takrat vedeli, da je edini, ki je tisti dan prenehal vdihovati zrak v tem prelepem predelu naše okolice.

Sezul sem škornje, izlil vodo ter si ožl nogavice. Posebno pri levi nogi je bilo stanje zaskrbljujoče. Naslonil sem se na Milana in ob splošnem smehu praznil neljubo vsebino. Pa pristopi k meni France in mi pravi: »Cujte, torbo z aparatom pa raje odmaknite. Dajte, da vam go primem, da je ne bo poscal še kak drugi pes, moj vam jo je že!« No, pa smo tam, mar ni bilo dovolj, da sem bil moker že jaz, torba pa še moja ni!

Krenili smo naprej. Pri Vidu, gospodinjini na Podjezu, smo se okrepčali z domačim žganjem in reči moram, da je vsem šlo boljše od rok kot zasledovanje fazanov. Vse,

kar je poletelo iz koruze in okoliških grmov, so bile fazanke, teh se pa ne strelja. Zopet prednost ženskega sveta. Psi so se zagnali za dolgouhcem in malo je manjkalo, pa bi bilo po njem. Preko Jerperga smo prišli proti Uršuli. Tu so lovci obljubili veliko fazanov. Sklenil sem stav, da plačam liter za vsakega, ki bo padel — in stavo dobil, kdo jo je plačal, res ne vem, kajti pili smo Milanovo vino iz njegove nove »kleti, ta pa ni sklenil stave. Pod Uršulo, lepa cerkev na najvišjem hribu, smo preganjali dva fazana, kot da sta iz kake teroristične skupine. K sreči so naši pripadniki varnostne službe boljše sreče, kajti fazan jo je srečno odnesel...

Lov se je končal, mi pa smo se znesli nad glinastimi globi ob lovski koči Drameljske družine. Lep in nepozaben dan je bil, kljub nahodu, ki sem ga staknil, kljub temu, da sem na pol živ po desetih urah hajkanja vračal proti domu.

Streljal sem dvanajstkrat. Enkrat po fazanu, pa je bil predalet, ker je med drugim menda treba puško tudi »odkočiti« enkrat po divjem golobu, ki je letel kot reaktivec, desetkrat pa po glinastih golobih. Rezultat je bil dober — dvanajst uničenih nabojev

in nobenega zadetka. Za začetek, so mi rekli lovci, je še kar vzpodbudno. Oni, ki so tega vajeni, že vedo, kaj rečejo.

Sicer pa je že tako, da se najslajše smeje tisti, ki se smeje zadnji in to sem bil vsekakor jaz, kajti bil sem edini udleženec lova, ki se je s fazanom tudi gostil...

Hvala, lovci iz Dramelj, pa

čeprav nismo največ dobili. Dali ste mi precej, nova spoznanja, nova poznanstva, veliko smeha in dobre volje, to pa je več kot sem želel. Upam, da ne na divje prašiče ne boste povabili, kajti jaz bi ga (to sem dokazal) gotovo zgrešil, če pa bi tudi on mene, pa je odprto vprašanje...

BERNI STRMONIK

Problemi športnikov invalidov

Na zadnji seji sveta za telesno kulturo so pod posebno točko dnevnega reda obravnavali tudi problematiko celjskega invalidskega športa. Le-ta ima svoje začetke že leta 1949, od 1958, pa deluje v Celju invalidsko športno društvo. Danes ima to društvo 7 sekcij.

Predstavniki društva je na seji posredovali nekaj zaskrbljujočih podatkov, kar zadeva celjski invalidski šport. Od skoraj 3000 vojaških in civilnih invalidov je vključenih v športno društvo le 82, medtem ko se ostali še držijo ob strani. Sicer pa je to sploh problem v Sloveniji. Večkrat se slišijo očitki, da je invalidski šport v Sloveniji preveč zaprt zgolj za vojne invalide. Pri tem pa se seveda kaže vzrok za slabo organiziranost, ki tiči gotovo v slabi povezavi med invalidskimi športnimi društvi in organizacijami telesnih invalidov, ter seveda tudi v slabi povezavi z ostalimi društvi, ki imajo na razpolago objekte in kadre.

Celjski invalidski šport je v svojih letih obstoja dosegel že nekaj odličnih uspehov v skoraj vseh disciplinah, v katerih so nastopili. Še danes imajo odlično kegljaško ekipo pa tudi v strelstvu, sedišči odbojki, šahu in plavanju so bili več kot uspešni. Kljub temu pa so njihovi še večji uspehi zavrti predvsem zaradi pomanjkanja kadrov, prostorov za vadbo in seveda finančnih sredstev. Zato gotovo niso odneč predlogi, ki so padli na omenjeni seji sveta. Po teh predlogih naj bi se celjsko invalidsko športno društvo vključilo v nobo osnovano zvezo za rekreacijo in oddih pri občinskem sindikalnem svetu, razširilo naj bi dejavnost članov na vse kategorije pa tudi priporočilo republiških invalidskih društev, da naj se zavzame za šolanje potrebnih kadrov, ki bi se barili predvsem z invalidskim športom. Dokler takih kadrov še ni, bi bila seveda nujna pomoč ostalih telesnovzgojnih strokovnjakov, seveda učiteljev telesne vzgoje.

Predlogi, ki jih je sprejel svet za telesno vzgojo, so konkretni in vsekakor vodijo k kolikor toliko uspešni rešitvi problemov invalidskega športnega društva. Realizacija teh predlogov pa bo verjetno v glavnem odvisna od prizadetih samih, se pravi od funkcionarjev, ki vodijo in usmerjajo invalidski šport. Priznati pa je treba, da se družba včasih vse premalo zaveda, kako potrebna je rekreacija oziroma kakršnakoli sprostitve za invalida, ki je že itak prikrajšan za marsikakšno prijetno urico, ki jih sicer nekaterim zdravim državljanom ne manjka.

E. G.

LEPA PRIREDITEV

Konjeniški klub Celje je v nedeljo pripravil lepo športno prireditev, ki bi si jih gotovo želeli še več. Na večbališču ob Mariborski cesti so se na turnirju v preskakovanju zaprek našli tekmovalci iz Zagreba, Maribora, Ljubljane in Celja, ki so na skrbno pripravljeni stezi prikazali mnogoštevilnim gledalcem vso lepoto tega športa.

Da pa bi bilo slavlje na tem športnem terenu še večje, so celjski tekmovalci dosegli največ uspehov, saj so zmagali v troboju mest Ljubljane, Maribora in Celja, nato pa še kot ekipa Slovenije

premagali reprezentanco Hrvaške. Rancigaj, Zaveršnikova in Mesarič so prikazali svojo visoko kvaliteto in precejšnjo mero znanja v obvladovanju konj, z veseljem pa smo ugotovili, da pri celjskem konjeniškem klubu za omenjenimi tremi tekmovalci ne manjka naslednikov. To pa pravzaprav Celjanom narokuje, da se podobnih prireditev lotijo večkrat, saj tudi število gledalcev na nedeljski prireditvi kaže na precejšnje zanimanje celjske športne publike za ta šport. Seveda v veliki meri tudi zaradi precejšnje kvalitete celjskih tekmovalcev.

eg

Jahač in konj sta v takem skoku eno. Precejšnja mera znanja in spretnosti je potrebna za uspešno premagovanje 130 cm visokih zaprek. (Foto: E. Kranjc)

Kegljanje

VANOVŠEK 3. V SLOVENIJI

Ponovno so celjski kegljači posegli v boj za najvišja mesta v republiki. Tako je v prvem dnevu celjski tekmovalci izredne rezultate 2000 kegljev in s tem resno ogrozili odlične kegljače Gorenjske in Maribora. Kljub nastopu 94 tekmovalcev pa je rezultat celjskega tekmovalca presegel le malo kateri. To je uspelo izrednemu Miru Steržaju, ki je postal novi republiški prvak z 2176 keglji in Miklavčiču iz Kopra, ki je drugi z 2015 keglji. Škoda, da je Vanovšek v Zalcu podrl samo 970 kegljev, kajti če bi dosegel svoje standardne rezul-

tate, bi bil drugi.

Mimo Vanovška pa so tudi ostali celjski tekmovalci dosegli velik uspeh. Med 23 tekmovalci iz Slovenije, ki bodo nastopili na državnem prvenstvu v Selcah in Crikvenici je kar šest celjskih predstavnikov. Tu mislimo na tekmovalce celjske kegljaške regije. To so: Čehovin iz Zorca, ki je z rezultatom 1969 osvojil osmo mesto, Grum (Celje) 1939 deseto, Tomašič (Zalec) 1923 štirinajsto, Lubej (Celje) 1920 devetnajsto in Kačič (Zalec) 1916 dvajseto mesto. Vsem skupaj naše iskrene čestitke.

J. KUZMA

Sprejem olimpijcev

V ponedeljek je predsednik celjske občinske skupščine ing. Dušan Burnik priredil sprejem za tri celjske športnike — olimpijce Natašo Urbančičevo, Mira Kocuvana in Jožeta Urankarja. Ob tej priliki jim je poklonil spominska darila, nato pa se z njimi delj časa zadržal v prijetnem pogovoru. Temu pogovoru so se pridružili tudi nekateri trenerji in telesnovzgojni funkcionarji, ki so predsednika na kratko seznanili s problematiko telesne vzgoje v Sloveniji in posebej v Celju.

Nasmehana Eva Zaveršnik po uspelem nastopu na troboju mest in dvoboju republik. Obakrat je osvojila drugo mesto in ponovno dokazala, da je izreden talent za preskakovanje ovir s konjem.

(foto: E. Kranjc)

športne vesti

KOŠARKA

S prvenstvom so pričeli tudi celjski hokejisti na travi. Med tednom bodo igrali zaostalo tekmo proti Zagrebu. Do sedaj pa so že igrali proti lankoletnemu prvaku Jedinstvu v Zagrebu in izgubili 0:4, v nedeljo pa doma proti Zeleni — 0:1.

PORAZ V RADENCIH

Celjani so v nadaljevanju republiške lige tesno in nezastuženo izgubili v Radencih z rezultatom 84:81 (42:43). Nastopili so brez poškodovanega Miroša Sagadina, kar se je precej poznalo v njihovi igri. Tekma je bila vseskozi izenačena, rezultat se je menjal vsake minute, zdaj v korist ene, zdaj v korist druge ekipe. Izredno dramatični sta bili zadnji dve minuti srečanja. Celjani so imeli takorekoč zmago že v rokah, pa sta jim jo tokrat izredno pristranski sodnika dobesedno ukradla. Očiten prekršek nad Zmagom Sagadinom sta ocenila kot njegovo napako v napadu in to je odločilo tekmo. Koše za Celje so dosegli: Tone Sagadin 24, Zmag Sagadin 15, Pešec 14, Ramšak 12, Jerič 8, Leskover 4, Divjak 2 in Erjavce 2.

HOKEJ NA LEDU

Kljub temu, da še v Celju nimamo ledu, in bo ledena plošča pripravljena šele v prvih dneh oktobra, so celjski hokejisti že odigrali prvo trening tekmo. Gostovali so v Ljubljani v hali Tivoli in se srečali s svojim pomlajenim moštvom proti mladi Olimpiji. V dobri igri za začetek so Celjani izgubili z rezultatom 5:8.

ODBOJKA

V nedeljo smo bili priča zelo velikemu presenečenju na odbojkaškem igrišču v Gaberju. Ženska vrsta Gaberja, ki je vodila na razpredelnici republiške lige, je namreč doma klonila proti močnejšim igralcem Jesenice. Rezultat 0:3 (12:15, 14:16, 10:15). Celjani so zelo slabo igrali na mreži in slabo servirali.

Moška vrsta pa nadaljuje s svojimi uspehi. Tokrat so doma premagali novince Kropo 3:0 (15:9, 15:12, 15:10). Prikazali so dobro igro, posebno pa sta igrala tokrat Hojnik in Zilnik.

NOGOMET

Nogometaši nadaljujejo s svojimi nastopi. Zal pa celjski predstavniki nimajo mnogo uspeha. Uspeh je edino Olimp, ki je doma premagal novince Opekara z rezultatom 2:0. S tem pa je trenutek drugi na razpredelnici.

V konjski ligi je Steklar doma izgubil proti Rudarju 1:2, Kovinar pa v gosteh proti Rakitancu 0:1. Šmarino je doma premagalo Beltine 5:2. V republiški ligi pa so nogometaši Kladivarja v izenačeni, tudi slabi igri izgubili proti Nafti v gosteh 0:1. Na razpredelnici se z dvema točkama devet. V nedeljo igrajo doma proti Ljubljani.

DVIGANJE UTEŽI

Celjski dvigalci so sodelovali tudi na republiškem prvenstvu v dviganju uteži. Sodelovali so s tremi tekmovalci in osvojili dve zlati in eno srebrno kolajno. Nova prvaka sta v lahko-težki kategoriji Jože Urankar s 410 kg. in v srednje-težki kategoriji Glavač s 365 kg. Drugo mesto pa je osvojil Pestinšek v muhi s 137,5 kilogrami.

KEGLJANJE

Kegljači celjskega kegljaškega kluba so v soboto in nedeljo dosegli pomembno mednarodno zmago. Sodelovali so na velikem mednarodnem turnirju v Salzburgu in zmagali med šestnajstimi najboljšimi vrstami Nemčije, Avstrije, Čehoslovaške in Jugoslavije. Nastopili so v mednarodnem slogu 6 x 200 lučajev. Za prvo mesto so na trizestnem kegljišču podrl 4926 kegljev. Drugi je bil München, tretji Innsbruck.

Enak uspeh pa so dosegli tudi med posamezniki. V finalni del se je namreč uvrstilo petnajst najboljših z ekipnega prvenstva. Med temi so bili trije Celjani. Viki Vanovšek je z rezultatom 1700 osvojil prvo mesto, Lubej s 1796 drugo, medtem ko se je Grum poškodoval in je bil petnajsti.

J. KUZMA

REKREACIJA

ROKOMET

Prav razveseljivo je, da se je tudi rokomet priljubil sindikalnim športnikom, saj redno v dveh ligah nastopa kar 17 ekip in je na Skalni kleti te dni vsak dan pravi živžav.

Po tretjem kolu so v prvi ligi v vodstvu Klima in Prosveta s 6 točkami, pred Aero 5, EMO 4, Merx 2, Kovinotehna 1 in Libela ter Zična brez točke.

V drugi ligi imajo največ izgledov za uvrstitev v prvo ligo Ingrad, Toper, Elektro in Cinkarna. Takoj za njimi pa je kombinirana ekipa Postaje LM in UVJ, ki skupaj s PTT, Izletnikom in Savo letos prvič nastopa v rokometu.

NOGOMET

Dve koli pred koncem je lestvica 1. lige naslednja: Aero 12, EMO 9, Zlatarna 9, Kovinotehna 8, Zična 6, Zvezdarna 5, Klima 4, Cinkarna in Izletnik 1.

I. liga — tri kola pred koncem: Ingrad 14, Merx in Tehnmercator 12, Libela 8, Prevoznik 7, Toper 5, Prosveta 5, Cestni podjetje 3, Gradis 2, Elektrosignal 0, Savinja 0 (odstopili).

NOGOMETNA PODZVEZA

Prvenstveno tekmovalje na področju celjske nogometne podzveze je v polnem teku. V I. skupini se je odigralo 3. kolo. Rezultati: Ljubno — Papirničar 2:2, Straža — Soštanj 3:0, Senovo — Opekara 4:2, Osankarica — Zalec 7:2, Vojnik — Boč 3:1 in Celulozar — Brežice 0:3.

LESTVICA I. SKUPINE PO 3. KOLU:

Brežice	3	3	0	0	1:2
Senovo	3	3	0	0	9:5
Straža	3	2	1	0	12:3
Soštanj	3	2	0	1	8:4
Vojnik	3	2	0	1	8:5
Osankarica	3	1	1	1	10:8
Opekara	3	1	1	1	6:6
Papirničar	3	1	1	1	4:7
Boč	3	0	1	2	4:7
Ljubno	3	0	1	2	3:7
Zalec	3	0	0	3	5:16
Celulozar	3	0	0	3	1:9

Rezultati II. skupine 2. kola: Gotovlje — Oplotnica 3:4, Vransko — Ponikva 2:3 in Laško — Polzela 2:2.

LESTVICA II. SKUPINE PO 2. KOLU:

Ponikva	2	2	0	0	5:2
Polzela	2	1	1	0	8:5
Laško	2	0	2	0	3:3
Oplotnica	2	1	0	1	4:5
Gotovlje	2	0	1	1	4:5
Vransko	2	0	0	2	3:9

Rezultati mladinske lige 2. kola: Šmartno — Vojnik 1:1, Dravica — Opekara 6:0, Olimp — Steklar 1:1, Kladivar — Kovinar 10:3, Papirničar — Rudar 6:0.

LESTVICA MLADINSKE LIGE PO 2. KOLU

Papirničar	2	2	0	0	12:1
Dravica	2	2	0	0	9:0
Kladivar	1	1	0	0	10:0
Olimp	2	0	2	0	1:1
Vojnik	2	0	1	1	3:3
Šmartno	2	0	1	1	2:7
Steklar	2	0	1	1	1:4
Opekara	2	0	1	1	2:8
Kovinar	2	0	1	1	0:10
Rudar	1	0	0	1	0:6

Tone Tavcar

med štirimi očmi

DVOJNO PRIJATELJSTVO

Več kot leto dni sem hodila s fantom, ki ni bil lep, toda zelo sem ga ljubila. Mogoče zato, ker je bil moj prvi fant, ki mi je nekaj pomenil in kateremu sem pripadala. Star sem preko dvajset let, pa tudi fantu je bilo že mnogo preko dvajset.

Ze več kot pol leta sem opažala, da mu je vseeno, če gre z mano ven ali ne. Mnogo nedej sem presegla doma, ker ni hotel nikamor. Njegove sosedo so mi povedale, da so ga skoraj vedno videle doma v družbi s svojim najboljšim prijateljem, ki se je vrnil iz JLA. Tudi na dopustu je bil z njim. Toda njegovo vedenje je bilo dokaj čudno. Čeprav sem bila tudi jaz z njim, je on vztrajal, da ima sobo s prijateljem. Tako sem jaz stanovala drugje, a moj fant ni nikoli hotel priti k meni sam, vedno je bil s prijateljem ali pa sta ostajala sama. Nekaj noči ni sta šla nikamor, ostala sta v sobi. Po kopanju, po večerji, vedno je bil poleg naju prijatelj ali pa je bil on sam z njim. Z drugimi

dekleti resnično ni hodil, toda vseeno me muči to njegovo početje.

Večkrat sem že pomislila, da ima odnose z njim, je še namreč nedolžen (prijatelj), toda, ko mi je to dejala tudi sosedja, sem se prestrašila.

Rada bi vedela, če je mogoče to na kakšen način ugotoviti. Samo to vem, moj fant ne bo nikoli nič priznal. Nikar mi ne svetujte, naj se odkrito pomenim z njim, ker tega ne bom storila, ker se ne čem pogovarjati. Mogoče ste opazili, da nisem uporabljal besede HOMOSEKSUALEC, ker še vedno upam, da ni res.

Neprava beseda

Spoštovana tovarišica,

treba se je sprijazniti z dejstvom in pogledati resnici v obraz. Veste, tako vam bo tudi laže, ker vse indikacije kažejo na to, da ste s svojo domnevo zadeli žeblico na glavico. Preostane samo eno, da se zadovoljite s tem ali pa brez slovesa (ker stvari ne želite razčistiti) fanta zapustite. In to čimprej, kajti dovolj hudo je že spoznanje, da ste se vezali na človeka, ki je homoseksualec.

NOČEM FANTA

V vaši rubriki se vedno pojavljajo problemi s fanti. Dekleta bi jih rada imela, pa jih ni in ni. Jaz

imam pa ravno obratne težave. Ne maram jih! Preveč so nesramni, umazani, klepetavi, nezanesljivi, godrnjaški, samo vase zaverovani, pogoltni, sebični. Pa naj s tako drhačo živim? Ne prenesem, da se me kdo sploh dotakne, ne pa da bi še letala za njimi. Težave pa imam zato, ker sem privlačna in fantje nore za mano. Pravijo, ko jih odbijam in jim povem, kar jim pač gre, da so take še bolj zanimive. Zdaj pa res ne najdem izhoda, ne vem že več ravnati, ne se oblačiti. Rada sem moderno oblečena, zato nosim kratka krila, za katerimi pa fantje še bolj nore. Kako naj se obnašam?

Frklja

Draga deklica,

mislim, da si zelo rosnih let, ker drugače ne bi tožila, da so ti fantje odveč. Mislim tudi, da so ti fantje vse in si nanje kar tako na splošno jezna. Tudi to bo minilo, kot mine vse na svetu, nehala boš s svojo odrezavostjo, ki trenutno privlači fante. Pa ne za dolgo! Da pa boš imela mir pred njimi, jih pusti tudi ti pri miru. Izpustiti ga ga povzroča, pa ne toliko s kratkimi krili kot z jezikom, je privlačno. Če tega ne veš, potem je čas, da te bo življenje še marsikaj naučilo.

Nataša

ženin vsakdan

MODA ZA JESEN IN ZIMO

Za letošnjo jesen in zimo so nam kreatorji visoke mode pripravili številna presenečenja. Najbolj so moderne pletenine in kvačkana oblačila, ponarejena krzna, široke hlače in široki plašči v slogu angleških podeželskih gospa. Se vedno so moderna grobo tkana, mehka in debela blaga. Vzorci v blagu so zelo raznoliki. Za plašče pa so najbolj primerne vrste blaga z vzorci kvadratov in rombov.

Danes vam predstavljamo dva modela, namenjena za šport in šolo.

Prvi model ima pleten pulover jajčno rumene barve. Pleten je v vzorcu tri leve in tri desne. Zraven sodi pas, ki ima ob strani majhno usnjeno torbico. Zraven lahko nosite temno modre kavbojke s širokimi zavijki.

Drugi model ima daljši pleten jopič in široke pletene hlače. Jopič in hlače imajo kot okras pletene kite. Rokavi na jopiču imajo vsite (raglan) rokave. K prijetnemu kostimu v svetlo zeleni barvi se lepo poda tudi pletena čepica.

Jana Vizjak

pogled v preteklost

O SPLAVARJENJU PO SAVINJI

Splavarstvo, nekdanje pomembno gospodarsko dejavnost Zgornje-savinjskega, ki jim je prinesla relativno blagostanje, je izginilo. Odpravil ga je novi čas, ki je prinesel sodobne prometne pridobitve. Nanj spominja le še vsakoletna turistično folklorna prireditev — flosarski bal v Ljubnem ob Savinji.

Kje so začetki savinjskega splavarstva ni mogoče zanesljivo ugotoviti. Verjetno je bilo omembe vredno od 16. stoletja dalje, kajti žvneški urbar

iz leta 1524 že navaja posebno dajatev od splavov za podložnike okrog Mozirja. Ko so proti koncu tega stoletja (1570—1580) začeli popravljati že močno razpadli gornji Celjski grad, je v predračunu navedena potrebna količina lesa, ki ga bodo dobili iz škofijskih gozdov v okolici Gornjega grada. V njem je posebej poudarjeno, da prevozni stroški ne bodo visoki, ker bodo les splavili do Celja po Savinji. Nekako iz tega časa izhajajo že tudi prva oblastvena navodila o splavljanju lesa do Zagreba. Tudi iz naslednjih stoletij imamo dokaze, da je splavarstvo bilo ves čas živo, res pa je, da so viri zelo skromni. V avstrijski dobi je zadnja uredba o splavarjenju po Savinji izšla leta 1877, ki jo je izdal namestništvo v Gradcu. V njej so dokaj po-

drobno določeni pogoji in način plovbe.

Iz posameznih predpisov je mogoče spoznati, kako je bila plovba urejena. V občinah Mozirje, Celje-okolica in v Loki pri Zidanem mostu so morali delovati posebni splavarski nadzorniki, ki so bili zadolženi, da med drugimi nalogami skrbijo za varnost plovbe z odpravljanjem ovir in okvar na vodni poti. Uredba nadalej odreja mesta, kje je bilo dovoljeno pristajanje. Le v silji je bilo dovoljeno pristati tudi na drugih mestih, s posebnim naročilom, da je treba paziti, da se ne poškoduje obrežja ali naprave op. njem. V pristanih so morali splavarji »parkirati« tako, da niso ovirali drugih. Višino pristojbine za pristajanje je določalo okrajno glavarstvo v Celju. Na primernih mestih so morali

biti postavljeni vodomeri, ki so bili med seboj izravnani in plovba je bila dovoljena od Ljubnega do Zidanega mosta le, kadar je bil vodostaj najmanj 32 cm in ne več kot 158 cm nad ničlo.

Do Celja je bila predpisana tudi velikost splava, ker je bila nevarnost, da bi se poškodovali mostovi in jezovi. Od Celja naprej so smeli navezovati največ po dva splava skupaj. Na vsakem splavu sta morala biti vsaj dva krmarja. Potniki so smeli vstopati le z dovoljenjem nadzornika, izstopati pa, ako je splav zanesljivo pristal. Uredba dalje ukazuje, da mora biti konstrukcija splavov pravilna in zanesljiva. Prav tako naštevajo vrsto opreme — krmila, sekire, kline, zagozde, ki je, vrvi itd. Za pomanjkljivosti sta odgovorna lastnik in nadzornik.

horoskop

21. marec
20. april

24. sept.
23. okt.

Na račun svoje pozabljivosti boste morali odšteti nekaj stotakov. Poklicnim težavam se bodo pridružile družinske. Olajšanja še ne bo.

Ceprav se boste otesili najtežjega problema, se ne boste znebili vseh skrbi. V zasebnem življenju boste doživeli pomembno spremembo.

21. april
20. maj

24. okt.
22. nov.

Nekdo vas bo skušal pridobiti za dvomljivo sodelovanje. Dano besedo morate izpolniti. Ob koncu tedna vam bo marsikaj čisto jasno.

Nekdo vam bo skušal škodovati, a mu ne bo uspelo. Izpolnila se vam bo stara želja, a ne bo vse tako, kot pričakujete. Časa za oddih ne

21. maj
21. junij

23. nov.
21. dec.

Spoznali boste svojo pravo vrednost in veljavo za kar pa bo treba tudi nekaj plačati. Zelo se boste kesali, ker ste zпустиhi lepo priložnost.

Morali se boste pošteno potruditi, da bi prepričali partnerja v svoj prav. V službi bo nekaj prehodnih težav, ki jih boste uspešno premagali.

22. junij
22. julij

22. dec.
20. jan.

V službi vas bodo zasuli z delom. Kljub temu se boste dobro počutili. V partnerju boste našli dobro oporo in veliko razumevanja.

V prihodnjih dneh boste dosegli skoraj vse, kar si želite, ne da bi se morali preveč truditi. Nekdo vam bo izkazal veliko naklonjenost.

23. julij
23. avgust

21. jan.
18. febr.

Nepredvidena okoliščina vam bo porušila vse načrte, zato pa boste imeli finančne koristi. Sporočilo, ki ga čakate, bo zelo ugodno.

Imeli boste lepo priložnost, da bi izboljšali svoj položaj, a ne boste tvegali. Obeta se vam novo prijateljstvo in lepo doživetje.

24. avgust
23. sept.

19. febr.
20. marec

Prijatelj vas bo nekoliko razočaral, pri sosedih pa si boste nakopali zavist. Svojim obveznostim se ne boste izmaknili, Zulil vas bo denar.

Spoznali boste, da so bili vaši dvomi neutemeljeni. Koniec tedna boste preživeli v veseli družbi, kjer boste v središču pozornosti.

humor

KDO JE AVTOR HAMLETA?

Profesor pariške Sorbone je sedel z dvema šarmantinima damama.

— Nevednost učencev je danes taka, je rekel svoj desni sosed, — da presega vse meje. Pomislite, na maturi sem nekega dijaka vprašal, kdo je avtor Hamleta; kaj mislite, kaj je odgovoril?

— Ne vem. Vem le, da jaz nisem.

— Kaj ni bil on? je vprašala dama.

Profesor je presenečen obstal. Obrnil se je proti levji sosedki in ji šepnil:

— Nevednost nekaterih ljudi je izredna. Pravkar sem se pogovarjal s svojo desno sosedo o nekem kretenu, ki ni vedel, kdo je avtor Hamleta. Vprašala me je, če je bil to on. — Pa res ni bil on? se je začudila druga dama.

Profesorju ni bilo več do razgovora. Ko je zvečer naletel na hišno gospodinj, se je pritožil:

— Nimam sreče s svojima sosedama. rPipovedoval sem jima o nekem idiotu, ki ni vedel, kdo je avtor Hamleta. Pomislite, prva me je vprašala, če je bil on, druga pa, če ni bil on!

— Sedaj pa ne boste nikoli zvedeli, kdo je bil, je rekla gospodinja.

OBA LOPOVA

Znan francoski igralec Lucien Guitry je nekega dne kosil v novi, zelo dragi restavraciji. Ko mu je šef prinesel račun, je Guitry vprašal:

— Je to moj račun?

— Seveda, gospod!

— Kaj me ne poznate?

— Ne, gospod. Kdo pa ste?

— Vaš prijatelj vendar!

— Oprostite. Nisem vedel... Potem imate 75% popusta. Guitry je vstal ter se napotil proti izhodu, šef pa ga je pospremil do vrat.

Oprostite, mi lahko

poveste, katere je vaša restavracija? je vprašal.

— Ne morem. Jaz nimam restavracije.

— Rekli ste, da ste moj prijatelj...

— Da, je odvrnil Guitry, — tudi jaz sem tak lopov kot vi.

MAUROIS IN LEVI

— V Johaneshburgu sem se nameraval vpisati v lovsko društvo, pripoveduje je francoski pisatelj.

Pravila so takšna, da mora vsak član društva ustrezno najmanj enega leva. Nekega dne sva se s prijateljem odpravila na lov. Dolgo sva čakala v bližini nekega izvira, kamor so zahajali levi.

Okrog polnoči sem zaslišal, kako se lomijo veje; iz grmovja se je pokazala levja glava. Verjetno naju je lev zavohal. Pomeril sem in ustrelil. Glava je izginila za grmovjem, čez čas pa se spet prikazala. Ko sem ustrelil drugič, je bilo isto. Zival je skril svojo glavo, nato pa jo zopet pokazala.

Bil sem miren, kajti s seboj sem imel šestnajst nabojev.

Ko sem ustrelil tretjič, se je vse ponovilo. Prav tako po četrtem in petem strelu. Lev je vsakokrat pomolil glavo iz grmovja in izginil.

— Če zdajle zgrešim, sva propadla, sem rekel.

Globoko sem vdihnil zrak, točno pomeril in ustrelil.

Zival je padla. Preteklo je nekaj sekund, lev se ni dvignil. Zmagoslavno sem se napotil proti grmovju in, kaj mislite, sem videl? — Leva.

— Šestnajst levov in vsak izmed njih je imel kroglo v očesu!

Pri kemijski uri je bil Zvone vprašan, kaj se topi v vodi: sublimat ali kalomel.

»Sublimat«, odvrne Zvone. Ko pa ga profesorica grdo pogleda, dopolni: »... se ne topi v vodi.«

— Poznate Sevillskega brivca?

— Ne, se sam brijem!

CELJE

Poročilo se je 14 parov, od teh: KAREL GERSAK, Crna in MARIJA ZUPANIC, Gotovlje; JOŽE RAMSAK, Hramče in MARIJA ASENBERGER, Zelezno; VINKO KRIZNIK in PAVLA OBU, oba iz Celja; JANEZ PIRNAT, Griže in MIROSLAVA LESKOVAR, Sl. Konjice; ALBERT LONCAR, Mozirje in MARTA BERLOČNIK, Celje.

LAŠKO

ZLATKO GRADISNIK, pi. var, Laško in IRENA NEMEC, natakaričica, Rečica; FRANC PINTAR, zidar, Polane in JO. ZEFA BREČKO, gospodinja, Lokavec; FRANC ZUPANC, strojni ključavničar, Padež in TEREZIJA ZUPANC, delavka, Olešče.

SLOVENSKE KONJICE

MARJAN LENOŠEK, 23, Mozirje in SILVA FURMAN, 22, Gabrovlje; JOŽEF VIVOD, 30, Koritno iz IVANA LAMUT, 23, Loška gora; JOŽEF VOBNER, 53, Loče in HELENA ZABUKOVSEK, 48, Penoje. Zlatoporočnica: IVAN JELENKO, 74 in MARIJA JELENKO, iz Tolstege vrha pri Spitaliču.

SENTJUR PRI CELJU

JANEZ VODEB, 24, ključavničar, Zalec in MARIJA TOMŠE, 19, ekonomski tehnik, Ostržica; ALOJZ HITI, 23, uslužbenka, Hruševac in LJUDMILA GODEC, 23, uslužbenka, Botričnica; ADAM FRELIH, 32, delavec, Nemčija in

MARIJA TERZAN, 38, delavka, Sentvid pri Planini ter JANEZ MLAKER, 25, kurjač, Ponikva in ANICA KOS, 22, natakaričica, Uniše.

ROJSTVA

CELJE

18 dečkov in 29 deklic

LAŠKO

1 deček in 1 deklica

SLOVENSKE KONJICE

3 dečki in 2 deklici

SENTJUR PRI CELJU

1 deček in 1 deklica

CELJE

JANEZ ZDOLSEK, 46, štorer; MARIJA LORGER, 50, Celje; IVANA MASILO, 78, Rakovlje; MARIJA ČEBULAR, 52, Križča vas; FRANC RIBIČ, 42, Ojstriška vas; ALOJZIJA TAŠNER, 80, Smarje; VINCENC BLAJ, 66, Petrovče; ANTONIJA DEBELAK, 49, Zagrad; JUSTINA ŽNIDAR, 67, Celje; ANTONIJA GRUŠOVNIK, 86, Sl. Konjice; HELENA KRIZAN, 71, Dobrova.

LAŠKO

ANTON ZEME, 81, upokojenec, Gozdec; TEREZIJA KOVAC, 82, gospodinja, Rečica; MARIJA MOKOTAR, 60, gospodinja, Sedraž; IGNAC BURJA, 65, upokojenec, Močilno; JANEZ KLANSEK, 71, upoko-

jenec, Radeče; MARIJA SOTLAR, 89, gospodinja, Radeče. SLOVENSKE KONJICE AMALIJA STABEJ, 77, Sl. Konjice; ANTONIJA GRUŠOVNIK, 86, Sl. Konjice; MARIJA KOVAC, 52, Sl. Konjice; JOŽEF JURAK, 86, Sl. Konjice; MARIJA JERIČ, 77, Prevrta; ANTON MERNIK, 67, Mali breg.

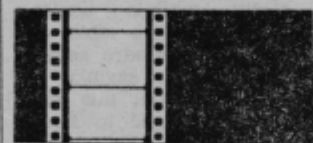
ANDREJ POLAK, 74, preužitkar, Zčateče in FRANCISKA MAJČEN, 66, kmetovalka, Šibenik.

SMARJE PRI JELSAH

MARTIN VOLOVSEK, 60, Vinski vrh; NEŽA BRACUN, roj. Penič, Babna gora, 67; FRANC HORVATIO, 89, Senovica; KATARINA KOSENIK, roj. Esik, 84, Zadrže; MELHIOR KUNSTEK, 80, Brestovec.

ZALEC

MARIJA DIVJAK, roj. Rozman, 82, upokojenka, Pernovo; FRANC DOLAR, 68, inv. upokojenec, Levec; JANEZ ZUPANC, 45, delavec, Canada; JOŽEF VERDEV, 74, upokojenec, Dobriša vas in FRANCISKA ZOHAR, roj. Zagoden, 78, gospodinja, Matke.

KINO UNION:

28. septembra še ameriški barvni film KJE JE POT NA FRONTO; od 29. septembra do 1. oktobra italijansko-španski barvni film BES VETRA; od 2. oktobra dalje ameriški barvni film TOPOVI ZA CORDOBO.

KINO METROPOL:

28. septembra še italijanski barvni film SOKOLOV PLEN; od 29. septembra do 1. oktobra ameriški barvni film QUO VADIS; od 2. oktobra dalje ameriški barvni film UJETI V PUSCAVI.

KINO DOM:

28. septembra še ameriški barvni film MOZ Z IMENOM HRABROST; od 29. septembra do 3. oktobra ameriški barvni film GUSARSKI SVETILNIK; od 4. oktobra dalje francoski barvni film MOZ IZ MARAKESA; ob 18. in 20. uri. Ob 16. uri bo igral v kinu Dom od 2. do 5. oktobra ameriški barvni film DAMA IN POTEPUH.

SLG

Petek, 29. septembra ob 15.30. uri Miloš Makeln »Stalinovi zdravniki« za I. mladinski abonma in izven.

Sobota, 30. septembra ob 17. uri »Stalinovi zdravniki« za abonma gledališki in amaterji in izven. Vstopnice so v prodaji uro pred začetkom.

Torek, 3. oktobra ob 19.30. uri »Stalinovi zdravniki« za VI. mladinski abonma in izven.

Sreda, 4. oktobra ob 20. uri »Stalinovi zdravniki« — gostovanje v Velenju v počastitev občinskega praznika.

Cetrtek, 5. oktobra ob 19.30. uri Eliot: »Umor v katedrali« — gostovanje v Hrvatskem narodnem kazališču v Zagrebu.

SEM IN TJA PO SEJMU

Od danes pa do 9. oktobra bo v Celju peti sejem obrti, turizma in šesta zlatarska razstava. Pod eno streho torej tri razstave: obrtna na atletskem stadionu Kladivarja, turistična v slovenskem ljudskem gledališču ter zlatarska v muzeju revolucije.

● Za obisk celjskega sejma obrti velja popust na železnici ter na izletnikovih avtobusih.

● Med vsemi tremi razstaviščnimi prostori bo stalno vozil izletnikov avtobus.

● Vsaka vstopnica bo imela tri kupone, za vsako razstavo posebej.

● Na sejmu obrti — vsak dan ob 16.30 uri modna revija.

● Vsak dan strokovne demonstracije.

● Prodaja blaga po znatno znižanih cenah. Najmanjši popust bo 4%.

● Gostinske usluge na obrtni razstavi bo nudil kolektiv Celje. Ob večerih ples v restavraciji Kladivarja.

● Glede na geslo letošnje prireditve: potrošnikom kvalitetne obrtne storitve in izdelke, bo posebna strokovna komisija letos ocenjevala in podelila okoli 130 medalj zlasti za kvaliteto razstavljenih izdelkov.

● V okviru zlatarske razstave bo zanimiva modna revija v sredo, 4. oktobra ob 19. uri.

● Posebno tekmovanje med šolami. Ocenjevali in nagrajevali bodo relativno največji obisk šolske mladine določenega zavoda.

Razpisujemo

JAVNO LICITACIJO

osnovnega sredstva

tovorni avto znamke

ZASTAVA tip 620/B

letnik 1965, nosilnosti 2000 kg; izklicna cena 5.000.— din

Licitacija bo dne 29. 9. 1972 ob 12. uri v Ljavnar sive litine.

Pristop k licitaciji imajo interesi družbenega in zasebnega sektorja.

Ogled avtomobila je mogoč vsak dan od 12. do 14. ure.

Zastopniki gospodarskih organizacij morajo predložiti pooblastilo, da imajo pravico licitirati za svoje podjetje. Zasebni interesi pa položijo pred licitacijo kavcijo v višini 10 odstotkov izklicne cene.

FERRALIT ŽALEC

RADIO

Celje

V času petega sejma obrti in turizma ter šeste zlatarske razstave spremljen in razširjen spored.

Ob delavnikih je začetek dopoldanskih oddaj ob 8.10 uri s poročili, ob 8.30 — sprehod po sejmu obrti, ob 8.50 — področni zapisi. Zaključek ob 9.00. Popoldanske oddaje ob delavnikih se začnejo ob 16.00 uri s poročili in Tehnomercatorjevo reklamo, ob 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, ob 16.30 — zabavni globus, ob 17.00 — kronika in sprehod po sejmu obrti, ob 17.30 — obvestila. Zaključek oddaj ob delavnikih ob 18.00 uri.

Cetrtek, 28. septembra: 8.50 — Pod Konjsko goro, ob 17.45 — Z Otom Pestnerjem v trgovinah Tehnomercatorja: obisk v Plastiki.

Petek, 29. septembra: 8.50 — Iz Laškega in okolice, ob 17.45 — mladinska oddaja.

Sobota, 30. septembra: 17.15 — obvestila, 17.28 — poslušate jih najraje, 17.58 — vesti iz veleblagovnice Nama, Velenje.

Nedelja, 1. oktobra: 11.00 — napoved časa in spored, Tehnomercatorjevo sporočilo, 11.03 — pogovor s poslušalci, 11.23 — obvestila, 11.38 — zabavni globus, 11.58 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.45 — literarna od-

daja, Bina Stampe: pesmi, 12.58 — nedeljske glasbene razglednice, 13.28 — 60 minut za razvedrilo, 14.28 — vesti iz veleblagovnice Nama, Velenje, 14.30 — zaključek oddaje.

Ponedeljek, 2. oktobra: 8.50 — križem križem po Kozjanskem, 17.45 — športni pregled.

Torek, 3. oktobra: 8.50 — po Savinjski dolini, 17.45 — Z Otom Pestnerjem v trgovinah Tehnomercatorja: obisk v Železninarju.

Sreda, 4. oktobra: 8.50 — Življenje ob Paki, 17.45 — iz dela občinskih skupščin.

TV spored

NEDELJA

8.50 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec) (Beograd)

9.40 PO DOMACE S PANTI NA VASI (Ljubljana)

10.12 KMETIJSKA ODDAJA (Zagreb)

10.55 MOZAIK (Ljubljana)

11.00 OTROŠKA MATINEJA (Ljubljana)

11.50 POROČILA (Ljubljana)

11.55 MESTECE PEYTON (Ljubljana)

12.45 TV KAZIPOT (do 13.06) (Ljubljana)

.... NEDELJSKO POPOLDNE

.... CELOVEČERNI FILM

19.50 CIKCAK (Ljubljana)

20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)

20.25 3-2-1 (Ljubljana)

20.30 SMEH NA ODRSkih DESAH (Beograd)

21.15 STIH IN PESEM (Zagreb)

21.30 SPORTNI PREGLED (JRT)

22.00 POROČILA (Ljubljana)

PONEDELJEK, 2. X. — DAN

MADŽARSKO TV

9.05 ODPRTA UNIVERZA (Beograd)

9.35 TV V SOLI (Zagreb)

10.30 NEMSCINA (Zagreb)

10.45 ANGLESCINA (Zagreb)

11.00 OSNOVE SPLOSNE IZOBRAZBE (Beograd)

14.45 TV V SOLI — ponovitev (Zagreb)

15.40 NEMSCINA — ponovitev (Zagreb)

15.55 ANGLESCINA — ponovitev (Zagreb)

16.10 FRANCOŠCINA (Beograd)

16.40 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 16.55) (Beograd)

17.40 TV OBZORNIK (Ljubljana)

17.55 PROSTOR NA PAPIRU — madžarska otroška oddaja (Ljubljana)

18.20 RITMI ROBERTA RATONJA — zabavno glasb. oddaja madža. (Ljubljana)

18.55 MOZAIK (Ljubljana)

19.00 SPREHOD PO MATKOVINI — madžarska odd. (Ljubljana)

19.50 CIKCAK (Ljubljana)

20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)

20.25 3-2-1 (Ljubljana)

20.30 BOJAZLJIVKA — madžarska TV drama (Ljubljana)

22.00 GAJANE — balet (Ljubljana)

22.00 VEČERNI KONCERT (Ljubljana)

22.50 POROČILA (Ljubljana)

TOREK, 3. X.

9.35 TV V SOLI (Zagreb)

10.40 NEMSCINA (Zagreb)

11.00 OSNOVE SPLOSNE IZOBRAZBE (Beograd)

14.45 TV V SOLI — ponovitev (Zagreb)

15.35 RUSCINA — ponovitev (Zagreb)

15.55 TV VRTEC (Zagreb)

16.10 ANGLESCINA (do 16.40) (Beograd)

17.15 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 17.30) (Beograd)

17.50 DVE POLJSKI PRAVLJICI (Ljubljana)

18.05 RISANKA (Ljubljana)

18.15 OBZORNIK (Ljubljana)

18.30 MOSKI ZBOR »SLAVA KLA-VORA« IZ MARIBORA (Ljubljana)

19.00 MOZAIK (Ljubljana)

19.05 IZ SVETA OBLIKOVANJA (Ljubljana)

19.25 OBLIKOVANJE ODNOSOV DO STARIH LJUDI — oddaja iz cikla Staranje in starost (Ljubljana)

19.50 CIKCAK (Ljubljana)

20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)

20.25 3-2-1 (Ljubljana)

20.35 CLOVEK Z RIKSO — barvni film (Ljubljana)

22.10 GLASBENI NOKTURNO: Komorni zbor RTV Ljubljana (Ljubljana)

22.30 POROČILA (Ljubljana)

SREDA, 4. X.

8.20 TV V SOLI (Zagreb)

11.00 OSNOVE SPLOSNE IZOBRAZBE (Beograd)

16.45 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 17.00) (Beograd)

17.50 VITER VIHAR — serijski film (Ljubljana)

18.15 OBZORNIK (Ljubljana)

18.30 MOZAIK — (Ljubljana)

18.35 OLIMPIJSKI PREGLED — barvna oddaja (Ljubljana)

19.50 CIKCAK (Ljubljana)

20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)

20.25 3-2-1 (Ljubljana)

20.35 E. ZOLA: NANA — barvna oddaja — I. del (Ljubljana)

21.20 MI MED SEBOJ: Krško — barvna oddaja (Ljubljana)

22.20 POROČILA (Ljubljana)

CETRTEK, 5. X.

9.35 TV V SOLI (Zagreb)

17.50 TUDI TO SO POČITNICE otroška oddaja (Ljubljana)

18.15 OBZORNIK (Ljubljana)

18.30 VSI VLAKI SVETA — serijski film (Ljubljana)

18.55 MOZAIK

19.00 MESTECE PEYTON (Ljubljana)

19.50 CIKCAK (Ljubljana)

20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)

20.35 CETRTKOVI RAZGLEDI: Cerklje (Ljubljana)

21.30 M. Krišda: LEDA — nadaljevanje in konec (Ljubljana)

22.30 POROČILA (Ljubljana)

POSLUŠATE JH NAJRAJE

Spoštovani bralci lep pozdrav!

Vsem ljubiteljem zabavne glasbe predstavljamo novo POP lestvico »T«, ki smo jo sestavili, kot običajno po podatkih Tehnomercatorjevih prodajaln »Radio«, »Elektro« in Veleblagovnice »T«.

Najprej pa seveda ime izžrebanke, to je:

KLAJNE LOJZKA, Borisa Kraigherja 22, Laško

POP LESTVICA »T«:

1. DUBROVACKI TRUBADURJI
2. ELVIS PRESLEY
3. ROBERT YOUNG
4. DUSKO LOKIN
5. JOHN KONGOS
6. DARKO DOMIJAN
7. NILSSON
8. MISO KOVAC
9. HELENA SABLJAK
10. JOŽE KOBLER

Ime in priimek:

Točen naslov:

Naslov skladbe:

Plošče kupujem v: Veleblagovnici »T«, »Elektro«, »Radio«. (Ustrezno obkroži).

Kupone pošljite do srede 4. 10. do 12. ure na naslov: »NOVI TEDNIK« Gregorčičeva ulica 5, Celje.

KMETIJSKE STROJE

GORENJE — RAPID

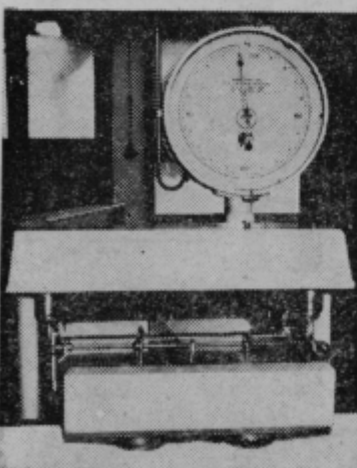
in

GORENJE — STEYER

DOBAVLJA

VELENJE
poslovna enota AGROS
Foitova cesta 6

MLEKARSKA TEHTNICA

LIBELA-CELJE

OPEKARNISKA 28

TEL 21 41 TELEK 23 28

zahtevajte informacije!

mali oglasi

PRODAM

PISALNI stroj v kovčku in otroško posteljico prodam. Ponudbe pod »Pisalni stroj«.

KOM. malo rabljenih gum za »škodo« prodam. Ivan Posedel, Ločica 76, Polzela.

TRAJNO gorečo peč malo rabljeno prodam. Grünova 3 Selce, Celje.

PLETILNI stroj — nov — znamke »Passap« (švicarski) zaradi bolezni prodam. Ponudbe pod »Ugodna cena«.

HLADILNIK dobro ohranjen prodam. Veber, Celje, Kočevarjeva 9.

SADNO stiskalnice na vzmet 100 in 50 l prodam. Jakob Piliš, Celje, Trnovlje 203.

FIAT 1100 zaradi gradnje hiše poceni prodam. Ponudbe pod »6.000,00«.

MLIN za grozdje in štedilnik »Proleter« levi, prodam. Kranjčeva 4, Polzela, Celje.

SPALNICO z jogi vložki prodam za 3.000,00 din. Kluček, Celje, Ljubljanska 27. Ogled v nedeljo dopoldne.

MOSKI usnjen plašč primeren za mopediste ter zimska plašča za srednjo postavu, vse dobro ohranjeno, prodam. Smarjeta pri Celju, Tumova 15.

ZARADI selitve prodam kompletno spalnico iz mehkega lesa z vložki, peč »Kraljica« in peč kamin. Arcelin štev. 69.

STISKALNICO 110 l prodam. Partizanska 38, Celje.

VW 1200 ugodno prodam tudi na ček. Pešec, Trubarjeva 53 a.

SIVO »Rogova« športno kolo s prestavami prodam. Ponudbe pod »300«.

FIAT 750, letnik 1970, registriran do marca 1973 prodam. Ogled od 23. do 30. 9. od 15. do 16. ure in od 2. do 7. 10. od 9. do 10. ure. Stišovič, Celje, Ljubljanska c. 29. — telefon 21-628.

STROJ za fiat 750 prodam. Škocač, Gornja vas 11, Prebold.

NSU PRINZ 110, letnik 1966, prodam ali zamenjam za VW — hrošč. Ogled 28. 9. in 30. 9. od 8. do 20. ure pri AMZJ, Ljubljanska cesta.

FIAT 750 letnik 1966 dobro ohranjen prodam. Mesarec Franjo, Celje, Hermine Seičarjeve 2 (Zg. Hudinja).

REGAL za manjšo dnevno sobo ali otroško sobo prodam. Na zelenici 4, stan. 15.

VSELJIVO dvosobno stanovanje v Celju prodam. Informacije, Martin Drobinc, Ipavčeva 11, Celje.

NSU 1200 (1970 in SAAB 99) 1971 prodam. Kranjc, Celje, V. prekom. brigade 3.

KOMBINIRAN lepo ohranjen otroški voziček ugodno prodam. Kokalj, Tkalska 14, Celje.

DVA žična vložka (mreži) za postelji 184x84 ugodno prodam. Laško, Ulica Borisa Kraigherja 16/a.

POHISTVO za dnevno sobo ugodno prodam. Matija Orehovec, Celje, Trubarjeva 34.

PLINSKO peč z dvema jeklenkami, razne kompletne spalnice, 10 kom starinskih karnis, starinsko mizo za dnevno sobo, štiri stole, dve lepi omari za obleko (hrastov les) z orehovim furnirjem in drugo prodam. Ogled pri Marija Naraks, Vitanje 70.

OLEANDRE, večje (roza, beli) in psa volčjaka (zelo hud) prodam. Zglasite se v soboto ali nedeljo. Hrušovar Slavka, Šempeter v Savinjski dolini 27.

TROBENTO znamke »Amatle« z etuijem — popolnoma novo — ugodno prodam. Fonda, Celje, Ul. Moše Pijade štev. 8.

TRAKTOR znamke Dojo-Ste-yer, zelo dobro ohranjen — s priključki kosilnico ter

dvobrazni obračalni plug prodam. Karl Jelenc, Javor-
nik 14, Store.

NOVE hrastove sode 200—350 lit. prodam po ugodni ceni. Ločica 69, Polzela.

STARO strešno opeko 1800 kom. prodam. Cretnik Ul. Bratov Vošnjak 57, Celje.

ZASTAVO 750, letnik 1963 prodam. Ponudbe pod »Ugodno«.

NA OTOKU III v Celju prodam eno in pol sobno stanovanje. Informacije v Gostilni Ivan Mišlavžin, Celje — Vruncova 41.

KUPIM

SPALNICO kupim. Ponudbe s ceno in točnim naslovom pod »Čista spalnica«.

STANOVANJE

V MALI hišici v Celju oddam za dobo enega do dveh let dvosobno stanovanje brez kopalnice. Ponudbe pod »Hišica«.

VELIKO sobo v centru zamenjam za večjo. Kozovinc, Tomšičev trg 1, Celje.

MIREN študent nujno išče sobo v Celju. Jazbec, Velika Pirešica 1, Zalec.

MLAD zakonski par išče opremljeno ali prazno sobo s kopalnico v Celju ali okolici. Jože Martinec, Bukovžlak 108, Teharje pri Celju.

ZAKONCA brez otrok iščeta sobo in kuhinjo v okolici Celja. Ponudbe pod »Proti Vojniku«.

TRICLANSKA družina išče večjo prazno sobo ali sobo in kuhinjo. Plača za eno leto v naprej. Najraje v Velenju ali Sošanju. Franc Javornik, strugar »Libela«, Mariborska 1, Celje.

ODDAM lepo opremljeno sobo ženski osebi. Jenkova štev. 26.

OPREMLJENO sobo oddam solidnemu in poštenemu moškemu. Cilka Mandeljc, Celje, Goriška 10 — proti Ostrožnem pri skladišču Avtomotor levo.

PRIJAZNO sobo (kopalnica, poseben vhod) oddam solidni osebi, najraje ženski.

ki bi občasno proti plačilu pomagala pospravljati. Ponudbe pod »Centers«.

ZAPOSILITEV

MLAJSO gospodinjstvo pomočnico iščemo k tričlan-
ski družini kjer bo imela veliko prostega časa in možnost delati večerno šolo. Nudimo ločeno in lepo opremljeno stanovanje. Inž. Vogelnik Blaž, Kranjska 16, Radovljica.

KMECKO dekle za pomoč v gostilni iščemo. Hrana in stanovanje v hiši. Bife Marija Irmančnik, Cesta na Ostrožno 129, Celje.

POSLOVALNICA »Peko II« Celje, Prešernova 8 sprejme v delovno razmerje: 1. administratorja, 2. kvalificiranega prodajalca in 3. nekvalificiranega delavca. Ponudbe pošljite na gornji naslov ali Tovarni obutve »Peko« Tržič, kadrovski oddelek.

RAZNO

UPOKOJENEC, 69 let, nealkoholik, želi spoznati upokojenko staro 60—65 let po možnosti šiviljo in dobro kuharico za skupno življenje. Ponudbe pod »Miren doma«.

STAREJSI upokojenec z dežele išče samostojno gospodinjstvo — upokojenko staro do 65 let. Nudi sobo, hrano in nekaj nagrade. Ponudbe pod »Ne bo vam žala«.

LASTNICA denarnice izgubljene na avtobusu Celje—Hrastnik naj se zgleda na naslov Bernarda Šmid, Dol 146, Hrastnik.

GRADITELJI pozor! Dostavljam mariborsko mivko 4. kub. m po 500 din. Naročite v soboto po telefonu štev. 21-897.

POSTENA — strokovno učena čistega gospodinjstva želi najti v mestu ali na deželi stanovanje pri do-
brošrčni starejši osebi, pri kateri bi našla tolažbo in miren dom. Ponudbe pod »Srečna oba«.

KDOR mi posodi za eno leto 500.000 S. din, mu varujem otroka. Informacije v Trafiki na Postaji.

S CELJSKE TRŽNICE

Po celjski tržnici se nismo že dolgo sprehajali. Zato bomo danes naš sprehod opravili temeljiteje, ker je jesen že na pragu in se je treba oskrbeti za zimo. Ljudje so bili zadnje čase zaskrbljeni zaradi govorice o pomanjkanju krompirja, zato smo se najprej prepričali, kako je s tem. Pravi, da bo krompirja dovolj in na trgu ga res ne primanjkuje. Ni izbire,

kupimo pa ga lahko le po 60 par.

Tudi drugo ozimnico lahko že nabavimo. Dovolj je zelja, sliv za vlaganje, čebule po 4 dinarje. Zmanjkuje pa paprike, ki se že poslavlja in se je za slovo podražila. Po 6 dinarjev se nam še tu pa tam zasmeji zeleno rdeča in nam kliče — na svidenje prihodnje leto. Bodimo optimisti in verjemimo, da bo drugo leto cenejša. Upajmo.

Tudi nekaj paradižnika se je v tem tednu še našlo. Po 5 dinarjev ga prodajajo, po isti ceni pa lahko še kupimo črno redkvice in rdečo peso. Astronomsko ceno je letos dosegla solata, tudi po 10 dinarjev.

Spet se vračajo gobe. Za nekaj časa so nas zapustile, a zdaj jih je polno. Prevladujejo štorovke, nekaj je tudi lisic, malo pa je gobanov. Tudi njihova cena je različna,

takole od 10 do 40 dinarjev se cenijo.

Po sadje? Cena jabolk je osupljiva. Celo po 6 dinarjev je bil kilogram resda izbranih jabolk, pa vendar kar je preveč, je preveč. Pripejajali so jih iz Srbije v dobri veri, da jih bodo tudi prodali. Pa se vera že maje. Prevladuje grozdje po 6 dinarjev, nekaj domačih breskev še lahko kupimo in že smo s sadjem pri kraju. Slive po 6 dinarjev pa smo že omenili.

Na koncu sprehoda po celjski tržnici, pa tudi nakupovanje je bilo vmes, smo povprašali še za jajčka. Ni jih bilo veliko, njih cena pa je bila dicer in dvajset par. Na koncu smo še izračunali, koliko približno stane en tak sobotni nakup in po zelo skromni oceni smo pristali tam nekje pri 100 dinarjih.

Z. S.

Rabljene, dobro ohranjene

KAMP PRIKOLICE

domače in tuje proizvodnje po zelo znižanih cenah.

50 % CENEJE

Možnosti delnega kreditiranja.

Ogled možen vsak dan od 6. do 12. ure v skladišču Avtomotorja, Cesta na Ostrožno 25.

VZEMITE NAJBOLJŠE

KONCERTNA POSLOVALNICA CELJE
Kulturna skupnost Celje

razpis

KONCERTNEGA ABONMAJA
ZA SEZONO 1972/1973

A. Večerni abonma — 7 koncertov
cena od 42,00 do 70,00 din
plačljivo v treh obrokih

B. Mladinski abonma — 6 koncertov
cena 20,00 din, plačljivo v dveh obrokih

Vpis in vplačilo abonmaja v Turistično-informativnem uradu, Celje, Stanetova 15 — telefon 229-79 od 2. do 14. oktobra 1972.

Splošno gradbeno podjetje
»VEGRAD« VELENJE

razpisuje prosto delovno mesto

POMOČNIKA VODJE
proizvodno-tehnične službe

Delovno mesto zahteva visoko stopnjo strokovne izobrazbe ter dobre organizacijske sposobnosti.

Kandidat mora izpolnjevati naslednje pogoje:
da je dipl. ing. gradbeništva;
da ima najmanj 8-letno prakso v gradbeništvu!
zaželeno je znanje nemškega jezika.

Kandidati naj prošnjo z dokazili o strokovnosti in praksi pošljejo ali prinese osebno na naslov: SGP »Vegrad« Velenje — kadrovska služba, 20 dni po izidu razpisa. Informacije dajemo tudi po telefonu 063 85-250.

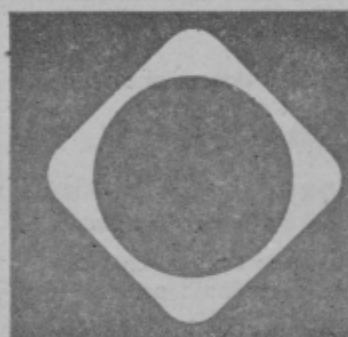
Ko smo si prejšnji dan, preden so zaprli Zagrebški velesejem, ogledovali letošnje zanimivosti, smo še s posebnim zanimanjem oprezovali za štanti naših podjetij. Na splošno so se naša podjetja dobro izkazala, čeprav bi od tiskarstvih pričakovali malo več. Enotno pa smo bili v oceni, da je bil najlepši in najbolj domiselno urejen štant celjske Libele!

(B. Strmčnik)

Prišel je čas vlaganja paprike in podobnih reči in to naši sosedje iz Makedonije dobro vedo. Celjski trg je dobro založen s to vrsto zelenjave in ker je cel dan sedenja ob papriki precej dolgočasno opravilo, si je prodajalec paprike vso stvar olajšal tako, da si je pomagal s tehniko in si ob papriki zavrtel domače vino. Gramofon zgloda ob papriki sicer nekoliko neobičajno, vendar, važno je, znati se.

MST

KOVINOTEHNA

UVOZ — IZVOZ — TRGOVINA
NA MALO IN VELIKO —
ENGINEERING — ZASTOPSTVO
TUJIH FIRM

POZOR, POTROŠNIKI!

NA SEJMU OBRTI OD
28. septembra—8. oktobra

IZREDNI POPUST

4 %—10 % za vse blago

**Mlini in
mlinarji**

Piše DRAGO MEDVED

OD JOŠTA SOTEŠKEGA

V prejšnji številki sem omenil, da je dvaintridesetega leta Melhior Jošt že poznal Darinko Mermoljevo iz Šentilja. Kako je bilo pa naprej, boste izvedeli iz današnjega pisanja. Naj povem kar takoj — Joštovim ni bilo prav, saj »ona« je kar naprej študirala, v mlinu pa je treba vendar kaj delati...

leta Milan Apih v mlin in povedal, da je »odslužil« robijo v Sremski Mitrovici, pa nima zdaj iti kam. Ostaj je v Joštovem mlinu, za njim pa je prišel Vrunč in potem so prihajali še drugi, saj v mlinu ni nikoli manjkalo kruha. V drugem nadstropju so dobili svojo sobo, spodaj, pri mizi, pa so bili vsi skupaj in bili so dnevi, da je bila kuhinja premajhna. Tako se je družina zelo povečala. Vse sestanke so imeli fantje v zgornji sobi, ki je kaj kmalu dobila svoje ime in sicer je bila to »kominternas«.

Vendar ni v Joštovem mlinu nikdar manjkalo tudi ilegalcev, kajti vsi ti, ki so bili stalno pri njih, so živeli legalno, saj so vsi po vrsti »odslužili« vsak svojo robijo. Cesto-krat je prihajal Luka, Peter Stante, Grčar, Zidanšek, Slavko Slander, ki je povezoval organizacijo in Dušan Finžgar, ki je bil skopevski sekretar, toda žal je padel zelo mlad.

Vsi komunisti so bili pod policijskim nadzorstvom, toda v mlinu je prihajalo veliko ljudi. Trgovci, agenti, kmetje, kupci, pa kdo bi potem mogel vse to natančno kontrolirati? Razen tega pa so fantje ustanovili kolektivno podjetje in sicer tkalnico, ki je bila v današnji garaži. Hribarji iz Prebolda so bili itak tkalci, vsi drugi pa so se tega dela morali še naučiti, tudi Vrunč, ki je bil prej učitelj. Tkali so rjuhe, brisače, zavese, pa še kar dobro je šlo v prodajo. Tako je seveda policija zdaj še težje nadzirala »stranke« z vseh koncev Jugoslavije.

(Nadaljevanje sledi)

No, pa tudi to se uredi, čeprav bi bilo pametneje vzeti tako, ki kaj zna narediti, je gospodarna in ima nekaj pod palcem. Toda Melhior ni mislil na te stvari in probleme, ampak na Darinko, saj vemo, kako je z ljubeznijo, ko je človek mlad. Tako jo je tudi petintridesetega leta pripeljal v mlin. Danes se Darinka spominja, da je to bilo nekaj kolosalnega. — bolje je znala vse pesmi na pamet kot pa izračunati 2 odstotka kmeta. Ko jo je Melč pripeljal v mlin, je imela obleko s črnim žametnim pasom in širok bel klobuk in je kar drevnela, ko jo je Melč predstavil svojim prijateljem rekoč: »To je naša moja«. Pozneje je vso to folkloro nekako doumela, ko je kakšen Savinčan dobrohotno dejal: »Kje je pa sama?« Namreč, v Dolini (Savinjčan ne rečejo Savinjska dolina, ampak samo Dolina) imajo tudi navado reči: »Kje je sama?« in ne »Kje je ona?«

Ko je bila Darinka že enkrat v mlinu, ji je Melč na veliko obljubil, kako bo lahko še vedno hodila v Ljubljano na predava-

nja. Namesto tega pa so prihajali vagoni in vagoni pšenice. Darinka je sedela na vrečah in jokala ter hotela iti domov. No, pa ji je nekega dne Melč dejal, naj gre — pa seveda ni šla. Zato pa je prišla Breda, njuna prvorojenka. Darinka je imela za pomoč Veroniko Špiljakovo in obe skupaj nista znali kaj prida, toda kljub temu je otrok rasel kot cvet, pa sploh je bilo v hiši vse prijazno.

Ata Mihael so rekli, naj bo mlin Melčev, prepis pa bi naredili pozneje, ko bo dolg odplačan, ker je na celi imovini. Ni hotel prizadeti mladih. Tako sta potem Melč in Darinka kupila nekaj hektarov zemlje in gospodarila. Toda takrat je bila na višku svojega pohoda velika evropska gospodarska kriza in brezposelnj so si podajali kljuko na njihovih vratih. Pri Joštovih pa so mleli noč in dan, predvsem za trgovine, pa tudi kmečke meljave je bilo precej. Ljudje so prihajali od daleč s konji, pa tudi s kakšno kravico. Kakšna ženička pa je tudi včasih sama prinesla žakeljček jecmena za pr-

vi kruh, da mlinar sam ni vedel, ali bi ji merico vzeli ali ne. Da, ni je bilo domačije, od Laškega do Vitanja, pa v Dolini, da je Melč ne bi poznal.

Kot vsaka stvar enkrat mine, je tudi gospodarska kriza sedemintridesetega minila in promet se je nekoliko povečal. Zaslужek je tudi bil boljši in naročil je bilo toliko, da niso zmogli v mlinu vse-

ga. Toda Melč je dobro vedel, da je takšno stanje samo zaradi vojske. Naj so ljudje govorili kar so hoteli, Melč se je že takrat zavedal hitlerjevske nevarnosti, ki je ogrožala svet. Pri njih so vedno veliko politizirali, že v Gotovljah. Melčev bratranec France Onič, pesnik in publicist, je v Gotovljah pri Cesarjevih zrastle in kot študent jim je razla-

gal o socializmu, brali so Marxa, pa tudi leposlovje, saj je bil sam Onič eden glavnih pesnikov ekspresionistov. Milan Apih pa je bil v Gotovljah učitelj, z njim so sestavljali per-petum mobile. Pozneje so vse te fante pozapri. Toda kako so vsi ti ljudje »zaskrbljeni« v Joštov mlin?

Zgodilo se je tako, da je prišel nekega deževnega dne sedemintridesetega

V Joštovem mlinu: Vrunčeva soba ali »kominternas«. Posnetek prikazuje čas v letih 1938—39 na Vrunčev rojstni dan. Na sliki je Darinka Joštova, Vrunč ali kakor so mu takrat pravili »Buzdo«, Ljubica Mikuševa, ki je umrla v zloglasnem ustaškem taborišču Jasenovcu, in Cilka. Na steni je vidna Marxova slika, na policah v omari pa je zložen njegov »Kapital«.

**NOVI
tednik**

39

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško, Slovenske Konjice, Sentjur, Smarje pri Jelšah in Zalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161; Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 10. — Glavni in odgovorni urednik: Jože Volfand; Tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič, Edi Goršič, Jure Krašovec, Milan Senčar, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Berni Strmčnik — Izhaja vsak četrtek — Izdaja ga ČGP »Delo« — Tisk in kliseji: ČGP »Delo« Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 1 din — Celoletna naročnina 48 din, polletna 24 din. Tekoči račun: 501-1-167/2. ČGP »DELO« Ljubljana — Tel.: uredništvo 223-69 in 231-05, mali oglasi in naročnine 223-00.